ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:

வேதாந்த தீபிகை

என்னும்

ஸ்ரீ அஹோபிலமட சிஷ்யசபை பத்ரிகை.

ஸம்புடம் 1.] விரோதிக்ருத்ஸூ தைமீ. [ஸஞ்சிகை 12.

ஆர்ய ஸஞ்ஜீவநம்.

(தொடர்ச்சி.)

இவைகளில் தத்வஜ்ஞாந மென்பது அதிதுர்லபம். ஐகமத்யமும் உத்யோகமும் ஶ்ரமஸாத்யமா யிருந்தாலும், துர்லப மென்று வ்யவஹரிக்கத் தக்கவையல்ல. தத்வஜ்ஞாநம், பரம்பரா ப்ராப்த ஸம்ஸ்காரம் ஜந்மாந்தர ஸுக்ருதம் ஸதாசார்யாநுக்ரஹம் இவைகள் முதலான பலஹேதுக்கள் சேர்ந்து ஸம்பவிக்கத்தக்கது; ஐகமத்யமும் உத்யோகமும் நம்முடைய தாத்காலிகமான த்ருடாபிஸந்தியால் ஸாதிக்கக்கூடியன. தத்வஜ்ஞாநமில்லாமல் மீதி இரண்டு குணங்கள்மாத்திரம் பொருந்தியிருப்பது, ப்ராணயோக மில்லாத ஶரீரத்தின் அங்கஸௌஷ்டவத்துக்கு ஒப்பாகும். இதற்குத் திருஷ்டாந்தமாக, இக்காலத்திலுள்ள அந்ய தேஶத்தினர் அநேகர் ஐகமத்யத்திலும் உத்யோகத்திலும் வெகு சிறந்தவராயிருந்தும் தத்வதர்ஶந மில்லாததனால் தங்களுடைய ஶக்தி முழுவதையும் அர்த்தமாகிற ம்ருக த்ருஷ்ணையைக் கைப்பற்றுவதிலேயே செலவழித்து அதையே பரமபுருஷார்த்தமாக நம்பி மேன்மேலும் து:கத்தையே வ்ருத்திசெய்து கொள்வதை ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்க்கிறோம். இவர்களில் அநேக புத்திமான்களுக்கு நிஜாநுபவத்தினாலும் யுக்தியினாலும் அர்த்தம் பரமபுருஷார்த்த மன்றென்று ஏற்பட்டிருந்தபோதிலும் முன்னே

சொன்னபடி பரம்பராப்ராப்த ஸம்ஸ்காரம், ஸதாசார்யாநுக்ரஹம் முதலான ஸாமக்ரீ ஸம்பத்தி யில்லாமையால் பரமபுருஷார்த்தத்தின் ஸ்வரூபம் இன்னதென்று விஶதமாக அறியும் ஜ்ஞாநமு மில்லை; அதை ஸாதிப்பதற்கு உபாயம் இன்ன திக்கிலிருக்கிறதென்றும் ஏற்படவில்லை. நமக்கோ வென்றால், இந்தத் துஸ்திதி கிடையாது. நமது ப்ரதமகூடஸ்தர்களான வ்யாஸ பராஶர போதாயநாதி மஹர்ஷிகள் பகவத்ப்ரஸாதத்தால் தத்வத்தைக் கரதலாமலகம்போலக் கண்டறிந்து அதை எல்லோரும் தெரிந்து உஜ்ஜீவிக்கும் பொருட்டு விஶத விஶதமாகவும் பஹுப்ரகாரமாகவும் க்ரந்தங்களில் ப்ரகாஶிப்பித்ததுடன், ஸதாசார்ய பரம்பரையையும் ப்ரவ்ருத்திப்பித்தார்கள். பிறகு சிலக்ஷோபங்களால் அவ்வாசார்ய பரம்பரையில் விச்சேதம் நேரிட்டு ஜ்ஞாந தீபத்துக்கு மாலிந்யமுண்டான காலத்தில், பரமகாருணிகனான ஸ்ரீயஃபதி, ஶடகோப நாதமுநி யாமுந ராமாநுஜ தேஶிகாத்யவதாரங்களெடுத்துத் தத்வஜ்ஞ ஸம்ப்ரதாயத்தை மறுபடியும் நிலைநிறுத்தி நமக்கு உஜ்ஜீவந மார்க்கத்தைக் காண்பித்திருக்கிறார். இப்படிக்கு ஒப்பில்லாத ஜ்ஞாநத்தைக் குலதநமாகப் பாத்யம் கொண்டாடும் நாம் அந்தத் தநத்தைக் கைப்பற்றாமலும் அதை வ்ருத்திசெய்யாமலும் அதன் ப்ரயோஜநத்தை இதரர்களுக்குப் புகட்டி எல்லோரையும் உஜ்ஜீவிக்கச் செய்ய வேண்டியதாகிய நமது கடமையைச் செலுத்தாமலும் நிருத்ஸாஹிகளாகவும் நிருத்யமாளாகவும் வீண்காலம் கழித்தால் நம்முடையநிலைமை நிரம்பவும் ஶோச்யமாயிருப்பதில் என்ன ஆஶ்சர்யம்? லோகமுழுவதும் வரம்பற்றுத் தர்மஸ்வரூபமே யறியாமல் பர்யாகுலமா யிருப்பதில்தான் என்ன ஆஶ்சர்யம்?

இப்போது இருக்கும் ஸ்திதியில் நாம் தத்வ தர்ஶிகளாகவும் அதற்கு அநுகுணமான ஶீலவ்ருத்த ஸம்பந்நர்களாகவு மிருந்த பெரியோர்களின் வம்ஶஸ்தர்கள் என்று மாத்திரம் சொல்லிக் கொள்ளலாமே யொழிய, அதற்கு மேற்பட்டு அக்குணங்கள் நம்மிடத்திலும் பொருந்தி யிருக்கின்றன வென்று சொல்லிக்கொள்ள இடமில்லை. நம்முடைய கர்மவிபாகத்தால் நமக்கு ஜ்ஞாநஸங்கோசம் ஏற்பட்டிருப்பதுடன் அதற்கு அநுகுணமாகவே ஶீலவ்ருத்தங்களின் ஶைதில்யமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதுகாரணமாகவே ஐகமத்யஹாநியும் உத்யோகக்குறைவும் நேர்ந்திருக்கின்றன.

'நமது ஆசார்யர்களுடைய க்ரந்தங்களை நம்மில் பலர் இன்னும் பரிசயம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்போது நாம் தத்வதர்ஶிகளல்லவென்று எப்படிச் சொல்லக்கூடும்? நம்மில் அநேகர் ஶிஷ்டர்களாய் வைதிகாநுஷ்டாநத்தைக் கைவிடாமலிருக்க, நமக்கு ஶீலவ்ருத்தங்களில்லையென்று சொல்வது யுக்தமா?' என்று ஆக்ஷேபமுண்டாகலாம். ஆனல், இக்காலத்தில் நமது ஆசார்யக்ரந்தங்களைப் பரிசயம்பண்ணுவதும் ஶிஷ்டாசாரத்தை யநுவர்த்திப்பதும் நாளுக்குநாள் குறைவுபட்டுக்கொண்டே வருகிறதென்று அப்படி ஆக்ஷேபிக்கிறவர்களே ஒப்புக்கொள்ளவேண்டிய விஷயம். மேலும், கேவலம் க்ரந்தபரிசயத்தாலாவது, அநுஷ்டாநத்தாலாவது மாத்திரம் தத்வஜ்ஞாநம் உண்டாகுமென்று நினைப்பது சரியல்ல. க்ரந்தாவலோகநத்தால் வாக்யார்த்தஜ்ஞாநம்மாத்திரமுண்டாகிறது. அப்படிக்கு ஏற்படும் வாக்யார்த்த ஜ்ஞாநத்தை நம்முடைய அநுபவத்துடன் ஸம்வாதம்பண்ணி நிஷ்கர்ஷித்தாலொழிய அந்த ஜ்ஞாநம் நம்முடைய புத்திக்கு வசப்படுகிறதில்லை. புத்திக்கு வசப்படாதவரையில் அதை ஜ்ஞாநமென்று வ்யவஹரிக்கவே யோக்யதையில்லை. கிளிப்பிள்ளை கற்றுக்கொள்வதுபோல ஶப்தாநுபூர்வியை ஜ்ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு ஒப்பிக்கலாமேதவிர, அதன் ஸாராம்ஶத்தை யறிந்து அதனல் புத்திவிகாஸமுண்டாக மார்க்க மிராது. அநுபவத்தைக்கொண்டு அநவரதம் யுக்திகளால் அநுசிந்தநம்பண்ணி வாக்யார்த்தஜ்ஞாநத்தை நம் புத்திக்கு வசமாக்கிக்கொண்டபிறகுகூட அதனேடுநிற்பது கார்யகாரியாகமாட்டாது. நம்முடைய புத்திக்கு வசப்பட்ட அந்த ஜ்ஞாநவிஷயத்தை ஏகாக்ரமாய் த்யாநம்பண்ணிக்கொண்டே அப்படிப்பட்ட த்யாநத்தினல் நமது ஆத்மாமுழுதும் ஸம்ஸ்கரிக்கப்பட்டு அந்த ஸம்ஸ்காரத்தின் பலம் நம்முடைய நடை உடை பாவனை வ்யவஹாரம் எல்லாவற்றிலும் நாம் அறியாமலே வெளியாகவேண்டும். இந்தப் பரிபாக மடைந்தவர்களிடத்தில் இப்போது பலவாருக லோகத்திற் காணப்படும் தோஷங்கள் இருக்கமாட்டா. முதலில் அவர்களுக்கு "மநஸ்யந்யத்வசஸ்யந்யத்கர்மண்யந்யத்" என்கிற வேறுபாடு இராது. புத்தி ஶக்தியிலோ, வித்யையிலோ அர்த்தத்திலோ தங்களுக்கு உண்மையில் எவ்வளவு அதிகாரமோ அதற்குமே லிருப்பதாக அவர்கள் நடிக்கமாட்டார்கள். இவ்விதமான கபடநடநத்தால்தான் இக்காலத்தி

லெல்லாம் மேற்பூச்சாகவும் உண்மை இங்கிருக்கிறதென்று அறிய முடியாமலும் இருக்கிறது. இந்த ஸ்திதியினல் நமக்கு ஸம்பவிக்கும் பரிபவங்களைத் தினந்தோறும் அநுபவிக்கிறோம். இந்த அயதார்த்தபாவனை நாம் ஒழிக்கவேண்டிய பாபங்களில் முதன்மையானது. கண்களுக்குத் திமிரரோகம்போல ஆத்மாவுக்கு இது மோஹத்தை யுண்டாக்கி ஒருவனை ஒன்றுக்கும் உபயோகமில்லாமல் அடித்துவிடுகிறது. ஒருவன் தனது ஶரீரத்தின் ப்ரமாணம் எவ்வளவோ அதைவிட அநேகமடங்கு உயரமாகத் தன்னை நினைத்து ஸமுத்ரத்தில் இறங்கினுல் என்ன கதியாவனோ, அவ்விதமாகவே தன் யோக்யதைக்கு மேற்பட்டுத் தன்னை உயர்த்திக்கொண்டு கர்வப்படுகிறவன் லோகத்தில் ஸர்வப்ரகாரமாகவும் பரிபவத்தையடைந்து தனது நாஶத்துக்குத் தானே காரணமாகிறான். இதேமாதிரி ஒருவன் தனக்கு ஏதோ விஶேஷாகாரமிருப்பதாக ப்ரமித்துக்கொண்டு ஸாமாந்ய தர்மங்களைக் கைவிடுகிறான். தான் வித்யையில் சிறந்தவனென்றாவது, ஸத்குலப்ரஸூதனென்றாவது, ஸதாசார்யனை அடுத்தவ னென்றாவது ஒரு அம்ஶத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு தான் ஸத்யம், ஶௌசம், தபஸ், க்ருணை முதலிய ஸாமாந்யதர்மங்களைக் கவனிக்கவேண்டியதில்லையென்றும், அவைகளைக் கவனிக்காததனுல் தனக்கு லோபமில்லையென்றும் எண்ணுகிறான். இதுவும், ஒரு பெரிய ப்ராந்தி. ஸாமாந்ய தர்மங்களைப் பரிபாலநம் பண்ணுகிறவனுக்குத்தான் விஶேஷாகாரத்துக்கு அதிகாரம் ஸித்திக்குமே யொழிய ஸாமாந்ய தர்மங்களைக் கைவிட்டவனுக்கல்ல. ஸாமாந்ய தர்மாநுஷ்டாநம், ஒரு கட்டடத்துக்கு அஸ்திவாரஸ்தாநத்தி லிருக்கிறது. விஶேஷாம்ஶங்களெல்லாம் ஸௌத ஸ்தாநீயமானவை. இதை நாம் உணர்ந்து ஸாமாந்யதர்மங்களைக் கைவிடாது காப்பாற்ற வேண்டியது அவசியம். நாம்செய்யும் அதர்மங்களைப் பிறர் கண் மறைவில் செய்வதனுல் நாம் அவைகளைச் செய்யாதவர்கள்போலாகிறோமென்றும், நாம் செய்யும் நல்ல காரியங்களை எல்லாரும் அறியும்படி செய்தாலொழியச் செய்யாததற்கு ஸமாநமென்றும், ஓர் எண்ணம் லோகத்தில் குடிகொண்டிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம், தத்வஜ்ஞாந மில்லாததுதான். வெளியில் செய்தாலும் மறைவில் செய்தாலும் நம்முடைய காரியங்களின் பலம் நம்முடையதேயன்றி வேறல்லவென்று ஶாஸ்த்ரங்கள் முறையிடுகின்றன. நமக்கும் யுக்தி

யாலும் அநுபவத்தாலும் இதன் உண்மை தெளிவாகிறது. இப்போது டைப்ரைடிங் (Type-writing) யந்த்ரம் ஒன்று ஏற்பட்டிருப்பதை எல்லாரும் பார்த்திருக்கலாம். அதில் வெளியில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் பொத்தானில் ஒன்றை விரலால் அழுத்தினவுடன் பின்புறத்தில் சுருளாக வைக்கப்பட்டிருக்கும் காகிதத்தில் அந்தப் பொத்தானுக்குச் சரியான அக்ஷரம் பதிகிறது. இதேமாதிரி நாம் எந்தக்கார்யம் செய்தாலும் அதற்கு அநுகுணமான ஸம்ஸ்காரம் நம்முடைய அந்தராத்மாவில் பதிவாகிறது. அதுதான் நம்முடன் ஶாஶ்வதமாயிருந்து நம்முடைய பாவியான யோகக்ஷேமங்களுக்குக் காரணமாகிறது. ஆகையால், நம்முடைய ஸ்வய நன்மையை உத்தேசித்தே ஸர்வப்ரகாரமாயும் நாம் ருஜு மார்க்கத்தில் நடக்கவேண்டுமேயொழிய அந்ருஜுமார்க்கத்தைச் சிந்திக்கவே கூடாது. இவைகளெல்லாம் எல்லோருக்கும் ஏற்கெனவே தெரிந்திருக்கும் விஷயமேதவிர நூதனமல்ல. ஜ்ஞாநத்துக்கு அநுஷ்டாநமே பலம். புத்திகோசரமான வாக்யார்த்த ஜ்ஞாநம் கிடைப்பது ஸாதாரணம். ஸ்வதஸ்ஸித்தமாய் அமைந்ததுபோலிருக்கும் அநுஷ்டாநத்துக்கு வேண்டிய ஸம்ஸ்காரம், பஹுப்ரயத்ந ஸாத்யம். அதைத்தான் எல்லா ஆஸ்திகர்களும் அடைய முயற்சி செய்யவேண்டும். அதுதான் உண்மையில் கார்யகாரி; அதை ஸம்பாதித்துக்கொள்ள நமது பெரியோர்கள் காண்பித்திருக்கும் அநேக உபாயங்களில் ஒன்று ஸுகரமாகத் தோன்றுகிறது; அதாவது - யஜமானன் கண்ணெதிரில் வேலைசெய்யும் ப்ருத்யன் எப்போதும் ஒழுங்கு தவறாமல் ஜாக்கிரதையாக வேலை செய்வதைப் பார்க்கிறோம்; அல்லது, ஒரு ப்ருத்யனுடன் யஜமானன் குமாஸ்தா ஒருவன் கூடவேயிருந்து அவன் செய்யுங் காரியங்களையெல்லாம் ஒன்றும் விடாமல் ஒரு புஸ்தகத்தில் அப்போதைக்கப்போது பதிந்து யஜமானனுக்குக் காண்பிக்கிறதாயிருந்தால், அப்போது அந்த ப்ருத்யன் ஸரியாக வேலை செய்வான். அதேமாதிரி நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு காரியத்தையும் ஸர்வஸாக்ஷியான ஸ்ரீ புண்டரீகாக்ஷன் விஶத விஶதமாகப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறானென்றும், நம்முடைய அந்தராத்மாவாகிய பகவத் ஸேவகன் நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு காரியத்தையும் பதிவு செய்துகொண்டு நாம் கடைசியாகக் கூலி பெறவேண்டிய காலத்தில் நம்முடைய யஜமானனாகிய ஸர்வேஶ்வரனுக்குக் காண்பிக்கிறா

னென்றும் நாம் அநவரத சிந்தநத்தால் ப்ரத்யக்ஷ ஸமாநாகாரமாக உணர்ந்தால் நமக்கு அநவதாத கர்மஸ்பர்ஶமே நேராது என்பதற்கு ஸந்தேஹமில்லை. அப்படிப்பட்ட தஶையை யடைந்தவர்கள் தான் ஆர்ஜவ முடையவர்களென்று வ்யவஹரிக்க யோக்யதை யுள்ளவர்க ளாவார்கள்.

தத்வஜ்ஞாநமும் அதன் பலமாகிய ஆர்ஜவமும் ஸித்தித்தால், ஐகமத்யம் தானே ஏற்படும்; ஏனென்றால், ஐகமத்யத்துக்கு விரோதிகளான அஸூயை, கலஹம் முதலியவற்றுக் கெல்லாம் முக்கியமான வேர் அநார்ஜவம். பூனை தன்கண்ணை மூடிக்கொண்டு லோகம் முழுவதும் அஸ்தமித்துவிட்டதாக எண்ணிக் கொள்வதுபோல ஒவ்வொருவனும் ப்ரபஞ்சமே தனக்குள் அடங்கியிருப்பதாக நினைத்துத் தன்னைத் தவிர எல்லாவற்றையும் ஹேயதா புத்தியுடன் பார்ப்பதுதான் ஸர்வபேதத்துக்கும் காரணம். லோகம் மஹத்தென்றும், நாம் அதில் ஒரு அணுவென்றும், நம்மைப்போன்ற அணுக்களின் ஸங்காதத்தால் மாத்திரம் நமக்குப் பரஸ்பராநுகூல்யமேயொழியப் பேதத்தால் நாஶம் தவிர வேறில்லையென்றும் நாம் செவ்வையாக உணர்ந்து அதே ப்ரகாரம் எந்தெந்தக் கார்யங்கள் ஐகமத்யத்துக்கு ஸஹாயமோ அவைகளையே மேன்மேலும் கைக்கொள்ளவும், ப்ரதிகூலங்களை வர்ஜநம் பண்ணவும் நாம் விடாமல் முயற்சி செய்ய வேண்டும். வஸ்துஸ்திதியை நன்றாகப் பரிஶீலநம் பண்ணும் பக்ஷத்தில், இப்போது நமது தேசத்திலிருக்கும் பேதங்களும், அதை யநுஸரித்த த்வேஷங்களும் ஏற்பட ந்யாயமே இல்லை. ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட எந்தப் பதார்த்தமும் வீணல்லவென்பது, ஸ்ருஷ்டியின் ரஹஸ்யம். ஆகையால், ஒவ்வொரு மநுஷ்யனுக்கும் ஒரு அஸாதாரண ஶக்தியும் அதற்கேற்ற உபயோகமும் இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. ஒருவன் கூர்மையான புத்தி யுள்ளவனா யிருந்தால், மற்றொருவன் தேஹபலத்தில் சிறந்தவனா யிருக்கிறான். இன்னு மொருவன் நல்ல உத்ஸாஹியா யிருக்கிறான். ஆகையால், ஒருவனுக்கு ஒரு குண மிருப்பதாலேயே தன்னை இதரர்களைவிட உயர்ந்தவனாக நினைத்துக் கொள்ள இடமில்லை. ஏனெனில், இவனிட மில்லாத அநேக குணங்கள் பிறரிடம் இருக்கின்றன. லோகத்துக்கு எல்லாருடைய குணங்களும் எல்லாருடைய ஶக்திகளும் அவஶ்யமா யிருக்கின்றன; ஆகையால், லோகம் ஒழுங்காகவும் அவ்யாகுலமாகவும் நடக்க

வேண்டியதற்கு அவனவன் தன்தன் அதிகாரத்தைத் தெரிந்து கொண்டு அதற்கு அநுகுணமான ஸ்தாநத்திலிருந்து அதற்குத் தகுந்த க்ருத்யத்தைச் செய்யவேணும். இதுதான் லோகமர்யாதை யென்பது. இது தவறினல்தான், அவ்யவஸ்தையும் ஸர்வ புருஷார்த்த ஹாநியும் நேரிடுகின்றன. அவனவனுக்குத் தகுந்த ஸ்தாநத்தி லிருந்து அந்தந்த க்ருத்யத்தைச் செய்வதுதான் கௌரவம். அதுதான் ஶ்ரேயஸ்கரம். அப்படிச் செய்வதால், ஏற்றம் குறைவு ஒன்றும் கிடையாது. அயலானுடைய அதிகாரத்தைத் தன்னுடையதாக ப்ரமிப்பதுதான், அஶ்ரேயஸ்கரமும் அகௌரவமு மானது. இதைத்தான் "ஶ்ரேயாந் ஸ்வதர்மோ விகுணஃ பரதர்மாத் ஸ்வநுஷ்டிதாத் - ஸ்வதர்மே நிதநம் ஶ்ரேயஃ பரதர்மோ பயாவஹஃ" என்று பகவான் கீதையில் கூறியிருக்கிறார். ஒரு கட்டடம் ஸ்திரமாயிருக்கும்படி கட்டவேண்டுமானல், செங்கல் வேண்டிய விடத்தில் செங்கல்லும், கருங்கல் வேண்டிய விடத்தில் கருங்கல்லும், சுண்ணம்பு வேண்டிய விடத்தில் சுண்ணம்பும், மரம் வேண்டிய இடத்தில் மரமும், இன்னும் எங்கெங்த ஸாமான்கள் எங்கெங்த இடத்தில் தேவையோ அந்தந்த ஸாமான்களை அந்தந்த இடத்திலும் உபயோகப்படுத்தினல் ப்ரயோஜநப்படுமே யொழிய, மரத்தால் சுவரும், சேற்றினல் தூணும், சுண்ணம்பினல் ஜன்னலும் வேலைசெய்தால் உபயோகப்படாது. அதேமாதிரி ஜநஸமுதாயத்திலும் ராஜ்ய நிர்வாஹம் செய்யத்தகுந்தவர்கள் அந்தந்த வேலையைச் செய்யவேண்டும்; புத்திஜீவிகள் தங்கள் வேலையையே நடத்தவேண்டும்; கைத்தொழிலாளிகள் கைத்தொழிலேயே கவனிக்கவேண்டும்; இவ்விதமே இதரர்களும் அவரவர் வேலையை நடத்தவேண்டும்; ஒருவர்வேலைக்கு மற்ருெருவர் ஆசைப்படுவதால்தான் ஸகல அநர்த்தமு முண்டாகிறது. இப்படி ஒவ்வொருவரும் தம்தமக்குரிய வேலையைச் செய்வதில் உத்கர்ஷாபகர்ஷபாவத்தை ஆரோபணம் பண்ணிக் கொள்ளக் கூடாது. அப்படிச்செய்தால் ஶரீரத்தில் வயிற்றுக்கும் இதர அவயவங்களுக்கும் கலஹம் நேரிட்டதாகக் கதையில் கேள்விப்பட்டிருக்கிறபடி எல்லோருக்கும் ஹாநியே பலமாகும். இந்தத் தத்வத்தை ஒவ்வொருவரும் யதாவத்தாய் உணர்ந்தால், நம்மில் ஐகமத்யத்துக்குக் குறைவு நேரிட இடமில்லை.

நம்மில் ஐகமத்யம் இல்லாததைப்பற்றி நமது ஆசார்யன் ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேஸிகனே ஸோசித்திருப்பதாகத் தெரிகிறது; இல்லாவிட்டால், "ஸ்வார்த்த வ்ருத்தைர் நவாயிநீதிஸம்பூர்ணே ஹ்ருந்நாஸா ஸநீயஸ்வாந்த விவக்ஷ்யஹ்வதாம் । ஸ்வார்த்தஸாந்நிக்ய ஸாநுவா நாஸ்தீயா ந ந்ருநு வெராஜ நந் விஜஹாக்ஷ ஸ ஸ்ரியா" என்று ஸ்வாமி ஸாதித்தருள நேர்ந்திராது. இதுவரையில் நம்முடைய கர்மபலம் பலீயஸ்ஸாயிருந்தாலும் இனியாவது அவிதத வாக்கான அம்மஹானுடைய ஆஸம்ஸை ஸித்தித்து நம் ஐகமத்யம் த்ருடப்படுமென்று நம்புகிறேன். எல்லாரும் ஏகமதிகளாயிருந்து பொதுநன்மையை விரும்பினுல் அதற்காக வேண்டிய ஸர்வ யத்நங்களும் ஸ்வரஸமாகவே செய்யப்படு மென்பதற்கு என்ன ஸந்தேஹம்? ஸர்வஜநங்களுக்கும் ஸாதாரணமானபொதுவிஷயம் நம்முடையதல்லாததுபோல அதை ஒருபேதபுத்தியுடன் பார்த்தால் மாத்திரம் அதில் நமக்கு ப்ரவ்ருத்தி யுண்டாகமாட்டாதே யொழிய அது எல்லாருடையதுமாக இருப்பதினுலேயே நம்முடையதும்தான்; நம்முடைய யோகக்ஷேமமும் ஸமுதாயத்தின் யோகக்ஷேமமும் வேறில்லை யென்று நாம் எண்ணும்பக்ஷத்தில் நாமெல்லோரும் பொதுநன்மைக்குப் பாடுபடுவது நமக்கு ஸஹஜமாயிருக்கும். அப்படி இடைவிடாது ஸமுதாயத்தின் யோகக்ஷேமங்களை மேன்மேலும் வ்ருத்திசெய்வதில் முயற்சியெடுத்துக் கொள்வதுதான் உத்யோகமென்று முன்னமே கூறப்பட்டது. எந்தத்தேசத்து ஜனங்கள் அவ்வித முயற்சியில் பின்னிடையாமலிருக்கிருர்களோ அந்தத்தேசத்தில் எல்லாவிதஸௌக்யங்களும் நிறைந்திருப்பதைக் காண்கிருேம். அவ்வித முயற்சி எங்கே குறைவு படுகிறதோ அந்தநாட்டில் ஜனங்களுக்கு எல்லாவிதத்திலும் ஸௌக்யக்குறைவு ஏற்படுவதையும் பார்க்கிருேம். பலப்ராப்திவரையில் பின்வாங்காமல் ப்ரயத்நம் செய்வதே விடாமுயற்சி; எந்தக் கார்யமும் விடாமுயற்சியால் ஸித்திக்காமல் போகாதென்பதற்கு அநேக உதாஹரணங்களை நாம் பார்த்து மிருக்கிருேம், கேட்டு மிருக்கிருேம். பெரியகாரியங்களை ஆரம்பிப்பதில் மாத்திரம் ஒன்றும் விஸேஷமில்லை. சிறுகார்யமாயிருந்தாலும் அதைக் குறைவன்றிச் செய்துமுடிப்பதுதான் ஸ்லாக்யம். எந்தக் காரியத்துக்கும் அதற்குத் தகுந்த அதிகாரிகள் ப்ரவ்ருத்திக்கு விடாமுயற்சியோடு பாடுபடும் பக்ஷத்தில் பலோதயத்

துக்கு ஸந்தேஹ மில்லை. ஆகையால், நம்முடைய அபிவ்ருத்தி நம்முடைய கையிலேயேதா னிருக்கிறது என்பதும், பராபேக்ஷையால் அதற்கு அநாவஶ்யமான விளம்பமே யொழிய உண்மையில் ஒன்றும் ஸஹாயமில்லை யென்பதும் ஸ்பஷ்டமாயிருக்கின்றன. இவ்விதமான குறைவுகளை யெல்லாம் போக்கி நமதுதேஶத்துக்கு ஶாஸ்வதமான க்ஷேமத்தைத் தேடுவதற்கு உபாயமென்ன வென்று ஆலோசிக்க இப்போது அவஸரம் நேரிட்டிருக்கிறது. முற்கூறியபடி இது விஷயத்தில் ப்ரதமோபாயம் என்ன வென்றால், இவ்விதக் குறைவுகள் நம்மிடத்தி லிருக்கின்றன வென்கிற உணர்ச்சியையும், அவைகளைப் போக்கிக்கொள்ள வேண்டியது அத்யவஶ்யமான வேலை யென்கிற அபிஸந்தியையும் ஒவ்வொரு மனத்திலும் ரூடமாக ஆக்கவேண்டியதுதான். அதற்கு இவ்விதமான ஸபைகள் சேர்ந்து, அடிக்கடி பெரியோர்களின் மஹிமையையும் நம்முடைய தத்கால நிலைமையையும் தெளிவாய் எடுத்து உபந்யஸித்துப் பிறர் வ்ருத்தி யடைந்திருக்கும் ப்ரகாரத்தையும் அவர்களுடைய சரித்திரங்களையும் சர்ச்சித்து அவைகளில் ஹேயோபாதேயாம்ஶங்களை நிர்ணயித்து அவ்வித நிர்ணயங்களைக்கொண்டு நாம் நடக்கவேண்டிய மார்க்கத்தைச் சீர்ப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். இத்தேஶம் விபுலமாயும் பஹுப்ரகாரமாயு முள்ள தாகையால், இதுவிஷயத்தில் முதலெடுப்பில் இத்தேஶம் முழுவதும் வ்யாபிக்கக்கூடிய ஆரம்பம் செய்வது துர்நிர்வாஹமா யிருக்கு மென்று கண்டு ஸர்வதர்ஶநங்களுக்கும் ஶிரோபூதமான நமதுஸம்ப்ரதாயத்தில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு மேற்சொல்லிய ஆர்ஜவாதி குணங்களை வ்ருத்தி பண்ணி நம்முடைய ஸமுதாயத்தின் யோகக்ஷேமத்துக்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்வதற்காக இந்த ஸ்ரீவிஶிஷ்டாத்வைத ப்ரவசந ஸபை ஆரம்பம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நம்மை வ்ருத்தி செய்துகொண்டு நமதுமுன்னோர்களுடைய பெயரைச் சொல்லிக்கொள்ள யோக்யதை யுடையவர்களாகச் செய்துகொள்ள வேண்டு மென்கிற ஆஸ்தை நம்மில் அநேக மநஸ்விகளுடைய ஹ்ருதயத்தில் குடிகொண்டிருக்கிற தென்பதற்கு ஸந்தேஹ மில்லை. ஆனால், அவர

வர்கள் பரஸ்பர ஸமாகமம் இல்லாமல் ஒருவரை யொருவர் தெரிந்துகொள்ளவே ஸந்தர்ப்பம் நேரிடாமல் பலஇடங்களில் தனித்தனியே தத்கால ஸ்திதியைப்பற்றித் துக்கித்துக்கொண்டு மாத்திரம் இருப்பதால் கார்யஸாதகமில்லை யென்று நினைத்தே, மநஸ்வி ஸமாகமத்துக்காக, இந்த ஸபை ஏற்படுத்தப்பட்டது. அவ்வித ஸமாகமம் ஸபலமாகும் விஷயத்தில் ஆசார்ய கடாக்ஷ பூர்வமாய்ப் பகவத்க்ருபை பெறுவதற்கு இந்தத் திவ்ய தேசத்தில் ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகன் கண்டருளும் மஹோத்ஸவத்துக்கு ஸமமான ஸந்தர்ப்பம் வாய்ப்பது அரிது. இவ்விதம் நம்மை நாம் சீர்ப்படுத்திக்கொள்வதற்காகவே ஏற்பட்டிருக்கும் இந்த ஸபையில் நம் ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து ஆர்ஜவம், ஐகமத்யம் இவைகளால் அநுப்ராணிதமான உத்யோகத்தைக் கைவிடாமல் இந்த ஸபையின் பரமோத்தேசமான நம்ஸமுதாயத்தின் சாச்வதமான அபிவ்ருத்தியை ஸம்பாதிப்போ மென்று நம்புகிறேன்.

இச்சபையின் அபிப்ராயம் இருவகைப்பட்டது; அதாவது- விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்த ப்ரவசநம் பண்ணுவதும், விசிஷ்டாத்வைத ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களின் அபிவ்ருத்தியைத் தேடுவதும். முதல் அபிப்ராயத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக இச்சபை நடத்துவதாய் உத்தேசித்திருக்கும் காரியங்கள் என்னவென்றால், இப்போது கிடைக்கும் நம்முடைய க்ரந்தங்கள் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து அவைகளைச் செவ்வையாய்ப் பரிசோதித்து ஸரியான ப்ரதிகள் எழுதிவைப்பது, அவைகளை க்ரமேண அச்சிடுவது, குறிப்பிட்ட காலங்களில் வித்வத் ஸதஸ்ஸுகள் ஏற்படுத்தி ஸம்ப்ரதாய விஷயங்களைச் சர்ச்சிப்பது, வித்வான்களால் உபந்யாஸங்கள் செய்வித்து அவற்றின் மூலமாகத் தத்வங்களை எல்லோருக்கும் விசதமாக்குவது, புதிதாக க்ரந்தங்கள் வ்யாக்யாநங்கள் முதலியவை யாராவது வித்வான்கள் எழுதும் பக்ஷத்தில் அவைகளைப் பரிசீலநம் பண்ணி அவ்வித்வான்களுக்குத் தகுந்த ஸம்மாநம் பண்ணுவதுடன் அந்தக்கிரந்தங்களை ப்ரசுரப் படுத்துவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்வது முதலியன.

18461

இரண்டாவதுஅபிப்ராயத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகச் செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் என்னவென்றால்:— நம்முடைய ஸமுதாயத்துக்குள் ஒற்றுமை யுண்டாக்க வேண்டியதற்குத் தகுந்த மார்க்கங்களைத் தேடுவது, [அதாவது - அடிக்கடி நமது ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களின் ஸபைகள் கூட்டி அவைகளில் நமக்கு ஐகமத்யத்தாலுண்டாகும் லாபத்தையும் பேதத்தால் விளையும் தீங்குகளையும் பலமுறை தெளிவாக எடுத்துப்பேசி நம்மவர்கள் எல்லோர் மனத்திலும் ஐகமத்யத்தை வேரூன்றச்செய்வது], நம்முடைய பொது நன்மைக்கு அவஶ்யமான ஏற்பாடுகளைச் செய்வது, [அதாவது - நம்மில் தீநர்களாகவும் அஶக்தர்களாகவு மிருப்பவர்களுக்கு ஜீவனம் கல்பிப்பது, ஶக்தர்களாகவும் வ்ருத்தி யில்லாதவர்களாகவு மிருப்பவர்களுக்கு வ்ருத்தி கல்பிப்பது, அநாதர்களாயிருக்கும் பாலகாதிகளுடைய ஸம்வர்த்தநத்துக்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்வது] முதலிய பலவகையான காரியங்கள்.

மேற்கூறியவை தவிர ஒரு முக்யமான கார்யம் இச்சபையின் நோக்கிலுள்ளது; அதாவது - நம்முடையபாலர்களுக்கு க்ரமமான வித்யாப்யாஸத்துக்கு மார்க்கம் ஏற்படுத்துவது; இது முன்சொல்லப்பட்ட எல்லாவற்றையும்விட ஶ்ரமஸாத்யமானது. ஆனாலும், இதுவே அவை யெல்லாவற்றையும்விட ப்ரதாநமான தாகவும் இருக்கிறது. இதுவிஷயத்தில் நாம் தகுந்த முயற்சி யெடுத்துக் கொண்டு பிள்ளைகளுடைய வித்யா விஷயத்தில் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கும் பலவித மாறுதல்களை ஒருவாறாகப் பரிஷ்கரித்து நம்பிள்ளைகள் வித்யை, ஶீலம், தநம் இவை யெல்லாம் நிறைந்தவர்க ளாவதற்குத் தக்க உபாயம் தேடினு லொழிய இதர விதமாக நாம் செய்யும் ப்ரயத்நங்க ளெல்லாம் வ்யர்த்தமாகும். ஏனென்றால், புருஷாயுஸ் பரிமிதமா யிருப்பதால் நாம் இப்போது செய்யும் ஸதாரம்பங்களை யெல்லாம் நம்முடைய காலத்துக்குப்பின்பும் விடாது நிறைவேற்றத்தகுந்த ஶக்தியும் ஆஸ்தையு முள்ள ஸஜ்ஜந பரம்பரை இருந்தாலொழிய ஏராளமான த்ரவ்யத்தை ஸம்பாதித்த ஒருவன், தனது குமாரனுக்கு

அதைக் காப்பாற்றவும் வ்ருத்தி செய்யவும் மார்க்கம் கல்பிக்காமல் காலஞ்சென்றுவிட்டால் அக்குமாரன் சிறிதுகாலத்திற்குள் எல்லாச் சொத்தையும் இழந்து தன்தந்தையின் ஶ்ரமத்தை வீணுக்குவது போல, நமக்குப் பின்வருபவர்கள் நம் முயற்சியையெல்லாம் நிஷ்பலமாக்கிவிடுவார்க ளென்பதற்கு ஆக்ஷேபமில்லை.

இந்தக் காலத்தில் நமதுபிள்ளைகளுக்கு வித்யை கற்பிப்பதைப்போலக் கடினமான கார்யம் ஒன்றுமில்லை. இவ்விஷயத்தில் சரியான தீர்மானத்துக்கு ஒருவரும் வராமலே அவரவர்க்குத் தோன்றியதை யெல்லாம் மார்க்கமாக நினைத்து மேன்மேலும் காலுஷ்யத்தை உண்டாக்கி வருவதைப் பார்க்கிறோம். இதனுலேயே, ஸத்ஸம்ப்ரதாய நிஷ்டர்களான நாம் பஹுவ்யாகுலமாயிருக்கிற இந்த அவஶ்யமான விஷயத்தைக்குறித்துத் தீர்க்கமாய்ப் பராமர்சித்து நம் ஆசார்யநுக்ரஹாவலம்பத்தால் ஒரு நிஷ்பத்தி ஏற்படுத்தி லோகத்துக்கு மார்க்கதர்ஶநம் செய்ய வேண்டியது நம்முடைய கடமையா யிருக்கிறது.

இவ்வகையான ஸதபிஸந்திகளையுடைய இந்த ஸபை பகவத்க்ருபையாலும் ஆசார்யாநுக்ரஹத்தாலும் ஆஸ்திக ஸஹாயத்தாலும் உபர்யுபரி வ்ருத்தி யடைந்து மேற்கூறிய அபிப்ராயங்களை ஸாதிக்கும் பக்ஷத்தில், நம் தேஶத்துக்கு "ஆர்யபூமி" என்கிற நாமதேயம் அந்வர்த்தமாகும்; நாமும் ஆர்யர்களென்கிற வ்யபதேஶத்துக்கு அர்ஹர்களாவோ மென்கிறதற்கு ஸந்தேஹமில்லை.

ஆகையால், "ஆர்ய ஸஞ்ஜீவநத்துக்கு" ப்ரதமோபாயமாகிய இந்த ஸபையை எல்லா ஆஸ்திகர்களும் தேஶாபிமாநிகளும் ஸம்பூர்ணமான அபிவ்ருத்தி யடையச் செய்ய வேண்டியது தங்கள் கடமையாக நினைத்துத் தகுந்த யத்நம் செய்ய வேண்டுமென்று பலமுறை ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

தி. ஏ. சடகோபாசாரியர்.

ஸ்ரீ:

ஸாங்க்ய தர்ஶநம். (II)

இனி மூலப்ரக்ருதியினின்றும் மற்றைத் தத்வங்கள் உண்டாகும் க்ரமத்தை விவரிக்கிறோம்:—ப்ருக்ருதியினின்று மஹாந் என்னும் புத்தி உண்டாகின்றது. இது, த்ரவ்யரூபமா யுள்ளது. புருஷன் ஸந்நிதாநத்தினால் இதற்குச் சைதந்ய முண்டாகி, 'நாம் இது செய்யவேணும், இது செய்யக்கூடாது' என்கிற நிஶ்சயத்துக்கு ஹேதுவாய், அத்யவஸாயம் அல்லது நிஶ்சயம் என்கிற பெயரை யுடையதாகிறது. இது ஜ்ஞாநரூபமா யுள்ளதாகிலும், இதைக் குணமாகக்கொண்ட மஹாந் என்னும் த்ரவ்யத்துக்கு 'புத்தி' என்கிற பெயர் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தப்புத்தி, ப்ருகிருதியின் விகாரமானதனால், ப்ருக்ருதியின் குணங்கள் இதிலும் உள்ளன. அதில் ஸத்வகுணத்தின் கார்யமாக இந்த மஹாநுக்குத் தர்மம், ஜ்ஞாநம், வைராக்யம், ஐஶ்வர்யம் என்கிற நான்கு ஸ்வபாவங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. தர்மமாவது - இஹ பர லோகங்களில் க்ஷேமத்துக்குக் காரணமான யாக தாநாதிகளாலும், யோகத்தினாலும் உண்டாகும் ஓர் தன்மை. ஜ்ஞாநமாவது - குணங்களையும் புருஷனையும் பிரித்துஅறியுந் தன்மை. வைராக்யமாவது - விஷயங்களில் ஆசையில்லாம லிருத்தல். இது, நாலுபடிகளை யுடைத்தாய், நாலுவிதமாய் இருக்கும். அவைகளுக்கு முறையே முயலுதல் (யதமாநம்), பிரித்தல் (வ்யதிரேகம்), ஒன்றில் நிறுத்தல் (ஏகேந்த்ரியம்), வஶ்யம் செய்தல் (வஶீகாரம்) என்று பெயர்கள்.

யதமாந ஸம்ஜ்ஞை என்னும் முயலுதலாவது, ஶப்தாதி விஷயங்களில் இந்திரியங்கள் ப்ரவர்த்திக்காமல் அவைகளையடக்க, அந்த இந்திரியங்களை ப்ரவர்த்திப்பிக்கின்ற மநஸ்ஸிலுள்ள கஷாயங்க ளென்னும் அழுக்குகளை அற்றுப்போகும்படி காய்ச்ச யத்நம் செய்வதுதான். வ்யதிரேகஸம்ஜ்ஞை என்னும் பிரித்தலாவது, மனத்தின் மேற்சொல்லிய கஷாயங்களில் பக்வமானவைகளையும்

[அதாவது - செவ்வையாய்த் தஹிக்கப்பட்டவைகளையும்,] அப்படி பக்வமாகாதவைகளையும் பிரித்தறிவதுதான். அப்படிப்பிரித்த பிறகு பக்வ மாகாதவைகளையும் பசநம் செய்ய யத்நம் செய்ய வேண்டியது. ஏகேந்த்ரியஸம்ஜ்ஞை அல்லது ஒன்றில் நிறுத்தலாவது-கஷாயங்கள் பக்வமாய் இந்திரியங்களை ப்ரவர்த்திப்பிக்க மநஸ் அசக்தமா யிருந்தாலும், அதில் பூர்வவாஸனைகள் அற்றுப்போகாமல் விஷயங்களையும் இந்திரிய வ்யாபாரங்களையும் மறக்காமல் த்யாநம் செய்வதுதான். மநஸ்ஸை விட்டு ஆசைகள் விலகாமலிப்பது, இந்த அவஸ்தையின் ஸ்வபாவம். வஶீகாரஸம்ஜ்ஞை என்னும் வஶ்யம் செய்தலாவது, விஷயங்கள் ஸந்நிதியிலும் அவைகள் ஸம்பந்தமான வாஸனைகளெல்லாம் அற்று, மனம் நிறுத்தின நிலையில் நிற்கக்கூடிய அவஸ்தை. இந்த நான்கு விதமான அவஸ்தைகள் ஒன்றுக்குமேல் ஒன்று விசேஷமுள்ளதாய்க் கடைசி அவஸ்தை கைவல்யத்துக்குக் காரணமா யுள்ளது என்று ஸாங்க்ய யோக ஶாஸ்த்ரங்களின் கொள்கை.

இப்படி நான்கு விதமான அவஸ்தைகளும், வைராக்யத்தின் படிகளாய்ச் சொல்லப்படுகின்றன; இந்த நான்கு அவஸ்தைகளுமே ஜ்ஞாந நிஷ்டையின் அவஸ்தைகளாகப் பகவத்கீதை உ-ம் அத்தியாயத்தில் ருரு - முதல் ருஅ - வரையிலுள்ள ஶ்லோகங்களிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

இவைகளில் வஶீகார ஸம்ஜ்ஞை என்னும் அவஸ்தை விஷயமாய், “ த்ருஷ்டாநுஶ்ரவிகவிஷயவித்ருஷ்ணஸ்ய வஶீகார ஸம்ஜ்ஞா வைராக்யம் ” என்று பகவான் பதஞ்ஜலியும் யோக ஸூத்ரம் செய்திருக்கிறார். ஐஶ்வர்யம் என்பது - புத்தியின் நான்காவது ஸாத்விக தர்மம். இது, அணிமா முதலான எட்டு விதங்களுள்ளது. அவைகளில் அணிமாவாவது - கல்லிலும் நுழையக்கூடிய ஸூக்ஷ்மமான தன்மை. லகிமாவாவது - கனமில்லாமல் ஸூர்யகிரணங்களையும் பற்றிக்கொண்டு செல்லக்கூடிய ஶக்தி. மஹிமா வாவது - தன்னைப் பெருக்கச் செய்யும் ஶக்தி. ப்ராப்தி யாவது - இருந்த இடத்திலிருந்து வெகுதூரத்திலிருக்கும் வஸ்துக்களை அடையும் சக்தி. ப்ராகாம்யமாவது - தன்னிச்சைக்குத் தடையில்லாமை. வஶித்வமாவது - தன் வசத்தில் எதையும் அடக்குதல். ஈஶித்வமாவது - எதையும் ஸ்ருஷ்டிக்கும் வல்லமை.

ஸத்யஸங்கல்பதையாவது - எந்த வஸ்துவையும் தன்னிஷ்டப்படி நடக்கச்செய்யும் ஶக்தி; இந்தச்சக்திகளுக்குப் பொதுவாய் ஐஶ்வர்யம் என்று பெயர். இவைகள் எல்லாம் யோகமஹிமையால் புத்திக்கு ஸித்திக்கும் என்று யோகஶாஸ்த்ரத்தில் சொல்லப்படுகிறது. இப்படியே புத்திக்குத் தாமஸ குணத்தின் பலமாக நான்கு குணங்கள் உண்டு; அவைகளாவன - அதர்மமும், அஜ்ஞாநமும், விஷயங்களில் ஆசையும், தன்னிஷ்டங்கள் நிறைவேறாத தைந்யமுமே; இவைகளை இனி விவரிக்கவேண்டியதில்லை.

இப்படி ஸாங்க்யர்கள் ப்ருக்ருதியை மூலகாரணமாகச்சொல்லுமிடத்தில், வேதாந்திகள் "மஹாந் - அவ்யக்தே லீயதே, அவ்யக்தம் அக்ஷரே லீயதே, அக்ஷரம் தமஸி லீயதே, தம: பரே தேவ ஏகீபவதி" என்கிற ஶ்ருதிவாக்யத்தால் ப்ருக்ருதி என்னும் அவ்யக்தத்துக்குமுன் இரண்டு ஸூக்ஷ்மாவஸ்தைகளை ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால், இவைகள் எல்லாம் கொஞ்சம் கொஞ்சம் பிந்நமான ப்ருக்ருதியின் அவஸ்தைக ளானபடியால், இரண்டு ஸம்ப்ரதாயத்துக்கும் விரோதமில்லை. "ப்ரக்ருதிம் புருஷம் சைவ வித்த்யநாதீ உபாவபி" என்கிற கீதாவசநமும் இந்த அவஸ்தைகளின் உட்பிரிவுகளைக் கவனிக்காமல் பொதுவாய் ப்ரதாநத்தை உத்தேசித்துச் செய்யப்பட்ட ப்ரயோகந்தான். ஸாங்க்யர்கள் ப்ரக்ருதி, புருஷன் ஸந்நிதாநத்தை மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டு, தானே உலகத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கச் சக்தியுள்ளதென்றும், விலக்ஷணமான சேதநமாகிய ஈஶ்வரனுடைய அதிஷ்டாநத்தை அபேக்ஷிக்கிறதில்லையென்றும் சொல்லுகிறார்கள். வேதாந்திகளோ ப்ருக்ருதி அசித் ஆகையால், ஈஶ்வரனால், அதிஷ்டிதமாகியே மாறுதல்களை யடைந்து, பூதங்களாயும் ஶரீரங்களாயும் மாறி, விவிதமான ஜகத்ஸ்ருஷ்டியைச் செய்கிறதென்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் இரண்டு தர்ஶநங்களுக்கும் உள்ள வித்தியாஸம் ப்ராஹ்ம ஸூத்ரத்தில் பல விடங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அவைகளில் முக்கியமாய் ஸாங்க்யமதநிரஸநத்துக்காக ஏற்பட்டது, உ-ம் அத்தியாம் உ-வது பாதத்தில் க - முதல் கூ - வரையில் உள்ள ஸூத்ரங்கள். அவைகளின் கருத்தை ஒரு ஸம்வாதமாக எடுத்துச் சொல்வோம்.

இங்கு ஸாங்க்யன் சொல்வது: மஹாந் முதல் பூதங்கள்வரை யிலுள்ள பற்பலவிதமான குணங்களையுடைய த்ரவ்யங்களுக்கு ஒருகாரணவஸ்து வேண்டும். அந்த வஸ்துவுக்கு வேறுகாரணந் தேடுவது, அநவஸ்தையை உண்டாக்கும் ஆகையால், தானே காரணமாய்ப் பலவிதமாக மாறும் சக்தியை யுடைத்தானதாய், தான் ஒரே ரூபமுடையதாய், ஒருவஸ்துவை ஒப்புக்கொள்ள வேணும். அந்த வஸ்துதான், ப்ரக்ருதி அல்லது ப்ரதாநம் என்னப்படும். அதில், மூன்று குணங்களும் ஸமமாய் ஒன்றை ஒன்று அதிகரிக்காமல் அசைவற்று நிற்கின்றன.

வேதாந்தி: அப்படிப்பட்ட காரணவஸ்து ஒன்று இருந்தாலும், அது லோகஸ்ருஷ்டிக்கு ஹேதுவாகமாட்டாது; ஏனென்றால், அசேதநமான ஒவ்வொரு பொருளும் அதன்குணங்களையும் உபயோகங்களையும் அறிந்து ஒரு சேதநனால் ஏவப்பட்டே கார்யங்களைச்செய்யச் சக்தியுள்ளதாய்க் காண்கிறோம்; இதற்கு உதாரணம் - மரம், வாச்சி, கத்தி முதலானவை. அப்படி சேதநஸம்பந்தமில்லாத ஒன்றும் கார்யங்கள் செய்வதாகக் காணோம். மேலும், மூன்றுகுணங்களையுடைத்தான ப்ரதாநத்தை உலகத்துக்கு ஒரே காரணமாகவும் சொல்வது சரியன்று. அன்றியும், மூன்றுகுணங்களும் ப்ரதாநத்தில் ஸமமாயிருக்கின்றன வென்றாலும், அவைகளில் ஏற்றத்தாழ்வு உண்டாக ஒருகாரணமு மில்லாமல், லோகஸ்ருஷ்டி ஆரம்பித்ததற்கே காரணம் ஏற்படாது. ஆகையால், ப்ரதாநம் மாத்திரம் உலகத்துக்குக் காரணமென்பது கூடாது.

ஸாங்க்யன்: சேதந ஸம்பந்த மில்லாமலும், உலகத்தில் மாறுதல்கள் காண்கிறோம்: இதற்குப் பாலும் நீரும் உதாரணங்கள்; பால் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் மாறித் தயிராகுவதும், ஜலம் மேகத்தினின்று ஒரே ஆகாரமாய்க் கீழே இறங்கினாலும் இளநீராகவும், பதனியாகவும், மாம்பழம் விளாம்பழம் புளிவேம்பு முதலானவஸ்துக்களில் வெவ்வேறுரஸமுள்ள வஸ்துவாகவும் மாறுகிறதைக் காண்கிறோம்; இவைகளில் அந்தந்தரஸம் ஊட்டுவாரை அறியோம். இப்படியே ப்ரதாநமும் தானே பரிணாமத்தை வஸ்துஸ்வபாவத்தால் அடைகிறது; புருஷன் ஸாந்நித்யம்தவிர வேறு உதவியை அபேக்ஷிக்கிறதில்லை.

வேதாந்தி: மேற் சொன்ன உதாஹரணங்களும் நமது ஸித்தாந்தத்தை ஸ்தாபிக்கின்றன. பால், நீர் முதலானவைகளும் பரப்ரஹ்மமாகிய சேதநனல் அதிஷ்டிதமாகியே அந்த அந்தப் பரிணமங்களை அடைகின்றன. இதையே ச்ருதிகள், "யஃவுாயிவுாம் திஷ்டநு," "யொ$வூ-திஷ்டநு" என்கிற வாக்யங்களால் எங்கும் ப்ரஹ்மம் இருந்து நியமநம் செய்கிறதென்று சொல்லுகின்றன. மேலும், ஸத்யஸங்கல்பனன ஈஶ்வரனல் ஏவப்படாமல் ப்ரக்ருதிக்கு மாறுதல் ஸ்வபாவமாகில் க்ஷணப்பொழுதும் ஸ்ருஷ்டியில்லாம லிருக்க நியாயமில்லை. ஆகையால், ஸ்ருஷ்டி, ப்ரளயம் என்கிற ஶாஸ்த்ரந்யாய ஸித்தமான அவஸ்தைகள் ஏற்படமாட்டா.

ஸாங்க்யன்: ஈஶ்வரனன சேதநனை அதிஷ்டாதாவாக ஒப்புக்கொண்டாலும், அவனைப் பரிபூர்ணகாமனுக [அதாவது - எவ்விதத்திலும் குறைவில்லாதவனுயும் ஆநந்தத்தால் நிறைந்தவனுயும்] நீங்கள் சொல்வதனுல், அவனுக்கு ஜகத்ஸ்ருஷ்டியால் ஆகவேண்டியதென்ன? ஒன்றுமில்லை யாகையாலும், ஸுகதுக்கங்களைக் கலந்து கொடுப்பதால் கருணையற்றவனென்கிற பெயர்மாத்திரம் மிஞ்சுவதாலும், ஈஶ்வரன் இருந்தும் ஸ்ருஷ்டி உண்டாகக் காரணமில்லை. ஆகையால், இந்தத்தோஷம் இரண்டு பக்கத்துக்கும் ஸமாநம்.

வேதாந்தி: இது சரியல்ல; பரிபூர்ண காமனுக்கும் விளையாட்டாகச் சில ப்ரவர்த்திகள் உண்டாகலாம்; மஹாராஜர்களும் விளையாட்டுக்காகப் பந்து முதலானவைகளை ஆடவில்லையா? அப்படியே ப்ரஹ்மமும் ப்ரக்ருதியின் பரிணமரூபமான ஸ்ருஷ்டி ப்ரளயங்களைக் காணவிரும்புவது ஸஹஜம்; ஜநங்களுக்கு ஸுகதுக்காநுபவங்கள் பேதிப்பதும், தங்கள் தங்கள் கர்மங்களின் ஸ்வபாவ பேதங்களாலே யொழிய ஈஶ்வரன்தயைக்குறைவின லல்ல.

ஸாங்க்யன்: ஆனல், ஸ்ருஷ்டி ப்ரளயங்களுக்குச் சேதநர்கள் கர்மபேதங்களே போதுமான காரணங்கள்; ஈஶ்வரனுகிய வேருெருசேதநன் எதற்கு? அவரவர்கள் புண்யபாபாநுகுணமாக ப்ருக்ருதியே மாறி அவர்களுக்குத் தகுந்த பலத்தைக் கொடுக்கட்டும். ஆகையால், ஸ்ருஷ்டியும் ப்ரளயமும் மோக்ஷமும் ப்ருக்ருதியாலே ஆகக்கூடியவைதான்.

வேதாந்தி : இது, புண்யபாபங்களின் ஸ்வரூபங்களை அறியாமல் பிதற்றும் வார்த்தை. இது, புண்யம், இது பாபம் என்பது சாஸ்த்ரத்தாலேயே அறியத்தக்கது. சாஸ்த்ரம், வேதரூபமாயுள்ளது. அது, சில கர்மங்களைப் புண்யமென்றும், அதனால் ஈச்வரப்ரீதியும் அதின் பலமாய் ஸுகமும் உண்டாகுமென்றும் சொல்லுகிறது. மற்றவைகளைப் பாபமென்றும், அதனால் பகவானுக்கு அப்ரீதியும், அதன் பலமாய்த் தண்டனையாகிய துக்கமும் உண்டாகுமென்றும் விதிக்கிறது. இப்படி பகவான் கர்மங்களைப் பிரித்து, அவைகளை அநுஷ்டிக்கத்தகுந்த சரீரத்தையும் இந்திரியங்களையும் சேதநர்களுக்குக் கொடுத்து, பொதுவாய் அவைகளை நல்லதிலும் கெட்டதிலும் செலுத்தச் சக்தியையும், கெட்டவழியில் செல்லாமல் அடக்கச் சக்தியையும் கொடுத்திருக்கிறார். சேதநர்கள் ஸ்வேச்சையாய் இரண்டுவிதமான கர்மங்களையும் செய்வதனால், அதற்கு அநுகுணமான பலத்தை ஈச்வரன் கொடுக்கிறார். தன் கட்டளையை மீறுகிறவர்களிடத்தில் செய்யும் தண்டமானது, ஒரு ப்ரபுவுக்கும் தோஷமாகாது. மேலும், பகவான் இதரப்ரபுக்கள்போல வல்லாமல் கெட்டமார்க்கங்களிலிருந்து திரும்ப யத்நப்படும் சேதநனையும் ப்ரீதியுடன் நன்குமதித்து, அவனுக்கு நல்ல வழியில் செல்ல த்ருடமான புத்தியைக் கொடுத்து, அதன் மூலமாய் அவனைக் காப்பாற்றுகிறார். ஆகையால், பகவானுக்குப் பக்ஷபாதமும் தயையின்மையும் ஆகிற தோஷங்கள் சொல்லமுடியாது; அவரைவிட்டுப் பிரதாநத்தைக் காரணமாகவும் சொல்ல முடியாது.

ஸாங்க்யன் : சேதநாதிஷ்டாநமில்லாமல் வஸ்துக்களுக்குப் பரிணமசக்தி யுண்டென்பதற்கு மற்றும் திருஷ்டாந்தகளுண்டு; பசுக்கள் தின்னும் புல் பாலாய் மாறுவது பசுக்கள் இஷ்டத்தினலேயோ? வஸ்து ஸ்வபாவந்தானே? அப்படியே ப்ரதாநமும் மாறுதலடையட்டுமே? பரமபுருஷன் எதற்கு?

வேதாந்தி : இங்கும் பரமபுருஷனுடைய அதிஷ்டாநத்தினலேயே மாறுதல் சொல்லவேண்டும். இல்லாவிட்டால், காளைமாடு தின்னும் புற்களும் பாலாகவேண்டுமே? அப்படியாகாததும், பசுக்களிடத்தில் பால் சுரப்பதும், பகவானிச்சையால்தான்,

ஸாங்க்யன் : நாங்களும் அத்யந்தமாய்ச் சேதநன் ஸம்பந்த மில்லாமல், ப்ரக்ருதியின் செயல்கள் உண்டாவதாய்ச் சொல்ல வில்லை. புருஷனாகிய ஜீவன் ஸந்நிதாநத்தினால் அவனிஷ்டமும் செய்கையும் இல்லாமல் ப்ரக்ருதிக்கு விகாரங்கள் உண்டாகின் றன. இதற்கும் இரண்டு திருஷ்டாந்தங்கள் உண்டு. கண்ணு ள்ள முடவன் காலுள்ள பொட்டையனை ஏறிச்சென்றால், இரு வரும் வழிபோகவில்லையா? தனிமையில்செல்ல அசக்தர்களான வருக்கும் சலநமுண்டாவதுபோல, ஜ்ஞாநமில்லாத ப்ரதாநமும் விகாரமில்லாத சேதநனும் சேர்ந்து லோகஸ்ருஷ்டி உண்டாகி றது. மேலும், காந்தக்கல் இரும்பை இழுப்பதும், அசேதநங் கள் ஸ்வபாவமாய்ச் சலிப்பதற்குத் திருஷ்டாந்தம்.

வேதாந்தி : இந்தத் திருஷ்டாந்தங்களும் அநுகூலங்களல்ல. நொண்டிக்குப் பார்க்கும் சக்தியிருப்பதால், அது வியாபாரத்து க்கு ஹேதுவாகிறது. அப்படிப் புருஷனுக்கு ஒரு விகாரத்தை யும் நீங்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. காந்தமும், இரும்புக்குச் சமீ பத்தில் கொண்டுவரப்படவேணும். புருஷனோ, அசைவற்றவன் என்கிறீர்கள். ஸாந்நித்யம் இல்லையோ வென்றால், அது எப் பொழுதும் இருப்பதால் எப்பொழுதும் ஸம்ஸாரமும், புருஷன் நித்ய முக்தனாகையால் எப்போதும் மோக்ஷமும் என்கிற விரோ தங்கள் ஸம்பவிக்கும். இன்னும் சில விரோதங்களும் இந்த ஸாங்க்ய ஶாஸ்த்ரத்தில் தோன்றுகின்றன ; அவையாவன :— ப்ரக்ருதியே ஸம்ஸாரத்துக்கும் மோக்ஷத்துக்கும் காரணமென்கி றீர்கள் ; புருஷன் கேவலம் ஸாக்ஷியென்றும், விகாரமில்லாதவ னென்றும் சொல்லி, ப்ரக்ருதியின் சேஷ்டைகள் புருஷனை மோ ஹிக்கின்றன வென்றும் அவைகளை அவன் பார்க்கிறவனாயும் சொல்லுகிறீர்கள். புருஷனுக்குத் தான் செய்வதாயும் அனுப விப்பதாயும் வரும் தோற்றங்கள் ப்ரமங்களானாலும் அவைகளும் நிர்விகாரனான ஶுத்த சைதந்ய ரூபனாகிய புருஷனுக்குச் சொல் வது ஸித்தாந்த விரோதம். இந்தக்காரணங்களினால், ஸாங்க்ய தர்ஶநம் ஸங்கதமன்று.

மேல் விவரித்த ஸம்வாதத்தால் ஸாங்க்யத்தில் ப்ரஹ்மத் தை ஒப்புக்கொள்ளாத பாகத்தை மாத்திரம் வேதாந்திகள் ஆக்ஷே

பிக்கிறார்களே தவிர, மற்றைப் பாகங்களில் ஸாங்க்யத்தின் ப்ரக்ரியைகள் வேதாந்தத்துக்கும் அநேகமாய் ஸமானந்தான் என்பது விளங்கும். முன்னே, புத்தி என்னும் மஹானின் உத்பத்தியையும் அதன் ஸ்வபாவங்களையும் பற்றிச் சொன்னோம். இனி மற்றைத் தத்வங்களின் உத்பத்தியை விவரிக்கிறோம். மஹானினின்றும் அஹங்காரம் உண்டாகின்றது. அஹங்காரமாவது, அபிமானம் அல்லது 'நான்' என்றும் 'எனது' என்றும் உண்டாகும் எண்ணங்களுக்குக் காரணமான த்ரவ்யம். இந்திரியங்களாலும் மனஸ்ஸினாலும் அறியப்பட்ட விஷயங்களைத் தன்னுடைய தென்று நிஸ்சயிக்கிற மனோவ்யாபாரத்துக்கு இந்த அஹங்காரம் ஏதுவாகிறது. இதிலிருந்து இரண்டு விதமான ஸ்ருஷ்டிகளுண்டாகின்றன. அதாவது - கக - இந்திரியங்களும், ரு - தந்மாத்ரைகளும். இவைகளில் இந்திரியங்கள் ஸாத்விகாஹங்காரத்தினிடம் உண்டானவை. பூதாதி என்னும் தாமஸாஹங்காரத்தினிடம் ஐந்து தந்மாத்திரைகள் உண்டாகின்றன. கக - இந்திரியங்களாவன - கண்முதலான ரு - ஜ்ஞானேந்திரியங்களும், வாக்கு முதலான ரு - கர்மேந்த்ரியங்களும், மனஸ்ஸும்; 'இந்த்ரம்' என்றால் ஆத்மா; அதற்கு அடையாளங்களாகையால், இந்த்ரிய மென்று இவைகளுக்குப் பெயர். இரண்டு விதமான இந்த்ரியங்களின் ஸ்வபாவமும் மனஸ்ஸுக்கு உண்டு. சிலர் மனஸ்ஸை அந்தஃகரண மென்றும், சிலர் மஹாந், அஹங்காரம், மனஸ் இந்தமூன்றையும் சேர்த்து அந்தஃ கரண மென்றும் சொல்வார்கள். ஜீவனுள்ள சரீரங்களிலெல்லாம் இந்த மூன்று அந்தஃகரணங்களும் இருந்து ப்ராணன் முதலான ஐந்துவித காற்றுப்போன்ற வ்யாபாரத்தினால் சரீரத்தைத் தரிக்கின்றன.

அஹங்காரத்தின் தாமஸ பாகத்திலிருந்து தந்மாத்திரைகளுண்டாகின்றன வென்று முன்சொன்னோம்; அவைகளாவன - ஆகாஸ தந்மாத்ரம், வாயு தந்மாத்ரம், தேஜஸ்தந்மாத்ரம், ஜலதந்மாத்ரம், ப்ருதிவீதந்மாத்ரம்; இந்த ஐந்திலிருந்தும் ஐந்து பூதங்களும் உண்டாகின்றன. வேதாந்திகள் ஐந்துபூத ஸூக்ஷ்மங்களும் முதலில் தனியாய் உண்டாகி, பிறகு ஒவ்வொன்றிலும் 4 - பாகமும், மற்றவைகளில் ஒவ்வொரு பாகமும் சேர்ந்து, பூதங்களாகின்றன வென்று சொல்லுகிறார்கள். இதற்குப் பஞ்சீகரண

மென்று பெயர். ஸாங்க்யர்களோ, ஆகாஶ தந்மாத்ரையினின்று ஆகாஶமும், ஆகாஶவாயுதந்மாத்ரைகளிலிருந்து வாயுவும், இப்படியே மூன்று, நாலு, ஐந்து தந்மாத்திரைகளின் சேர்க்கையினுல் மற்றைப் பூதங்களும் உண்டாகின்றன வென்று சொல்லுகிருர்கள். தந்மாத்ரங்கள் விஶேஷ மில்லாதவைகள். அதாவது - பூதங்களில் உண்டாகும் சாந்தம், கோரம், மூடம் என்னும் மூன்று விதமாய்க் குணக்ருதமான ஸ்வபாவங்க ளில்லே. தந்மாத்ரங்கள்வரையி லுள்ள ப்ருக்ருதி விகாரங்கள் ஸூக்ஷ்மங்களாயும், அப்ரத்யக்ஷங்களாயும் உள்ளன வென்று முன்பேசொன்னேம். பூதங்கள் ஐந்தென்பதும், அவைகள் ஒவ்வொன்றும் மற்ற பூதங்களின் ஸம்பந்தம் பெற்றவைக ளென்பதும், அவைகளுக்கு ஶப்தம், ஸ்பர்ஶம், ரூபம், ரஸம், கந்தம் என்பவை முறையே குணங்க ளென்பதும் தெரிந்த விஷயங்கள்.

இந்தப் பூதங்களின் சேர்க்கையால் உண்டாகும் வஸ்துக்களில், ஶரீரங்கள் முக்யமானவை. இவை - ஸூக்ஷ்மம் அல்லது லிங்கசரீர மென்றும், ஸ்தூலசரீர மென்றும் இருவகைப்படும். ஸூக்ஷ்ம சரீரம் - அநாதியாய், ப்ரதி புருஷம் ஒவ்வொன்ருய், முக்திவரையில் தொடர்ந்ததாய், ப்ரளயத்திலும் ஸ்தாயியாய், தந்மாத்ரைகளால் அமைந்ததாய், ஆனுல் ஶாந்தம் முதலான வாஸனைகளுள்ளதாய்ச் சொல்லப்படுகிறது. புருஷன் ஒரு ஜந்மம் முடிந்து மற்ற ஜந்ம மெடுக்கும்போது இதுவே தொடருகிறது. இந்தச் சரீரத்துக்கு ஸ்தூல சரீர பரிக்ரஹ மில்லாமல் ஸுகதுக்காநுபவமில்லே. நரகாதிஸ்தாநங்களிலும் அநுகுணமாக ஸ்தூலசரீரமுண்டு. புருஷன் என்னும் பதம், புரி - ஸ்தூல சரீரத்தில், ஶேதே - இருக்கிருன் என்கிற வ்யுத்பத்தியால், ஸ்தூல சரீரத்திலுள்ள ஸூக்ஷ்மசரீரத்துடன் கூடின சேதநனைக் குறிக்கிறது. நாடகத்தில் ஒரே நடன் பல வேஷங்களைத் தரிப்பதுபோல இந்த ஸூக்ஷ்மசரீரத்துடன் கூடிய புருஷன் கர்மாநுகுணமாகப் பல வேஷங்களைத் தரிக்கிருன். இதை, “ 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌹𑍇𑌤𑍁𑌕𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤 𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 । 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌤𑍍𑌵𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌟𑌵𑌤𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 ” என்று காரிகை (42) சொல்லுகிறது. இதையே “ 𑌤𑌦𑌙𑍍𑌗 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑌳 𑌸𑌂𑌹𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵

𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍" என்னும் வேதாந்தஸூத்ரம் (௩, ௧, ௧.) சொல்லுகிறது.

எல்லா ஸித்தாந்தங்களுக்கும் பொதுவா யிருக்கும் அர்த்தத்தைப் பின்வரும் காரிகை சொல்லுகின்றது,

"𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌗𑌮𑌨𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂, 𑌗𑌮𑌨𑌮𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌚𑌾𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃'

(கா, ௪௪)

தர்மத்தினால் ஸ்வர்க்காதி லோகங்களிற் செல்லுதலும் அதர்மத்தினால் நரகலோகங்களிற்செல்லுதலும் உண்டாகின்றன. ஜ்ஞாநத்தினால் மோக்ஷமும், அஜ்ஞாநத்தினால் ஸம்ஸாரபந்தமும் உண்டாகின்றன.

இனி, இந்த ஸாங்க்ய சாஸ்த்ரப்படி விபர்யயம், அஶக்தி, துஷ்டி, சித்தி என்கிற பந்தத்துக்குக் காரணமான பாவங்களையும், அவைகளில் விபர்யயத்தின் ௫ - பேதங்களையும், அசக்தியின் 28 - பேதங்களையும், துஷ்டியின் ௯ - பேதங்களையும், சித்தியின் ௮ - பேதங்களையும் விவரித்தால் மிகவும் இந்த வ்யாஸம் விஸ்தரிக்கு மானதாலும், அந்த விவரம் விஶேஷமாய் வேதாந்தமறிய விரும்புவோருக்கு அநாவஶ்ய மாகையாலும், இதனுடன் ஸாங்க்ய தர்ஶநத்தின் ப்ரகாரங்களைச் சொல்லி முடிக்கிறோம்.

டி. ராஜகோபாலாசாரியர்.

வார்த்தாமாலை.

முதல் வார்த்தை.

எம்பெருமானார் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளுகிறபோது ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்திருந்த முதலிகளுடைய ஆர்த்தியைக் கண்டருளி, எம்பெருமானார் இவர்களை அழைத்து, "என்னுடைய வியோகத்தில் தேஹத்யாகம் பண்ணினாருண்டாகில் ஆளவந்தார் ஸ்ரீ பாதமே; என்னோடு அவர்களுக்கு ஸம்பந்தமில்லை" என்று அருளிச்செய்ய, முதலிகளும் அதைக்கேட்டு மிகவும் சோகார்த்தராய், "இனி எங்களுக்குச்செய்ய அடுப்பது எது?" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, எம்பெருமானார், பின்வருமாறு அருளிச்செய்தார்:—" ஒருவன் ப்ரபந்நனானால் அவனுடைய ஆத்மயாத்ரை பகவததீனையாகையாலே அதில் அவனுக்கு அந்வயமில்லை; உண்டென்றிருந்தானாகில் ஆத்மஸமர்ப்பணம் பொய்யா மித்தனை. தேஹயாத்ரை கர்மாதீநமாகையாலே அதுக்குக் கரையவேண்டா; கரைந்தானாகில் நாஸ்திகனுமித்தனை. ஆகையால், உபயயாத்ரையையும் கொண்டு இவனுக்குக் கார்யமில்லை. ஆனால், மநோவாக்காயங்களாகிற த்ரிவிதகரணங்களையுங் கொண்டு வேண்டிற்றுச் செய்து திரிய அமையுமோ வென்னில், அது இவனுக்கு ஸ்வரூபமன்று. உபாயாம்சத்தில் அந்வயமில்லாவிட்டால் ப்ராப்யமான கைங்கர்யத்திலே இவற்றை அந்வயிக்குமித்தனை. அதில் இவனுக்கு இங்கிருந்த நாள் பண்ணலாம் கைங்கரியம் ஐந்து உண்டு:—அவையாவன - ஸ்ரீபாஷ்யத்தை வாசித்து ப்ரவர்த்திப்பித்தல்; அதுக்கு யோக்யதை யில்லையாகில், அருளிச்செயலைக் கேட்டு ப்ரவர்த்திப்பித்தல்; அதுக்கு யோக்யதை யில்லையாகில் உகந்தருளின திவ்ய தேசங்களுக்கு அமுதுபடி சாத்துப்படி திருவிளக்குத் திருமாலைகளை யுண்டாக்குதல்; அதுக்கு யொக்யதை யில்லையாகில் த்வயத்தினுடைய அர்த்தாநுஸந்தாநம் பண்ணுதல்; அதுக்கு யோக்யதை யில்லையாகில் என்னுடையவன் என்று அபிமாநிப்பானொரு ஸ்ரீ

வைஷ்ணவனுடைய அபிமாநத்திலே ஒதுங்கி வர்த்தித்தல் செய்ய லாம்.''

இரண்டாம் வார்த்தை.

ஆழ்வான் அந்திமதசையிலே விடாயிலே நாக்கொட்டி எம் பெருமானார் திருவடிகளைப் பிடிக்க, இவர் அப்போது ஆழ்வான் செவியிலே த்வயத்தை அருளிச்செய்ய, "இப்பேறு நமக்கு வருகை அரிது! நாம் என்செய்யக் கடவோம்?" என்று அப்போது ஸேவித்திருந்த முதலிகள் கலங்க, இவர்கள் அபிப்ராயத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி, "ஆழ்வான்ப்ரக்ருதி யறியீர்களோ? இவ்வவஸ்தையில் இவருக்கு இது கர்ப்பூரத்தையும் கண்டசர்க்கரையையுமிட்ட மாத்ரமன்றோ? நாம் இது உபாயத்துக்குப் பரிகரமாகச் செய்தோமல்லோம்" என்று அருளிச்செய்ய, முதலிகள் தெளிந்து நிர்ப்பரரானார்கள்.

மூன்றும் வார்த்தை.

கேவல ப்ராஹ்மணனுக்கும் கேவல ஶூத்ரனுக்கு முள்ள எல்லை பாகவத ப்ராஹ்மணனுக்கும் பாகவத ஶூத்ரனுக்குங் கொள்ளவேணு மென்றும், இவர்களை ஸமரென்கிற ஶாஸ்த்ரங்களும் பரம புருஷார்த்த ஸாம்யாதிகளாலே யென்றும் கிடாம்பி அப்புள்ளார் அருளிச்செய்தார்.

நான்காம் வார்த்தை.

துக்காதிகளுக்குக் காரணமான ப்ராரப்த கர்ம விஶேஷத்தை ஸந்நிஹிதமான கபாதிகளைப்போலே துணையாகக்கொண்டு பித்ராதிகளைப்போலே ஶிக்ஷகனான ஈஶ்வரன் சில சடிந ப்ரக்ருதிகளுக்குப் பண்ணுகிற அநுக்ரஹவிஶேஷமென்று அநுஸந்திக்கை உசிதம். ஒரு வ்யாதி விஶேஷத்தை யுண்டோ வென்று ராஜா கேட்க அவரும் ஒரு உபாத்யாய ருண்டென்று பட்டர் அருளிச் செய்தார்.

ஸ்ரீ:.

கஜேந்த்ரவரதன்.

நமது பூர்வாசார்யர்களில் அந்யதமரான ஸ்ரீ பராஶர பட்டர் எம்பெருமானுடைய கல்யாண குணங்களைப் பலவிதமாக அநுபவித்து வருகையில், கஜேந்த்ராழ்வானுடைய ஸம்ரக்ஷண அவஸரத்தைப் பின்வருமாறு நாலு ஶ்லோகங்களால் பரமபோக்யமாக அநுபவிக்கிறார்.

(1) 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂𑌬𑍁𑌜𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌰𑌣𑌕𑌿𑌸𑌲𑌯𑍇
𑌸𑌂𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌽𑌵𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌭𑍋𑌗𑌂 𑌝𑌟𑌿𑌤𑌿
[illegible] 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌤𑍀 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌣𑌾𑌨𑌃 ।
𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃
𑌸𑍍𑌤𑌨𑌕𑌲𑌶 𑌕𑌨𑌤𑍍𑌕𑌙𑍍𑌕𑌣𑍌𑌘𑍋𑌤𑍍𑌥𑌶𑌙𑍍𑌕𑌾𑌃
𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌜𑍋 𑌗𑌜𑌪𑌤𑌿𑌵𑌿𑌪𑌦𑌿
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌲𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌰𑍋 𑌨𑌃 ॥

"ஸ து நாகவர: ஸ்ரீமாந்" என்கிறபடி பகவத் கைங்கர்ய லக்ஷ்மியால் ஸம்பந்நனாக இருக்கும் ஸ்ரீ கஜேந்த்ராழ்வான், ஒரு ஸமயத்தில் ஒரு தாமரைமடுவில் இழிந்து, அங்கு இருந்த தாமரைப் பூக்களைப் பறித்து விளையாடிக்கொண்டிருக்கையில், அங்கு பலவத்தான ஒரு நீர்ப்புழுவாலே இழுட்புண்டு, "கஜ ஆகர்ஷதே தீரே க்ராஹ ஆகர்ஷதே ஜலே" என்கிறபடி ஆயிரம் வருஷம் அதனுடன் யுத்தம் பண்ணி, தன்னுடைய யத்நம் நிஷ்ப்ரயோஜநமாகப் போய்த் தனக்குப் பரமமான ஆபத்து வந்தவுடன் இன்னது செய்கிறது என்று தெரியாமல் மநஸ்ஸால் பகவானை நினைத்துப் பூர்வஜந்ம ஜ்ஞாந பலத்தால்

வாக்கினுலும் "நாராயணுவோ மணிவண்ணு நாகணையாய், வாரா யென்னுரிடரை நீக்காய்" என்கிறபடி கதறிக்கூப்பிட்டான்; அந்த ஸமயத்தில், ஸ்ரீ பகவாந் திருவநந்தாழ்வானுடைய திருமேனியாகிற படுக்கையில் பிராட்டிமாருடன் ஒரு சேர்த்தியில் எழுந்தருளியிருந்த தாகவும், கஜேந்த்ராழ்வானுடைய கோஷம் திருச்செவிகளில் விழுந்தவுடன் மிகுந்த பரபரப்புடன் தமது திருவடிகளைப் பிடியாநின்றுள்ள பிராட்டிமார் திருக்கைகளில்நின்று அவைகளைப் பலாத்கரித்து இழுத்தும், அநந்தனுடைய உடலாகிற படுக்கையை அப்போதே விட்டும், திருக்கண்களை மலர விழித்தும், பெரியபிராட்டியார் மார்பி லிருக்கும் குங்குமக் குழம்பில் நின்று தமது திருமார்பைப் பேர்த்தும், இப்படிப் பகவாந் வ்யாகுலரான தாகவும் சொல்லி, அப்படி வ்யாகுலராவது எம்பெருமானுக்கு ஆபந்நர்களிடத்தி லிருக்கும் வாத்ஸல்யாதிஶயத்தைக் காட்டுகிறபடியால், அவ்விதமான வ்யாகுலரான பெரிய பெருமாளே தமக்கு ஶரணமென்று ஸ்ரீ பட்டர் கொண்டாடுகிறூர்.

அந்வயம்:— மஜ்ஜதி வாரணே ஸதி, ஸம்ப்ரமாத் தேவீஹஸ்தாம்புஜேப்ய: ஶரணகிஸலயே க்ருஷ்யதி, ஶயநம் மோசம் ஜஹதி வ்ருத்ய:, லக்ஷ்மீவக்ஷோ விஸ்ரு(ஷ்)ணாந:, லக்ஷ்ம்யா: ஸ்தநகலஶ கநத்குங்குமாங்கோபி ஸம்வ்ருதாங்க உர: ஸுக்ஷிப்ய வ்யாகுலஶ் ஸ்ரீரங்கேஶோ தேவ: ந: ஶரணம் ஸ்தாத்.

(2) ஸந்த்ரஸ்தவக்ஷோஜவதிவ்ருஹிதஹஸ்தோவீக்ஷ்ய த
வ்ருணீதோணிவாக்ஷ்லங்கம் கிங்கிவாக்ஷோஜஙேவஶம் ।
ஆவாஹநவிஶ்லிஷ்யம் வதமராஜேரோஹத:
க்ஷிப்ரவஶ்யஹ்ரிதே ஹமவதஸ்ராயேந: ॥

இப்படி பகவாந் அதிவ்யாகுலராய் எழுந்தருளும்பொழுது, ஸ்ரீ ஸேநைமுதலியார் கைகொடுக்க, அதைப் பிடித்துக்கொள்ளாமலும், அங்கு இருப்பவரால் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட மணிமயமான

திருவடி நிலைகளை அங்கீகரியாமலும், அந்தஃபுரத்தி லுள்ளார் 'இது என்ன வ்யாகுலதை?' என்று கைநெரிக்கவும், வாஹநத்துக்கு வேண்டிய ஜேணம் முதலிய அலங்காரங்களைத் தரித்துக் கொள்ளுதற்கும் முந்தியே பெரியதிருவடியின்மேலேறி த்வரித்தும் எழுந்தருளுகிற பெரியபெருமாளுடைய பரபரப்புக்குத் தோற்றோமென்கிறார்.

அந்வயம் :— அதிவ்யக்ரவரப்ரஹ்ருதே ஸதி - அஸந்தாஷ்டிக்ரதவ த்ருவதி ப்ரஹிதஹஸ்தம், அஸ்வீக்ருத ப்ரணீத மணிபாதுகம், க்ஷிதிபால்லாந்தஃபுரம் யதாததா அபாஹநவஸிஷ்டம் பதகராஜமாரோஹதஃ பகவத த்வராயை நமஃ ॥

(3) யம் பஶ்யந் விஸ்மயார்த்ரம் ப்ரியஸகபதயோ
ஸம்பதாம் ஸந்த்யஜேதா
ஹுங்காராஶ்லேஷணாங்க்ரிப்ரஹதிபிரபி
தம் தார்க்ஷ்யமுத்யத்பக்ஷவத்த்வம் ।
கிம்போதம் பர்ந்தஸ்தஸ்யே மஜவதே
ப்ரஸ்துதே ஜ்ரும்ஹமாணே
தேவ ஶ்ரீரங்கபந்தோ ப்ரணமதி ஹி
ஜநே காந்திஶீகீ பபாதே ॥

ஹே ஸ்ரீரங்க பந்தோ! இதற்கு முந்தி அநேக ஸமயங்களில் பெரியதிருவடியின் வேகத்தை நிரூபித்து மகிழ்ந்து, 'ஸகல ஜகத்தையும் நிர்வஹிக்கும் நம்முடைய மநஸ் தான் மிக்க வேகமுற்றது என்று நினைத்திருந்தோம்; இதன் வேகத்தைப் பார்த்தால், அது அத்யந்தம் ம்ருதுவென்றே சொல்லவேணும்' என்று தேவரீர் நிஸ்சயித்திருக்கச் செய்தேயும், இப்பொழுது கஜேந்த்ராழ்வானுடைய கூப்பாடு உஜ்ஜ்ரும்பிப்பதை ஸஹியாமல், அப்படிப்பட்ட பெரியதிருவடியின் வேகத்தையும் போதாது என்று எண்ணி, ஹுங்காரத்தாலும் திருக்கைகளால் தட்டுதலாலும் திருவடிகளால் உறைக்க உதைத்தலாலும் அவரையும் மருட்டி, அதுவும் போதாமல் அந்தப் பெரியதிருவடியைத் தேவரீரே

இரண்டு திருவடிகளாலும் இடுக்கிக்கொண்டு கிளம்பி ஓடினீரே! இது என்ன ஆஶ்சர்யம்? ஒரு பயஹேதுவைக் கண்டு நடுங்கி ஓடுகிறவனுடைய அவஸ்தை கூட இப்படி இராதே! ஆர்த்தனொருவன் ஆஶ்ரயித்து விட்டால் இவ்வளவு பரபரப்பு வேணுமோ?

அந்வயம்:—ஹே ஶ்ரீரங்கபுங்கவ! தேவ! [இதஃ பூர்வம்] யம் தார்க்ஷ்யம் பஶ்யந் [யஸ்ய வேகம் நிரீக்ஷமாணாஃ] விஸ்மயாவிஷ்டாம் தியம் தேவாநாம் ஸுஸ்ம்ருதம் ஸ்வம் ப்ரத்யாதநஃ, தம் தார்க்ஷ்யம் [அபி] பதவேகஃ வ்யூஹிதே ஜ்யேஷ்டாங்ஹ்ரிஸாஹஸ்ராங்ஸி ஹஸ்தாம்புஜாக்ரைஃ உபரி ஸமஸ்தைஃ அப்ரக்ஷிபஃ; கிம் ச தாஸாநாம் ஸ்வம் ப்ரதிஷ்டாஃ; [அஹோ] வ்ருணோதி ஜநே தே ஸ்வஶா ஸமீக்ஷிஹி.

(4) ஶ்ரீரங்கேஶய ஶரணம் பவஸி வாத்யா
வ்யாதூதபத்மதடாகதுல்யவேக ।
ஸ்ருஹ்ருத்பூஷாம்பரமயமாயயம் ஜயாதேநா
யதாதித்யநாமஜமஜ்ஜேஜகந்ம ॥

ஹே ஸ்வாமிந்! அப்படி ஓடுங்காலத்தில் உம்முடைய வேஷத்தைப் பார்த்த எல்லாரும் சிரித்தே யிருப்பார்கள். பெருங்காற்றால் அலைக்கப்பட்ட தாமரைத்தடாகம் என்ன பாடு படுமோ அந்தப் பாட்டுடன் இன்ன இன்ன ஆபரணங்களை இன்ன இன்ன இடத்தில் தரித்துக்கொள்ள வேணுமென்பதை மறந்து கழுத்தில் அணிந்துகொள்வதைக் காலிலும், காலி லிருக்கவேண்டியதைத் தலையிலும் வ்யுத்க்ரமமாகத் தரித்து வஸ்த்ரம் போனது தெரியாமல் ஓடினது மன்றி, 'ஐயோ விளம்பித்துவிட்டேனே!' என்று பலவாறாகத் தன்னைக் கர்ஹித்துக்கொண்டீரே! இது என்ன வாத்ஸல்யம்? அப்படிப்பட்ட நீரே நமக்கு ஶரணம்.

அந்வயம்:—ஹே ஶ்ரீரங்கேஶய! ஸநாதநஜநஜ்யம் [ஜஜேம் ஶ்ருஜஜந ஶ்ரவணாநந்தநம்] வாத்யாவ்யாதூதபத்மதடாகதுல்யவேகஃ ஸ்ருஹ்ருத்பூஷாம்பரம் ஸமயமாயயம் ஜயாநஃ 'ரம்யிக்' இதி ஸ்வம் கர்ஹஸே; [தாத்ருஶஃ] ஸ்வமேவ நஃ ஶரணம் பவஸி.

ஸ்ரீ அஹோபிலமடத்துச்

சிஷ்யஸபையின்

இரண்டாவது மஹாஸங்கம்.

சென்ற மார்கழிமீ 13, 14, 15 - தேதிகளில், தஞ்சாவூர் ஜில்லா நீடாமங்கலம் ராஜா ஸத்ரத்தில் ஷை ஸபையின் இரண்டாவது மஹாஸங்கம் சேர்ந்தது. மஹாமஹோபாத்யாயர் பெருகவாழ்ந்தான் ஸ்ரீ. உ.வே. ரங்காசார்யர் ஸ்வாமி அக்ராஸநாதிபதியாக எழுந்தருளியிருந்தார். ஸங்கத்தில் உபந்யாஸம் செய்வதாக அங்கீகரித்திருந்த வித்வான்களும், இன்னும் ஸபையின் ஹிதத்தைத் தேடுமவர்களான ஆஸ்திகர்களில் அநேகரும், நாநாதேசங்களிலிருந்து வந்திருந்தார்கள். ஸபையின் உபஸபாத்யக்ஷரான வேலாமூர் ஸ்ரீ. உ.வே. க்ருஷ்ணமாசார்யர் ஸ்வாமியும், தஞ்சாவூர்ப் பிரிவின் ஸபாத்யக்ஷரான ஸ்ரீ. உ.வே. டி. கோதண்டராம ஐயங்கார் ஸ்வாமியும் மஹாஸங்கம் நல்ல பரிநிஷ்பத்தியை அடைவதற்கு வேண்டியவையான ஏற்பாடுகள் எல்லாவற்றையும் ஒருகுறைவு மன்றியில் செய்திருந்தார்கள். ஸங்கம் சேர்வதற்கு 3 - தினங்கள் முன்னமேயே ஸபாத்யக்ஷர் ஸ்ரீ. உ.வே. டி. ராஜகோபாலாசார்யரும், கார்யதர்சி ஸ்ரீ. உ.வே. வி. ராஜகோபாலா சார்யரும், ஸ்ரீ. உ.வே. டி. கோதண்டராம ஐயங்காருடன்கூட நீடாமங்கலம் போயிருந்து பூர்வ ஸம்விதாநங்களை த்ருப்திகரமாக நடத்திவைத்தார்கள்.

இந்த மாதிரி ஸங்கம் சேர்வதையும், சிஷ்யர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து ஸ்ரீமடத்தின் விஷயங்களைப் பற்றிப் பர்யாலோசிப்பதையும் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் ஸந்நிதியில் முதலில் விஜ்ஞாபநம் செய்து, அவருடைய அநுக்ரஹத்தைப் பெற்றுப் பிறகு சேர்வது உசிதம் என்று எண்ணி, ஸபாத்யக்ஷரும் இன்னும் சிலரும், டிபுடி கலெக்டர் ஸ்ரீ. உ.வே. டி. ரங்கஸ்வாமி ஐயங்காரையும் தமிழ்ப்பண்டிதர் தி. வெங்கடராம ஐயங்காரையும் ப்ரார்த்திக்க, அவர்கள் அதைத் திருவுள்ளம் பற்றி 13 - ம் தேதி மத்யாஹ்நத்துக்கு மேல் ராஜமன்னார் ஸந்நிதிக்குப் போய் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரைத் தண்டன்ஸமர்ப்பித்துத் தாங்கள் வந்திருக்கும் கார்யத்தை விண்ணப்பம் செய்தார்கள்.

ஸ்ரீ ஸ்வாமியும் அவர்களை நிராகரிக்காமல் தமது ப்ரதி நிதியாக ஸ்ரீ மடத்தி லிருந்து ஒரு ஸ்வாமியை மஹாஸங்கத்துக்கு அனுப்புவதாக நியமித்ததாக அவர்கள் திரும்பி வந்து ஸமாசாரம் சொல்ல எல்லாரும் ஸந்தோஷம் அடைந்து ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரிடத்தில் மிகுந்த க்ருதஜ்ஞதையுடன்கூடினவர்க ளாக ஆனார்கள். ஆனால், என்ன காரணத்தினாலோ அந்தமாதிரி ப்ரதி நிதியாக ஒருவரும் ஸங்கத்துக்கு வரவில்லை.

13-தேதி காலை 7-மணி முதல் கூட்டம்சேர ஆரம்பித்தது. 12-மணிக்குத் ததியாராதநம் நடந்த பிறகு 1-மணிக்கு ஸங்கம் உபக்ரமித்து, 511-வது பக்கத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கும் க்ரமப்படி ஸகல உபந்யா ஸங்களும் மற்றவைகளும் நடைபெற்றன. ஸ்ரீ. உ.ஹ. வே. க்ருஷ்ணமாசார் யரின் ஸ்வாகத விஷயகமான உபந்யாஸமும், ஸபாத்யக்ஷரின் ஸ்ரீ அஹோ பிலமட விஷயகமான உபந்யாஸமும், இந்த ஸஞ்சிகையில் மற்றோரிடத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன.

அக்ராஸநாதிபதி, இந்தமாதிரி ஸபை சேர்வதன் நன்மையைப்பற்றி யும், அடிக்கடி ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் ஸந்நிதியில் மடத்தின் அபிவ்ருத்திக்கு ஹேதுவாக இருக்கும் சீர்திருத்தங்களைப்பற்றி விஜ்ஞாபநம் செய்து கொள் வதன் ஔசித்யத்தைப் பற்றியும், ஜ்ஞாநத்தை வ்ருத்தி செய்து பரவச் செய்யும்பொருட்டுத் தகுந்தவித்வாங்களைப் பலவிடங்களில் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் நியமிக்க வேணு மென்பதைப் பற்றி நாம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரிடம் விஜ்ஞாப நம் செய்ய வேண்டியதன் ஆவஶ்யகதையைப் பற்றியும் ஸங்க்ரஹமாகவும் எல்லாருடைய மனத்திலும் நன்றாகப் பதியும்படியாகவும் எடுத்துச்சொல்லி மஹா ஸங்கத்தை உபக்ரமித்தார். பிறகு ஸபாத்யக்ஷர், அநேக முக்கிய விஷயங்கள் அடங்கியதான தம்முடைய உபந்யாஸத்தைப் படிக்க, அதைக் கேட்டு அங்கு வந்திருந்த எல்லாரும் ஆநந்தத்தை அடைந்தார்கள். சென்னை பட்டணம் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீ. உ.ஹ. தி. வெங்கடராம ஐயங்கார் ஸ்வாமி அந்த ஸமயத்துக்கு அநுரூபமாக அவர் எழுதிக்கொண்டு வந்திருந்த "ஸ்ரீ அஹோபில மடத்தின் ஶிஷ்ய வர்க்கத்தாருக்கு ஒரு விநய விண்ணப் பம்" என்னும் செய்யுள் ரூபமான கிருதியைப் படித்தார். அது மற்றொரு பக்கத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.

பிறகு வித்வான் ஸ்ரீ. உ.ஹ. ஶதாவதாநம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் "ப்ரபத்தி" வித்யையைப்பற்றி ஓர் சிறந்த உபந்யாஸம் செய்தார். அது முடிந்த வுடனே சற்று நேரம் விராம மிருந்தது. பிறகு எல்லாரும் ஒன்றுசேர்ந்து வித்வான் ஸ்ரீ. உ.ஹ. சேட்லூர் நரஸிம்ஹமா சார்யரால் செய்யப்பட்ட

"கர்மயோக" த்தைப்பற்றிய உபந்யாஸத்தைக் கேட்டு மிகுந்த ஆநந்தத்தை அடைந்தார்கள். இராத்திரி ததீயாராதநம் ஆனவுடன் ஸ்ரீ. உ.ஹ. சேட்லூர் நரஸிம்ஹாசார்யர் ஸ்ரீ பாகவதத்தில் ருக்மிணீ கல்யாண கட்டத்தைப் பாராயணம் செய்து அதன் அர்த்தத்தை எடுத்து உரைத்தார். அவர் அர்த்தம் சொன்ன மாதிரியும், திவ்ய ப்ரபந்தத்திலிருந்து அங்கங்கே அநுகுணமான பாசுரங்களைச் சொல்லி அவைகளை விவரித்த மாதிரியும் அந்யாத்ருஶமாகவே இருந்தன.

மறுநாள் 14-ம் தேதி காலை 8-மணிக்கு எக்ஸிக்யுடிவ் போர்டாரின் மீட்டிங் நடந்தது. அதற்குப் பிறகு அங்கத்தினர்களின் ஸங்கம் நடந்தது. இவைகளில் நடைபெற்ற விஷயங்கள் 514-516-வது பக்கங்களில் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. மத்யாஹ்நம் 2-30-மணிக்கு வித்வாந் ஸ்ரீ. உ.ஹ. வாஜபேயம் வீரராகவாசார்யர் ஸ்வாமி "அவதார ரஹஸ்ய" த்தைப்பற்றி உபந்யாஸம் செய்தார். உத்தேஶம் இரண்டு மணி ஸாவகாஶம் இந்த உபந்யாஸம் நடந்தது. பண்டித பாமர ஸாமாந்யமாக எல்லாருக்கும் அத்யந்தம் ரஞ்ஜகமாக இருந்ததுடன் கூடக் கூடமான அநேகவிஷயங்கள் அடங்கியதாகவும் இந்த உபந்யாஸம் இருந்ததைப்பற்றி எல்லாரும் மிகவும் ஶ்லாகித்தார்கள்.

இதற்குப்பிறகு, கனம் பொருந்திய வி. க்ருஷ்ணஸ்வாமி ஐயர் காலம் சென்றுவிட்டதாகத் தெரியவந்ததைப்பற்றி மிகுந்த வருத்தத்துடன் ஸபாத்யக்ஷர் சில வார்த்தைகளைப் பேசி, அவருடைய சிறந்த குணங்களையும் இன்னும் கொஞ்சகாலம் அவர் ஜீவித்திருக்கும் பக்ஷத்தில் அவரால் ஜநங்களுக்கு நேரக்கூடிய நன்மைகளையும் ஸம்ஸ்க்ருத பாஷா விஷயமாகவும் ஹிந்து தேஶத்திய வைத்ய ஶாஸ்த்ர விஷய மாகவும் அவர் செய்திருக்கும் உபகாரங்களையும் பலவாறாகப் புகழ்ந்து, இந்த ஸபையார் இது விஷயமாக க்ருஷ்ணஸ்வாமி ஐயருடைய ஸம்ஹித பந்துக்களைத் துக்க ப்ரஶ்நம் செய்வதாகத் தாம் அவருடைய தம்பியாருக்குத் தந்திகொடுக்கும்படி ஸபையார் அநுமதி கொடுக்கவேண்டு மென்று கேட்டார். அங்கு வந்திருந்தவர்களில் சிலர் ஸபாத்யக்ஷர் சொன்னது எல்லாவற்றையும் ஆமோதித்ததன் பேரில், அந்தமாதிரி அநுமதி கொடுப்பதாகத் தீர்மானம் செய்யப்பட்டது. தீர்மானம் செய்யுங்காலத்தில் தங்களுக்கு இருக்கும் துக்கத்தைக் காண்பிக்கும்படி ஒரு சிஹ்நமாக எல்லாரும் எழுந்திருந்து நின்றார்கள்.

இரவில் 9-மணிக்குமேல் ஸ்ரீ. உ.ஹ. எம். கே. தாதாசார்யர் "ஶ்ர ஸேதுபந்தநம்" என்னும் ஓர் ஹரிகதை செய்தார். ஏராளமான கூட்டம் சேர்ந்தது. இந்தக் கதையைக் கேட்டு ஆநந்திக்காதவர் ஒருவரும் இல்லை.

மறுதினம் 15-ம் தேதி காலை 9-மணிக்கு வித்வான் ஸ்ரீ. உ.ஹ. புத்தங்கோட்டகம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் "பகவத் விஷய" த்தைப்பற்றியும், வித்வான் ஸ்ரீ. உ.ஹ. திருப்புல்லாணி ரகுபதி ஐயங்கார் "அர்ச்சாவதார வைபவ"த்தைப் பற்றியும் உபந்யாஸம் செய்தார்கள். இரண்டும், மிகவும் சிறந்தவைகளாகவே இருந்தன.

மத்யாஹ்நம் 2-மணிக்கு வித்வான் ஸ்ரீ. உ.ஹ. இஞ்சிமேடு ரங்கநாதாசார்யர் "உபநிஷத்துக்களும், ப்ரஹ்ம ஸூத்ரங்களும்" என்னும் விஷயத்தைப்பற்றி அதிரஞ்ஜகமாக ஓர் உபந்யாஸம் செய்தார். "லக்ஷ்மீதத்வம்" என்னும் விஷயத்தைப்பற்றி, எக்ஸிக்யுடிவ் போர்டாரின் வேண்டுகோளின் பேரில் திருவஹீந்த்ரபுரம் ஸ்ரீ. உ.ஹ. திருவேங்கடாசார்யர் ஓர் உபந்யாஸம் செய்வதாக ஒப்புக்கொண்டிருந்தார். தமக்கு வரக்கூடாமல் சில அஸௌகர்யங்கள் ஏற்பட்டுவிட்டபடியால், அவர் அந்த உபந்யாஸத்தை எழுதி அனுப்பி யிருந்தார். அதைப் படிக்க அவகாஶம் மிதமாக இருந்தபடியால், பிந்தி ஸ்ரீ வேதாந்ததீபிகை ஸஞ்சிகைகளில் அதை அச்சிட்டு எல்லாருக்கும் தெரியும்படி ப்ரசுரம்செய்துவிடுகிறது என்று தீர்மானம் செய்யப்பட்டது.

கடைசியில், தம்முடைய வார்த்தகத்தையும் அஶக்தியையும் பாராட்டாமல் மிகுந்த உத்ஸாஹத்துடன் எழுந்தருளி அக்ராஸநாதிபதியாக இருந்து அநுக்ரஹித்த மஹா மஹோபாத்யாயர் ஸ்ரீ. உ.ஹ. ரங்காசார்யர் ஸ்வாமி விஷயமாகவும், தங்களுடைய பரிஶ்ரமத்தைக் கொஞ்சமேனும் கவனிக்காமல் மிகுந்த க்ருபையுடன் எழுந்தருளி ஜ்ஞாந ஜநகங்களான உபந்யாஸங்களைச் செய்த ஸ்வாமிகள் விஷயமாகவும், மஹாஸங்கத்திற்காகவே வந்திருந்த எல்லா ஜநங்களுக்கும் ஒருவகைக் குறைவும் வராமல் தகுந்த ஏற்பாடுகள்செய்த ஸ்ரீ. உ.ஹ. வே. க்ருஷ்ணமாசார்யர், ஸ்ரீ. உ.ஹ. டி. கோதண்டராம ஐயங்கார் என்ற இரண்டு ஸ்வாமிகள் விஷயமாகவும், ஸதஸ் சேர்வதற்கு ஸமீசீநதமமான ஸ்தலமாகிற ராஜாஸத்ரத்தை உபயோகித்துக் கொள்ளும்படி அநுமதிகொடுத்த டிஸ்ட்ரிக்ட்டு போர்டு ப்ரெஸிடெண்டு ப்ரபு விஷயமாகவும், ஸபையாருக்கு உண்டாயிருந்த க்ருதஜ்ஞதையை ஸ்ரீ. உ.ஹ. திருப்புல்லாணி ரகுபதி ஐயங்கார் ஸ்வாமி ஓர் சிறிய உபந்யாஸ ரூபமாக ஆவிஷ்கரித்தவுடன் மஹாஸங்கம் கலைந்தது.

ஸங்கத்தின் விஷயஸூசிகை.

(தஞ்சாவூர் ஜில்லா நீடாமங்கலத்தில் 1911-ம் ஞு டிஸம்பர்மீ 28, 29, 30உ களில் நடைபெற்றது.)

மஹாமஹோபாத்யாயர் பெருகவாழ்ந்தான் உ. ஸ்ரீ. ரங்காசார்யர் ஸ்வாமி - அக்ராஸநாதிபதி.

மார்கழிமீ 13உ வியாழக்கிழமை

பகல் 1 - மணி: i. நல்வரவளித்தல்:
ஸ்ரீ. உப. வே. க்ருஷ்ணமாசார்யர் பி.எ., தஞ்சாவூர்.

ii. அக்ராஸநாதிபதியின் உபக்ரமம்.

iii. "அஹோபிலமடமும், அதன் ஶிஷ்யர்களின் கர்த்தவ்யங்களும்": ஸ்ரீ ஶிஷ்யஸபாத்யக்ஷர் ஸ்ரீ உப. டி. ராஜகோபாலாசார்யர், எம். எ., பி. எல். சென்னை.

2-30 - மணி: i. "ப்ரபத்தி": வித்வாந் ஸ்ரீ. உப. ஶதாவதாநம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்.

ii. "கர்மயோகம்" வித்வாந் ஸ்ரீ. உப. சேட்லூர் நரஸிம்ஹமாசார்யர்.

இரவு 8 - மணி: ஸ்ரீ பாகவதம்: ருக்மிணீ கல்யாணம்: வித்வாந் ஸ்ரீ. உப. சேட்லூர் நரஸிம்ஹமாசார்யர்.

மார்கழிமீ 14உ வெள்ளிக்கிழமை.

காலை 9 - மணி: ஸபை அங்கத்தினர்களின் மீடிங்.

பகல் 2-30 - மணி: "அவதார ரஹஸ்யம்" வித்வாந் ஸ்ரீ. உப. வாஜபேயம் வீரராகவதாதாசார்யர்.

இரவு 9 - மணி: ஹரிகதை: ஶரஸேதுபந்தநம். ஸ்ரீ. உப. எம். கே. தாதாசார்யர், பி. எ.

மார்கழிமீ 15உ சனிக்கிழமை.

காலை 9 - மணி: i. "பகவத்விஷயம்": வித்வாந் ஸ்ரீ. உப. புத்தங்கோட்டகம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்.

ii. "அர்ச்சாவதார வைபவம்": வித்வாந் ஸ்ரீ. உப. திருப்புல்லாணி ரகுபதி ஐயங்கார்.

பகல் 2 - மணி: i. "உபநிஷத்துக்களும், ப்ரஹ்ம ஸூத்ரங்களும்": வித்வாந் ஸ்ரீ. உப. இஞ்சிமேடு ரங்கநாதாசார்யர்.

ii. "அக்ராஸநாதிபதியின் உபஸம்ஹாரம்."

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீ அஹோபில மடத்தின்

சிஷ்யவர்க்கத்தா ரெல்லார்க்கும்

ஒருவிநய விண்ணப்பம்.

☞ இது, நீடாமங்கலத்தில் 28 - 12 - 11 ல் ஸ்ரீ அகோபில மடத்தின் சிஷ்யர்கள் கூடிய 2 - வது வருஷாந்த மகாஸங்கத்தில் படிக்கப்பெற்றது.

அழகிய சிங்கரி னாரா தனைக்காம்
அகோபில மடத்திற் கணியாஞ் சீஷர்காள்
ஆஸ்தான நிலைதா னகனில மோங்கச்
சிற்சில மொழிகள் சிறியேன் புகல்வன்
செவிசாய்த் திவைகளைச் செம்மையாக் கருத
வேண்டுகின் றேனுமை விரும்பிக் கேண்மின்
மனிதராய்ப் பிறத்தல் மண்மே லரிதாம்
ஆத்திகத் தன்மை யதனினு மரிதாம்
தெய்வானு பூதியைச் சீடர்க் கருளும்
ஆசான் கடாக்ஷம் அதனினு மரிதே
மனைவி மக்களோ டில்லறம் வகித்தே
மாநிலம் பழியா மறுவிலா வழியில்
நமக்காம் யாத்திரை நாமிவண் காப்பதும்
மறுமைப் பயனை வழியா லடைய
உபய வேதத் துச்சிப் பொருளை
ஆசான் தொட்டுக் காட்டு மதன்படி
அனுதின முணர்ந்தே யன்பைக் காத்தலும்
முக்கிய நமக்கெலாம் முதுமொழி சான்றும்
கலியின் கொடுமையுங் கால கதியும்
நம்மை நலியினும் நாமவைக் கஞ்சா
தொழுக்கம் போற்றுத லுத்தம தருமம்
இயன்ற மட்டி லிந்நிலை யுணர்ந்தே
உள்ள முறைசெய லீகையு முதவி
ஆரா தனையை யாளுதல் கடமை
காலமு மிடமும் நிலையொடு கருதிச்
சாதன வளமும் தரித்து நோக்கிக்
காரியம் புரிந்தாற் கைமேற் பலமாம்
திருத்த வழிகளைச் செப்புத லெளிதாம்

அந்நெறி வாய்க்க வல்லும் பகலும்
பாடு படுபவர் பரமராம் நம்முள்
குடும்பச் சித்திரம் கூடிடி லொழிக்கப்
பலநா ளாவதைப் பார்ப்போ நாமெலாம்
ஆஸ்தான மேற்றே யளவிலாக் குடும்பத்
தவர்களை யாளுத லெளியதொன் றல்ல
ஆதிவண் சடகோப ராதியா மெதிகள்
அழகிய சிங்கரி ஞரா தனையை
ஐந்நூ ருண்டிற் கதிகமாக் காத்தனர்
முப்பத் தொன்பதாம் பட்டம் முதிரவே
உத்தமர் வாய்த்ததும் ஒருவினைப் பயனும்
அவர்க்கு நேர்ந்த நோயையு மனுகா
தகற்றிய பரம னருளுவன் சுகநிலை
தக்ஷிண துவாரகை தன்னில் விளங்கும்
பராங்குச யதிவரர் பாதம் பணிந்தே
இக்கால நிலையை இனிதுற விளக்கி
அநுஜ்ஞை பெற்றே யழகிய சிங்கர்க்
காள்களாய் நின்றே யனுதின முழைத்தல்
நமக்கெலாம் பொறுப்பா நானில மீதில்
ஒன்பதா நேர்ந்த வுத்தமர் தம்பால்
நற்பல னுதிக்கும் நம்புமின் காரணம்
உத்தமர் தன்மைக் * கொன்பதை நம்மவர்
அறிகுறி யாக வமைத்தனர் கேண்மின்
ஒன்று லனேகந் தன்னு ளுயரினும்
இலக்ஷம் விதமாய் விகற்பம் ஏறினும்
ஒன்பது தன்னிலை மாறு தொளிரும்
முப்பத் தொன்பதில் முன்னுறக் காணலாம்
சற்சனர் காரியஞ் சாத்திய மாகச்
சிற்சில காலஞ் செல்லுதல் நியமமாம்
அழகிய சிங்கரின் அடிமலர் நிதமும்
பணியும் பாக்கியம் பாரினிற் பெற்ற
சீலருட் சிறியன் விண்ணப்ப மிதுவே.

தில்லையம்பூர் ஸோமயாஜி
தி. வெங்கடராம ஐயங்கார்,

* [illegible]
[illegible] ॥

எக்ஸிக்யுடிவ் போர்டாரின் மீடிங்.

சென்ற மார்கழிமீத்தில் நீடாமங்கலத்தில் நடந்த ஸ்ரீ அஹோபில மடத்துச் சிஷ்ய ஸபையின் மஹாஸங்க ஸம்பந்தமாக ஷை போர்டாரின் கூட்டம் இரண்டுதடவை நடந்தது. ஸபாத்யக்ஷர் அக்ராஸநாதிபதியாக இருந்தார். 14-ம் தேதியில் காலை 8-மணிக்கு நடந்த முதல் கூட்டத்தில் பின் குறித்திருக்கும் அங்கத்தினர்கள் வந்திருந்தார்கள்:—

1.	ஸ்ரீமாந்.	வே. க்ருஷ்ணமாசார்யர்,	தஞ்சாவூர்.
2.	,,	வி. ராகவாசார்யர்,	சென்னை.
3.	,,	எஸ். வாஸுதேவாசார்யர்,	,,
4.	,,	எஸ். ராஜகோபாலாசார்யர்,	கூடலூர்.
5.	,,	டி. கோதண்டராம ஐயங்கார்,	தஞ்சாவூர்.
6.	,,	எஸ். க்ருஷ்ணமாசார்யர்,	கும்பகோணம்.
7.	,,	டி. ரங்கஸாமி ஐயங்கார்,	திருச்சி.
8.	,,	எஸ். டி. க்ருஷ்ண ஐயங்கார்,	மதுரை.
9.	,,	வி. ராஜகோபாலாசார்யர்,	சித்தூர்.

இந்தக் கூட்டத்தில் முக்கியமாக நடத்தப்பட்ட கார்யங்களாவன:—

1. ஸ்ரீ ஶிஷ்ய ஸபையின் பொதுக் கார்யதர்ஶி ஸ்ரீ. வி. ராஜகோபாலாசார்யர் 1910, 1911-வது வருஷங்களின் வருஷாந்த அறிக்கையைப் படித்தார். சில மாறுதல்களுடன் இந்த அறிக்கை அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இது 518-வது பக்கத்தில் ப்ரசுரஞ் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

2. பிரிவுகளின் அறிக்கைகளில் சில படிக்கப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்டன.

3. அன்றையதிநமே அடுத்து நடக்கப்போகும் அங்கத்தினர்கள் மீட்டிங்கில் இன்ன இன்ன விஷயங்களைப்பற்றித் தீர்மானங்கள் செய்யவேணுமென்று நிர்த்தாரணம் செய்யப்பட்டது.

இரண்டாவது மீட்டிங், ஸபையின் மஹாஸங்கம் முடிந்தவுடன் 15உ ஸாயம் 3-மணிக்கு நடந்தது. அப்பொழுது ஸபை விதிகளின் 18-வது விதிப்படிக்கு எக்ஸிக்யுடிவ் போர்டுக்கு வேண்டிய அங்கத்தினர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு, மஹாஸங்கத்தில் செய்த தீர்மானங்களை எவ்விதமாக ஸ்ரீ ஸ்வாமி ஸந்நிதியில் விஜ்ஞாபநம் செய்துகொள்வது என்பதைப்பற்றிக் கொஞ்சம் ஆலோசனை நடந்தது. முடிவாக ஸபாத்யக்ஷரும் இன்னும் சிலரும் நேரில் ஸ்ரீ ஸ்வாமி ஸந்நிதிக்குப் போய் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரைத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து விஜ்ஞாபநங்களைச் செய்து கொள்ளுகிறது என்று தீர்மானம் செய்யப்பட்டது. ஸ்ரீ. உ.ஙூ. இஞ்சிமேடு ரங்கநாதாசார்யர் ஸ்வாமி, ஸபையின் கௌரவ அங்கத்தினராக ஏற்படுத்தப்பட்டார்.

1912-ம் ஸத்திய நிர்வாஹக ஸபையின் அங்கத்தினர்

(இவர்களில் முதல் மூவரும் நீடாமங்கலத்தில் 29-12-11-ல் கூடிய ஸ்ரீ ஶிஷ்ய ஸபையின் மஹாஸங்கத்தாலும், மற்றவர்கள் 16, 17, 18 - வது விதிகளின்படிக்கும் நியமிக்கப்பட்டார்கள்.)

ஸபாத்யக்ஷர் :— ஸ்ரீ. டி. ராஜகோபாலாசார்யர் எம்,ஏ., பி. எல்., சென்னை.

உபஸபாத்யக்ஷர் :— ,, வே. க்ருஷ்ணமாசார்யர் பி.ஏ., தஞ்சாவூர்.

கார்யதர்ஶி :— ,, வி. ராஜகோபாலாசார்யர் பி.ஏ., பி.எல், சித்தூர்.

மற்றவர்கள் :— ,, வி. ராகவாசார்யர் பி.எ., பி.ஏல்., சென்னை.

,, ,, எஸ். வாஸுதேவாசார்யர் பி.ஏ, எல்.டி.,சென்னை.

,, ,, டி. கோதண்டராம ஐயங்கார் பி.ஏ., எம்.எல்., தஞ்சாவூர்.

,, ,, எஸ். க்ருஷ்ணமாசார்யர், தஞ்சாவூர்.

,, ,, எஸ். ராஜகோபாலாசார்யர்பி.ஏ.,பி.எல்.,கடலூர்.

,, ,, எஸ். டி. க்ருஷ்ண ஐயங்கார் பி.ஏ.,பி.எல்.,மதுரை.

,, ,, பி. என். க்ருஷ்ணஸாமி ஐயங்கார் பி.ஏ., பி.எல்., கோயம்புத்தூர்.

,, ,, பி. கே. கருடாசார்யர், பி.ஏ., பெங்களூர்.

,, ,, டி. ரங்கஸ்வாமி ஐயங்கார் எம்.ஏ., திருச்சி.

,, ,, எம். ஆர். தேஶிகாசார்யர், திருச்சி.

,, ,, எஸ். ஆராவமுது ஐயங்கார், திருக்குடந்தை.

,, ,, க்ருஷ்ண ஐயங்கார், கோமல்.

,, ,, ஆர். நரஸிம்ஹமாசார்யர், பி.ஏ., சென்னை.

,, ,, பி. டி. ஶேஷாத்ரியாசார்யர், பாலூர்.

,, ,, வி. துரைஸ்வாமி ஐயங்கார், சென்னை.

14-ம் தேதி காலையில் நடந்த சிஷ்ய ஸபையின் அங்கத்தினர்களுடைய மீடிங்.

சென்ற மார்கழி மாஸம் 14-ம் தேதி காலை 9-மணிக்கு நீடாமங்கலம் ராஜா ஸத்ரத்தில் ஸ்ரீ அஹோபில மட சிஷ்ய ஸபை அங்கத்தினர்களின் ஸங்கம் சேர்ந்தது. ஸபாத்யக்ஷர் ஸ்ரீ. டி. ராஜகோபாலாசார்யர், அக்ராஸநாதிபதியாக இருந்தார். முதலில் எக்ஸிக்யுடிவ் போர்டாரின் 1910-11-வருஷங்களின் அறிக்கை, பொதுக் கார்யதர்ஸியால் படிக்கப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்டது. பிறகு ஸ்ரீ மடத்தின் அபிவ்ருத்திக்கு ஹேதுவான சில சீர்திருத்தங்களைச் செய்துவைக்கவேணுமென்று ஸ்ரீ அழகியசிங்கரை அங்கத்தினர் எல்லாரும் ப்ரார்த்திப்பதாகச் சில தீர்மானங்கள் செய்யப்பட்டன. அந்தத் தீர்மானங்கள் எல்லாம் 521-வது பக்கத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன.

தீர்மானங்கள் எல்லாம் செய்யப்பட்ட பிறகு ஸபாத்யக்ஷர் ஸ்ரீ வேதாந்த தீபிகை யென்னும் ஸபையின் பத்ரிகையைப்பற்றி அங்குச் சேர்ந்திருந்த அங்கத்தினர்களுக்கு ஓர் விஜ்ஞாபநம் செய்தார். இந்தப் பத்ரிகை ஆரம்பித்து ஏறக்குறைய ஒரு வருஷகாலம் ஆகிவிட்டது என்றும், இந்த ஒரு வருஷத்துக்குள் பலவிடங்களில் அது பரவி அநேகம் வித்வாங்களுடைய பரிதோஷத்தை ஸம்பாதித்ததுடன்கூட அங்கங்கு விக்ரயிக்கப்பட்டு உசிதமான த்ரவ்யார்ஜநத்தையும் செய்து வைத்திருக்கிறது என்றும், ஆரம்பகாலத்தில் பத்ரிகையை எவ்வளவு பக்கங்களுக்குள் அடக்குவதாக ஆலோசிக்கப்பட்டதோ அவ்வளவு பக்கங்களுக்குள் அடக்கக்கூடாமல் ஏராளமான விஷய ப்ரதாநங்கள் வந்துகொண்டிருந்தபடியால் வரவரப் பத்ரிகை அபிவ்ருத்தமாகிக் கொண்டு வருகிறது என்றும், அநேகம் பெயருக்கு அத்யந்தம்உபகாரகமாக இருக்கும் இந்தப்பத்ரிகையை இன்னும் த்ருப்திகரமாக நடத்தும்பொருட்டுக் கொஞ்சம் த்ரவ்ய ஸஹாயம் அபேக்ஷிதமாக இருக்கிறது என்றும், அந்த த்ரவ்ய ஸஹாயத்தை அங்கத்தினர்கள் யதாஸக்தி செய்யவேணு மென்று எக்ஸிக்யுடிவ் போர்டார் கேட்டுக்கொள்ளுகிறுரென்றும் ஸபாத்யக்ஷர் விவரித்துச் சொல்ல, அங்கு வந்திருந்தவர்களில் அநேகர் அதன் ஔசித்யத்தை ஆலோசித்து ஸஹாயம் செய்வதாக அங்கீகரித்தார்கள். அப்படி ஒப்புக்கொண்டவர்களின் பெயரும் தொகையும் கீழ்க் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மற்றும் சிலர் புதிய சந்தாதாரர்களாக வருஷச்சந்தாவைக் கொடுத்து அப்பொழுதே சேர்ந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு ஸங்கம் கலைந்தது.

i. த்ரவ்ய ஸஹாயம் செய்வதாக ஒப்புக்கொண்டவர்களின் பெயர் :—

(1)	ஸ்ரீ. டி. ராஜகோபாலாசார்யர், சென்னை.	ரூ.	50	0	0
(2)	,, வே. க்ருஷ்ணமாசார்யர், தஞ்சாவூர்.	,,	50	0	0
(3)	,, எஸ். டி. க்ருஷ்ண ஐயங்கார், மதுரை.	,,	50	0	0
(4)	,, டி. கோதண்டராம ஐயங்கார், தஞ்சாவூர்	,,	25	0	0
(5)	,, பள்ளிப்பேட் திருவேங்கடாசார்யர், மதுராந்தகம்.	,,	20	0	0
(6)	,, எம். ஆர். தேசிகாசார்யர், கோம்பூர்.	,,	20	0	0
(7)	,, எஸ். கோபாலஸ்வாமி ஐயங்கார், கோம்பூர்.	,,	10	0	0
(8)	,, எஸ். ஆராவமுது ஐயங்கார், திருக்குடந்தை.	,,	10	0	0
(9)	,, டி. ரங்கஸாமி ஐயங்கார், அரியலூர்.	,,	10	0	0
(10)	,, எஸ். தேஸிகாசாரியர், சென்னை.	,,	5	0	0
		ஆக. ரூ.	250	0	0

ii. அந்தஇடத்திலேயே பணத்தைச்செலுத்தி ஸஹாயம்செய்தவர்கள்:—

(1)	ஸ்ரீ. ஆர். ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார், கூடலூர்.	ரூ.	10	0	0
(2)	,, எஸ். ராஜகோபாலாசாரியர், ,,	,,	10	0	0
(3)	,, டி. இ. சடகோபாசாரியர், ,,	,,	5	0	0
(4)	,, ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார், கண்கொடுத்தவணிதம்	,,	2	0	0
(5)	,, ராமஸ்வாமி ஐயங்கார், எருக்காட்டூர்	,,	2	0	0
		ஆக. ரூ.	29	0	0

iii. ஏற்கெனவே ஸஹாயம்செய்திருக்கிறவர்களின் பெயர் :—

(1)	ஸ்ரீ. வி. ராஜகோபாலாசார்யர், சித்தூர்.	ரூ.	50	0	0
(2)	,, வி. ராகவாசாரியர், சென்னை.	,,	25	0	0
		ஆக. ரூ.	75	0	0

நிர்வாஹக ஸங்கத்தினரின் 1910, 1911 வருஷங்களின் அறிக்கை.

(14-ம் தேதி காலையில் நடந்த ஶிஷ்யஸபை அங்கத்தினர்களின் மீடிங்கில் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.)

மகாப்ரஸித்தியடைந்த ஸ்ரீ அஹோபிலமடத்தின் மேன்மை வ்ருத்தியாகவேண்டுமென்றும், ஸ்ரீ ஸந்நிதி ஶிஷ்யர்கள் மிகுதியாயும் நாநாதேசத்திலும் வசிப்பதால் அவர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து ஹிதவ்யாபாரங்களைப்பற்றிச் சர்ச்சிக்க மார்க்க முண்டாகவேண்டுமென்றும், ஷையாருக்குள் ஐக்யமும் விஸ்வாஸமும் அதிகரிக்க வேண்டுமென்றும் உத்தேசித்து ஷையாரில் தெரிந்தவரையில் வெகுபெயருக்குப் பத்திரிகா மூலமாய்த் தெரிவித்ததில், சுமார் 100-ஸ்வாமிகள் ஸபை சேரவேணு மென்று நிச்சயித்துச் சென்ற 1910ஹு மார்ச்சுமீ 27வயில் திருவல்லிக்கேணியிலே இவ்விஷயத்தில் முக்கிய ப்ரவ்ருத்தியும் அதிக ஊக்கமும் உள்ள ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் இன்ஸ்பெக்டர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ வி. ராகவாசாரியர் திருமாளிகையில் ஸபை சேர்ந்ததும், தமிழ் தெலுங்கு கன்னடம் முதலிய பாஷைகளில் ஷை விஷயங்களை ப்ரசுரம் செய்ததும், கொஞ்ச காலம் சென்ற பிறகு ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் திருமேனியில் நோவு சாத்திக்கொண்டிருந்த பொழுது ஸபையின் ஆதரணையில் நரஸிஹ்மபுரம் காஞ்சீபுரம் பெங்களூர் முதலிய இடங்களில் ஸ்ரீ ஶிஷ்யர்கள் கூட்டங்கள்கூடி ஸ்ரீ ஸ்வாமி ஸந்நிதியில் விஜ்ஞாபந பத்ரிகைகள் ஸமர்ப்பித்ததும் அனைத்தும் தெரிந்த விஷயம். பிறகு ஸ்ரீ ந்ருஸிஹ்மன் கடாக்ஷத்தால் சென்னை, பெங்களூர், தஞ்சாவூர், கூடலூர் இந்த இடங்களில் பிரிவுகள் ஏற்பட்டதால் ஸ்ரீ ஸந்நிதி விஷயத்தில் ஸ்ரீ ஶிஷ்யர்கள் அனைவரும் ஒன்றுசேர்ந்து நேரில் சர்ச்சிப்பது அவசியம் என்று ஆலோசித்துச் சென்ற மார்கழிமீ த்தில் தஞ்சாவூருக்கு அடுத்த வெண்ணாற்றங்கரையில் ஓர் மஹாஸபை சேர்ந்ததும், அங்கே செய்த தீர்மானங்களை ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் ஸந்நிதியில் விஜ்ஞப்திசெய்ததும், அனைத்தும் ப்ரசுரம் செய்யப்பட்டு எல்லாருக்கும் நன்ருகத் தெரிந்திருக்குமே.

அந்த மஹாஸங்கத்தில் அங்கத்தினர் எல்லாரும் கலந்து ஸபையை நடத்துவதற்கு விதிகளை ஏற்பாடு செய்தார்கள். அதுமுதல் [அதாவது - 1911ஹு ஜனவரி 1வ முதல்] அந்தவிதிகளே ஆசாரத்துக்கு வந்து அநுஷ்டிக்கப்படுகின்றன. ஸபையின் முக்கிய வ்ருத்தாந்தங்களை அப்போதைக்கப்போது ப்ரசுரம் செய்வதற்கும், பிரிவுகளுக்கு ஒன்றுக்கொன்று சேர்க்கை உண்டாக்குவதற்கும், ஸ்ரீ பகவத்ராமாநுஜ ஸித்தாந்தம் தழைப்பதற்கும் அநுகூலமாய் ஸபை நிர்வாஹக ஸங்கத்தினுடைய நன்முயற்சி

யால் ஸ்ரீ வேதாந்த தீபிகை என்னும் பத்ரிகை சென்ற மாசிமீ ஸ்தா பிக்கப்பட்டு அதுமுதல் நடந்துவருகின்றது.

இந்தஸபைக்கு அதனுடைய பிரிவுகளின் வ்யாபாரங்களே முக்கியமா யுள்ளவை.

பிரிவுகளில் முக்கியமானது சென்னைப்பிரிவு. இதில் 9 - மாஸமாக நடந்த வ்ருத்தாந்தங்கள் மிக்க ஆநந்தத்தைக் கொடுக்கத்தக்கவை. மாஸத் துக்கு ஒருதடவை சிறந்த உபந்யாஸம் செய்யப்பட்டது. அங்கத்தினரில் அநேகர் வந்து தவருமல் கேட்டு ஆநந்தித்தார்கள். விதிகளில் 26 - வது விதிப்படி பொதுச் சபைக்குச் சேரவேண்டிய தொகையும், காலத்தில் அனுப் பப்பட்டது. இந்த மாதிரியாக இன்னும் சில பிரிவுகளில் வ்யாபாரங்கள் நடந்தால் ஸபைக்குத் தற்காலம் போதுமானது. வேதாந்ததீபிகை 11 - வது ஸஞ்சிகையில் ப்ரசுரமாகியிருக்கும் சென்னைப் பிரிவின் அறிக்கை இதனுடன் படிக்கப்பட்டது.

தஞ்சாவூர்ப்பிரிவிலும் நம்முடைய காரியதரிசி திருக்குடந்தை உ. ஸ்ரீ. எஸ். கிருஷ்ணமாசார்யரின் விடாமுயற்சியால் அதிக அங்கத்தினர்களடங் கிய ஓர் பிரிவு ஏற்பட்டு, ஷை பிரிவின் ஆதரணையில் திருக்குடந்தையில் ஸ்ரீ ஆதிவண்ஶடகோபஸ்வாமி உத்ஸவத்தில் ஓர் பெரிய வித்வத்ஸதஸ் நடத் தப்பட்டது. இம்மாதிரியாகவே ப்ரதி ஸம்வத்ஸரமும் நடத்திவந்து அவர் நம்முடைய க்ருதஜ்ஞதைக்குப் பாத்திரமாவர் என்று நம்புகிறோம். இந்தப் பிரிவிலிருந்து பொது ஸபைக்கு 26 - வது விதிப்படி ரூபா 80—0—0 வரவு. இந்தப்பிரிவும் சென்னைப்பிரிவுமே ஸபைக்கு முக்கிய ஆதாரங்கள்.

கூடலூர்ப் பிரிவில் உபய ஸ்ரீ. எஸ். ராஜகோபாலாசாரியருடைய பரி ஶ்ரமத்தால் சென்ற 1 - 7 - 11 - ல் நடந்த ஸங்கத்தில் பிரிவு ஸ்தாபிக்கப் பட்டது. அது, வேதாந்த தீபிகையில் ப்ரசுரமாயிருக்கிறது. இதில் அதிக அங்கத்தினர் இல்லாவிடினும் வ்யாபாரங்கள் ஸரிவரநடந்துவருகின்றன. இது அபிவிருத்தி யடையுமென்று நம்புகிறோம்.

மதுரையில் சென்ற வைகாசிமீத்தில் ஸபாத்யக்ஷரும் இன்னும் சில ரும் போய் நம்முடைய மதுரைக் காரியதர்சி மஹாஶ்ரத்தாளுவான உபய ஸ்ரீ. கிருஷ்ணய்யங்காருடைய முயற்சியால் ஸ்ரீ அழகர் வைகை நதிக்கு எழுந்தருளும் உத்ஸவகாலத்தில் உபய. ஸ்ரீ. திருப்புல்லாணி ரகுபதி ஐயங் கார் ஸ்வாமியைக்கொண்டு உபந்யாஸங்களைச் செய்வித்தார்கள். இப்படியே ப்ரதி வருஷமும் நடத்த வேண்டியது அவசியம். மதுரைப் பிரிவும் சீக்கி ரத்தில் ப்ரபலமாக ஏற்படும் என்று நம்புகிறோம்.

கோயம்புத்தூரில் ஸபையின்பிரிவு ஒன்று ஏற்பட்டு த்ருப்திகரமாக நடந்துகொண்டிருந்தபொழுது அகஸ்மாத்தாய்ப் பிளேக் வியாபித்து அதிக

ரித்ததால் வ்யாபாரங்களுக்குக் கொஞ்சம் அநுகூலக்குறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனல், உபய. ஸ்ரீ. காரியதரிசி பி. என். கிருஷ்ணஸாமி அய்யங்கார் மிக்கஆவலுடன் க்ஷேமத்தை எதிர்பார்த்திருக்கிறுர்.

பெங்களூரில் ஒரு பெரியகூட்டம்கூடி உபஸபை ஏற்பட்டு, ஸ்ரீ ஸந்நிதிக்கு விஜ்ஞப்திகள் அனுப்புவிக்கப்பட்டு ப்ருந்தாவந விஷயமாகவும் பல விஷயங்கள் வெளியிடப்பட்டு ஸ்ரீ அழகியசிங்கரும் தகுந்தஏற்பாடுசெய்திருக்கிறதாகத் தெரியவருகிறது. அந்த வேலை சீக்கிரம் பூர்த்தியாகுமென்று நம்புகிறேம். பெங்களூர் கார்யதர்சி உபய. ஸ்ரீ - கருடாசாரியர் ஊக்கமாக இருப்பதால், சீக்கிரம் அதுவும் வ்ருத்தியாகும்.

வட ஆற்காடு, திருநெல்வேலி, நெல்லூர் இவ்விடங்களில் பிரிவுகள் ஸரியாக இன்னும் ஏற்படவில்லை. வட ஆற்காட்டில் அநேகர் ஸபையை நேரிலேசேர்ந்திருப்பதாகக் கார்யதர்சியிடமிருந்து தெரியவருகிறது.

திருப்பதியில் ஓர் உபஸபைமாத்திரம் ஏற்பட்டிருக்கிறதே தவிர வ்யாபாரங்கள் நடந்துவருவதாகத் தெரியவில்லை.

திருக்குறுங்குடியிலும் அதேமாதிரியாகத்தான் ஓர் உபஸபை இருக்கிறது. அதனுடைய வ்யாபாரங்களும் தெரியவில்லை.

இந்தச்சபைக்கு முக்கிய ப்ராணுதாரமான ஸ்ரீ வேதாந்த தீபிகையைப் பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்லவேண்டியது அவசியம். அந்தப் பத்திரிகை ஆரம்பித்து 10 - மாஸமே ஆனபோதிலும் அதனல் இந்தச் சபைக்கும், பொதுவாக ஸித்தாந்தத்துக்கும் பெரிய உபகாரம் உண்டாகியிருக்கிறது. அது எல்லாவிஷயத்திலும் த்ருப்திகரமாகவே நடந்துவருகின்றது. இப்போது சுமார் 300 - பெயர்கள் சந்தாதாரர்கள் இருக்கிறுர்கள். இந்த ப்ரயத்நத்தைத் தலைக்கட்டும்படி செய்வது ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் அனைவருக்கும் அவஶ்யமான கர்த்தவ்யம். ஆஸ்திகர்கள் எல்லோரும் எவ்விதத்தாலாவது முயற்சி செய்து நீடூழிகாலம் இந்தப்பத்ரிகை நடந்துவரத் தகுந்தஏற்பாடுகள் செய்யவேணும். அதைவிட வேறு பரமோபகாரம் நமது ஸித்தாந்தத்துக்கு ப்ரக்ருதம் செய்ய முடியாது. இதுவரையில் இதில் அநந்யப்ரயோஜநமாகப் பரிஶ்ரமப்படுகிறவர்களுக்கு நாம் வந்தநம் அளிக்கவேணும்.

நிர்வாஹக ஸங்கத்தினரால் சித்தூர் வக்கீல் ம-া-া-ஸ்ரீ வி. கிருஷ்ணஸாமி அய்யர், ஆடிடராக நியமிக்கப்பட்டு, அவர் ஸபையின் கணக்குகளைப் பரிசோதித்து ஓர் அறிக்கை [ரிபோர்ட்] அனுப்பியிருக்கிறுர். அது இதனுடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

பிரிவுகளுக்குப் பண்டிதர்களை யனுப்பி உபந்யஸித்துவருவது அத்யாவஶ்யம், அந்த விதமான செலவுகள் செய்ய ஸபையில் த்ரவ்யம் இல்லாததால்

அவ்வகை வியாபாரம் சென்ற வருஷத்தில் நடத்தப்படவில்லை. வருகிற ஸம்வத்ஸரம் தகுந்த ஏற்பாடுகள் இந்த விஷயமாகச் செய்வது நம்முடைய முக்கியமான கர்த்தவ்யம். இல்லாவிடில் பிரிவுகள் மேன்மேல் வ்ருத்தியடைவது துஸ்ஸாத்யம். ந்ருஸிம்ஹனுடைய அநுக்ரஹத்தால் ஸரியானபண்டிதர் ஏற்படுத்தப்பட்டுக் காரியங்கள் முழுவதும் ஸரிவரநடந்துவருமென்று நம்புகிறோம்.

சித்தூர்,
25 - 1 - 12.

ஸி. ராஜகோபாலன்,
கார்யதர்சி.

வரவு செலவு கணக்கு.

(1910ஹு ஜனவரி 15உ முதல் 1911ஹு செப்டம்பர் 30உ வரையில்.)

நம்பர்.	விவரம்.	தொகை.			நம்பர்.	விவரம்.	ொ கை			ஆதார.
1.	முதல்வகுப்பு அங்கத்தினராலும் விசேஷவசூல் மூலமாயும் ...	286	0	0	1.	நரஸிம்ஹபுரம், தஞ்சாவூர் சபைகள் செலவு ...	181		6	
2.	இரண்டாவது வகுப்பு அங்கத்தினரால் வசூல் ...	54	0	0	2.	காகிதம் அச்சுக்கூலி வகையரா ...	97	1	9	
					3.	தபால்செலவு ...	81	14	3	
					4.	ரயில்செலவுவகைரா	83	10	6	
3.	வருஷாந்த சபைக்காக விசேஷவசூல்-	34	10	2	5.	ஸ்ரீ ஆதிவண் சடகோப ஸ்வாமி படம் ...	12	12	0	
4.	பிரிவுகளிலிருந்து 26-வது விதிப்படி வரவு.	111	9	4	6.	தந்திச்செலவுகள் ...	10	13	6	
							467	4	6	
						கையிருப்பு ...	18	15	0	
	ஆக மொத்தம் ரூ.	486	3	6		ஆகமொத்தம் ரூ.	486	3	6	

இந்தக் கணக்குகள், என்னால் பரிசோதிக்கப்பட்டன.

வி. கிருஷ்ணசாமி அய்யர்,
ஆடிட்டர்.
5-12-11.

ஸி. ராஜகோபாலாசாரியன்,
காரியதரிசி.
15-12-11

(தஞ்சாவூர் ஜில்லா நீடாமங்கலத்தில் 29—12—11-ல் சேர்ந்த ஸ்ரீ அஹோபில மடத்துச் சிஷ்ய ஸபையின் இரண்டாவது மஹாஸங்கத்தால் இவைகள் செய்யப்பட்டன.)

(1) ஸ்ரீ அஹோபில மடத்துச் சிஷ்ய ஸபை உத்தரோத்தரம் அபிவ்ருத்தமாவதற்காக ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் ஸபையின் போஷகராக எழுந்தருளியிருந்து அநுக்ரஹிக்கவேணும்.

(2) ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிஹ்மன் ஸந்நிதிக்குச் சொந்தமான சொத்துக்கள் ஏராளமாகப் பல விடங்களில் பரவியிருக்கிறபடியால் அவைகள் அர்யாக்ராந்தங்களாகப் போகாமல் இருக்கும்பொருட்டும், க்ரமமாக வரக்கூடிய வருமானங்கள் ஸரிவர வசூலாகி ஸ்ரீ ஸந்நிதிக்குச் சேரும்பொருட்டும் தகுந்த யோக்யதையுள்ள ஒரு மானேஜர் ஸ்வாமியை, ஸ்ரீ ஸந்நிதீ வைதிக காரியங்களைப் பார்த்துவர வேண்டியவரான ஸ்ரீ கார்யம் ஸ்வாமியைத் தவிர்த்து, தகுந்த சம்பளத்தில் நியமநம்செய்ய ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் க்ருபைசெய்யவேணும்.

(3) ஸ்ரீ ஸந்நிதி ஏற்பட்ட உத்தேஶங்களில் அத்யந்தம் முக்கியமானது ஆத்மோஜ்ஜீவநத்துக்கு ப்ரதாந ஹேதுவாக இருக்கும் க்ரந்த காலக்ஷேபமானபடியால், அந்த க்ரந்தகாலக்ஷேபம் நன்ருக நடந்து நமது ஸித்தாந்தம் தழைத்து ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிஹ்மன் திருவுள்ளம் பூர்த்தியாகும்பொருட்டு, ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிஹ்மன் எழுந்தருளியிருக்கும் இடத்தில் எப்பொழுதும் இரண்டு வித்வாங்களையும், இதர முக்கிய ஸ்தலங்களில் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் நியமநத்தின் பேரில் அங்கங்கு இருக்கும் ஶிஷ்யர்களுக்கு க்ரந்த சதுஷ்டயங்கள் சிந்தனை செய்துவைக்கும்பொருட்டும் அடிக்கடி உபந்யாஸம் முதலியவைகளைச் செய்யும்பொருட்டும் அங்கங்கே தகுந்த வித்வாங்களையும் உசிதமான ஸம்மாநத்தின்பேரில் நியமநம் செய்ய ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் க்ருபை செய்யவேணும்.

(4) ஸ்ரீ மடத்தின் அபிவ்ருத்தியின் பொருட்டு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் ‘ஸ்ரீ அஹோபில மடத்துச் சிஷ்ய ஸபை’ என்னும் இந்த ஸபையின் முக்கிய உத்தேஶங்களையும், அடிக்கடி பலவிடங்களில் ஸபை ஸம்பந்தமாக நடத்தப்படும் கார்யங்களையும் ஸகலருக்கும் தெரிவிக்கும்பொருட்டும், நமது ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்தத்தில் ப்ரதாநமாக இருக்கும் சில அம்ஶங்களைத் தகுந்த வித்வாங்களைக்கொண்டு எல்லாருக்கும் ஸுகமாகப் போதமாகும்படி விவரிக்கும் பொருட்டும், இப்பொழுது ஸபையின் நிர்வாஹக ஸங்கத்தாரால் நடத்தப்பட்டுவரும் ‘ஸ்ரீ வேதாந்த தீபிகை’ என்னும் பத்ரிகைக்கு த்ரவ்ய ஸஹாயமும் வேறு ஸஹாயமும் செய்ய ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் க்ருபை செய்ய வேணும்.

(5) இந்தத் தீர்மானங்கள் எல்லாவற்றையும் நமது ஸபாத்யக்ஷரான ஸ்ரீ. டி. ராஜகோபாலாசார்யர் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரிடம் விஜ்ஞாபநம் செய்ய வேணுமென்று எல்லாரும் ப்ரார்த்திக்கிறதாகவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

ஸ்ரீ:.

நீடாமங்கலத்திற் சேர்ந்த ஸ்ரீ ஶிஷ்ய ஸபையின் இரண்டாவது மஹாஸங்கத்தில் ஸ்ரீ வே. க்ருஷ்ணமா சாரியாற் சொல்லப்பட்ட ஸ்வாகதம்.

𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌵𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌤𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍 - 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑍇𑌽𑌵𑌤𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌮𑌨𑌨𑍍𑌯𑌲𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇.

ஸப்யர்களுக்கு விஜ்ஞாபநம் :—

இன்றையதிநம் இவ்விடத்திற் சேர்ந்திருக்கிற மஹநீயர்களுக்கு ஸ்வாகதம் சொல்லும்படி அடியேனுக்கு நேர்ந்தது அடியேனுடைய பாக்யவிஶேஷமே. இந்த மஹாஸபையின்முன்னே அடியேன் செய்துகொள்ளும் விஜ்ஞாபநங்களை ஸப்யர்களெல்லாரும் ஸாதரர்களாகவும் பத்த சித்தர்களாகவும் கேட்டு வாசகாதி தோஷங்களை க்ஷமித்து அடியேனை க்ருதார்த்தனுகச் செய்யவேணுமென்று ஸவிநயம் ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

இந்தச் சபையின் உத்பத்தியைப் பற்றின ஸகல விஷயமும் சென்ற ஸம்வத்ஸரத்தில் மஹாஸங்கத்திற் செய்யப்பட்ட உபந்யாஸங்களாலும் "ஸ்ரீ வேதாந்ததீபிகை" என்னும் இந்தச் சபையின் பத்ரிகையாலும் தெளிவாக வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறபடியால், இப்பொழுது அதைப்பற்றிச் சொல்லத்தொடங்குவது புநருக்திதோஷத்துக்கு ஆஸ்பதமாகும். இந்தக் கலியுகத்தில் தர்மங்களை நிலைநிறுத்தும்பொருட்டுப் பகவாந் இந்தஸபைரூபமாக அவதரித்திருக்கிருர் என்று புராணதிகளிலிருந்தும் ஸ்ரீ வேதாந்ததேஶிகனுடைய திவ்ய ஸூக்திகளிலிருந்தும் சில அம்ஶங்களை அநுஸந்தாநம் செய்து சென்ற வருஷத்திய மஹாஸங்கத்தில் ஸ்ரீ. திருப்புல்லாணி ரகுபதி ஐயங்கார் ஸ்வாமி விஶேஷ உத்ஸாஹத்துடன் உபந்யஸித்து, இந்த ஸபை நன்ருக ஸ்தாபிக்கப்பட்டு அபிவ்ருத்தமாகவேணுமென்கிற கருத்தை நமக்கு த்ருடப்

படுத்தினாரன்றோ? அந்தக்காலத்தில் அந்த ஸ்வாமியினுடையவும் இன்னும் இதர மஹநீயர்களுடையவுமான உபந்யாஸங்களைக்கேட்டு நாமே ஸபைகூடி ஆலோசித்து நமக்கு இருக்கும் குறைகளையும் உத்தேஶங்களையும் நம்முடைய அழகியசிங்கர் ஸந்நிதியில் விஜ்ஞாபநம் செய்துகொள்ளும்பொருட்டு வெண்ணாற்றங்கரையிலிருந்து புறப்பட்டுத் தஞ்சாவூரில் ரையிலேறி ஸுந்தரப்பெருமாள்கோயிலில் இழிந்து மூன்றாறு தாண்டி ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹபுரத்துக்கு விடைகொண்டு ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் ஸந்நிதியில் அநேக விஷயங்களைப்பற்றி முறையிட்டுக்கொண்டோமே. அவைகளை அத்யாதரத்துடன் செவிசார்த்தி, நமக்கு உண்டாயிருந்த உத்ஸாஹத்துக்கு அநுகுணமாக நம்முடைய குறைகளைத் தீர்ப்பதான வார்த்தைகளை ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் திருவாக்கு மலரவில்லையே என்றும், நாம் இவ்வளவு ஶ்ரமப்பட்டு ஸபை சேர்ந்து உபந்யாஸாதிகளை நடத்தி அரை மைல்கூட நடக்க ஶக்தியில்லாதவர்களையும் நாலு ஐந்து மைல் நடக்கும்படியாகச்செய்து இன்னும் இந்த மாதிரியாக நாம் அநுபவித்த கஷ்டங்களுக்குப் பரிஹாரம் த்ருப்தியாகக் கிடைக்கவில்லையே என்றும், துக்கித்து அதிகேதத்துடன் ஒரு ராத்ரி அரண்யவாஸம் பண்ணினது போல அவ்விடத்தில் வஸித்திருந்தோம். பிறகு ஏதோ காரணத்தால் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருக்கு மனம் கொஞ்சம் இளகி மறுநாள் உதயத்தில் சிலரைத் தம்மிடம் வரும்படி நியமித்ததன்பேரில் சிலர் போய் அங்குச் சொல்லப்பட்ட சில உபசாரவார்த்தைகளை நம்மிடம் வந்து சொல்ல, அவைகளைச் சிலர் நம்பியும் சிலர் நம்பாமலும் மிகுந்த அஸந்துஷ்டியுடன் நாம் எல்லாரும் நம்முடைய க்ராமங்களுக்குத் திரும்பிப் போனோம்.

'இவ்வளவு ஶ்ரமப்பட்டும் நம்முடைய கஷ்டங்கள் தீரவில்லையே! மேற்கொண்டு செய்யவேண்டிய ப்ரயத்நங்களைச் செய்யாமல் விட்டு விடலாமா? கார்யங்களெல்லாம் பகவதாயத்தங்களென்று நினைத்துப் புருஷப்ரயத்நத்தை நிறுத்திவிடலாமா?' என்பதான சில அம்ஶங்களை ஆலோசிக்குமளவில் ஸ்ரீ கீதாசார்யன் அருளிச்செய்த "𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌾 𑌫𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨" என்கிற வாக்யம் ஜ்ஞாபகத்துக்கு வருகிறது. அதை அநுஸரித்தே நாம் நடந்து வரவேணும். நம்மால் கூடிய மட்டில் நாம் ப்ரயத்நங்களைச் செய்துகொண்டு வரவேண்டியதுதான். அது தான் நம்முடைய கடமை. பலம் ஈஶ்வராதீநமானபடியால் அதை நாம் எதிர் பார்க்கக் கூடாது. பலப்ராப்தியானது "𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌾 𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌵𑌿𑌟𑌪𑍇𑌷𑌃 𑌫𑌲𑌾𑌵𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃" என்கிறபடி நம்முடையபக்தி ஶ்ரத்தை முதலியவைகளைப் பொறுத்தது. ஸக்ருதாவ்ருத்தி

ப்ரபத்தி செய்தாலும் போதுமென்கிற வாக்கியங்களெல்லாம் அநந்ய பக்தி ஶ்ரத்தாபரங்களாகவே அநுஸந்திக்க வேண்டியவை போல, நம்முடைய இதர க்ருத்யங்களிலும் பூயோபூய: ப்ரயத்நங்கள் செய்யவேணுமென்பது அத்யந்தம் அவஶ்யம்.

நம்முடைய உத்தேஶங்கள் முழுவதும் கைகூடி வரவில்லையென்று நாம் சொல்லமுடியாது. "ஹ தூஜநாதி-ஷுவஹா" என்கிற பிருதுடன் கூடிய ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிஹ்மன் முதலில் அநிஷ்ட நிவாரணம்செய்தே பிந்தி இஷ்டப்ராப்தியை ஸாதித்துக் கொடுப்பன். இது வரையில் நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் அநிஷ்ட நிவாரண ரூபமான பலத்தைக்கொண்டே நாம் ஸந்தோஷத்தை அடையவேணும். இவ்வளவு சீக்ரத்தில் இவ்வளவு பலங் கிடைத்ததே வரப்போகிற பெருத்த ஶுபங்களை ஸூசிப்பிக்கிறது. இந்த ஶுப ஸூசகமான ஈஶ்வர க்ருத்யந்தான் நம்முடைய உத்ஸாஹத்துக்குப் பலத்தையும் தைர்யத்தையும் உண்டுபண்ணிக் காலக்ரமேண நம்முடைய எல்லா உத்தேஶங்களுக்கும் ஸமீசீந நிஷ்பத்தியை விளைவிக்கப்போகிறது என்கிற அபிநிவேஶத்தைக் கொண்டே இந்த வருஷமும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிஹ்மனைத்தொடர்ந்து இந்த நீடாமங்கலத்தில் ஸபைகூட நிஶ்சயித்தோம். அந்த ஸபைக்கு வஸிஷ்ட வாமதேவாதிகளைப்போல இவ்விடம் எழுந்தருளியிருக்கும் ஜ்ஞாந ஶீல வயோ வ்ருத்தர்களான ஸ்ரீமாந் மஹாமஹோபாத்யாயர் பெருகவாழ்ந்தான் ரங்காசார்யர் ஸ்வாமி முதலான பாகவதோத்தமர்களுக்கு ஸ்வாகதம் சொல்வதான பாக்யம் அடியேனுக்கு நேர்ந்ததற்கு ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிஹ்மனுடைய பூர்ண கடாக்ஷமே முக்கிய காரணமென்று நம்புகிறேன். ஸ்ரீ ஸந்நிதி ஶிஷ்ய வர்க்கங்களுக்கு உண்டாகியிருக்கும் இப்படிப்பட்ட உத்ஸாஹத்துக்கும் காரண பூதமான பகவாந் இந்தச் சபைக்கு ஸகல ஶ்ரேயஸ்ஸையும் கொடுத்து உத்தரோத்தரம் அபிவ்ருத்தியைச் செய்து லோகங்களை உஜ்ஜீவிக்கச் செய்யவேணுமென்று ஸதா ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

வேலாமூர். க்ருஷ்ணமாசார்யர்.

ஸ்ரீ பகவத்கீதை.

(சிந்தாத்ரிபேட்டை ஸத் ஸம்ப்ரதாய வர்த்தநீ ஸபையாரால் ப்ரசுரம் செய்யப்பெற்றது. ஸஞ்சிகை 1 - க்கு விலை அணா - 6.)

இதில் ஸ்ரீ பகவத்கீதா ஸ்லோகங்களும், ஸ்ரீ ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ ஸ்லோகங்களும், இவைகளின் பதவுரையும், ஸ்ரீ ராமாநுஜ பாஷ்யம் தாத்பர்ய சந்த்ரிகை கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ ரக்ஷை இவைகளுடைய தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும், ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேஸிகன் அருளிச்செய்த கீதார்த்த ஸங்க்ரஹப் பாட்டுக்களும், அவைகளின் பொழிப்புரையும் அடங்கி யிருக்கின்றன. மாதம் 1 - க்கு 8-பாரம் கொண்ட ஸஞ்சிகை வீதம் வெளியிடப்பெற்று, முதலிரண்டு ஸஞ்சிகைகள் இதுவரையில் வெளிவந்திருக்கின்றன. இதன் மொழிபெயர்ப்பு முழுவதும் உபயவேதாந்த பாரங்கதரான திருவஹீந்த்ரபுரம் வித்வான் சேட்லூர் நரஸிஹ்மாசார்யர் ஸ்வாமியாற் செய்யப்பட்டு வருகிறபடியால், இதில் ஆசார்யர்களின் திருவுள்ளம் ஸரியாக வெளியிடப்படும் என்பதற்கு ஸந்தேஹமே இல்லை. அந்த ஸ்வாமியின் பெயரே இந்தப் புஸ்தகத்தின் ஸாதுத்வத்தை ப்ரகாஸப்படுத்தப் போதுமானது. ஸ்ரீகீதாபாஷ்யமும் அதன் அர்த்தத்தை வெளிப்படுத்தும் தாத்பர்ய சந்த்ரிகையும் லளிதமான நடையில் எழுதப்பட்டிருந்தபோதிலும், அவைகளில் அடங்கியிருக்கும் அர்த்தங்களை நமது ஸித்தாந்தத்திற்கு விரோதமன்றிக்கே எல்லாருக்கும் ஸுகமாகப் போதமாகும் படிக்கும் தமிழில் எடுத்து எழுத, இந்த ஸ்வாமியிடத்திலிருக்கும் யோக்யதையைப் போன்ற யோக்யதையை யுடையவர்களே ஸக்தர்கள். அம்மாதிரியான ஸக்தி இந்தப் புஸ்தகத்தில் பூர்ணமாக ஆவிஷ்கரிக்கப்பட் டிருக்கின்றது என்பது, இந்தப் புஸ்தகத்தை நிதானமாகப் பராமர்ஸித்த நம்முடைய த்ருடமான அபிப்ராயம். ஆனால், மஹார்க்கமான ரத்நத்திற்குத் துல்யமாக இருக்கும் இந்த க்ருதியை வெளியிடுகிறதான பரத்தை வஹித்துவரும் ஸ்வாமிகள் இன்னும் கொஞ்சம் பர்யாலோசநையையும் பரிஸ்ரமத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு, எப்படி ப்ரகாஸப்படுத்தினால் இது ஸோபித்துத் தெரியுமோ அந்தமாதிரி ப்ரகாஸிப்பித்து வரும் பக்ஷத்தில் ரமணீயதரமாக இருந்திருக்கும். மூலம் பாஷ்யம் சந்த்ரிகை முதலியவைகள் எங்கேமுடிகிறது என்றும், அவைகளின் தொடர்ச்சி மறுபடியும் எவ்விடத்தில் உபக்ரமிக்கிறது என்றும் பார்த்த மாத்ரத்தில் விஸதமாக விளங்கும்படியாக, ஒரு அத்யாயம் முடிந்து மற்றொரு அத்யாயம் ஆரம்பிக்கும் இடத்தில் அத்யாயாரம்பத்தை ஸூசிப்பிக்கக்கூடிய சிஹ்நங்களுடன் தெளிவாகவும் அத்யந்தம் த்ருஷ்டிப்ரியமாகவும் அச்சிடுவது நலம். அடுத்த ஸஞ்சிகை முதலாவது நாம் குறித்திருக்கும் வழியில் கொஞ்சம் சீர்திருத்தம் ஏற்படுமென்று நம்புகிறோம். மற்றைப்படி இந்த க்ரந்தத்தின் புகழ்ச்சியைப்பற்றி நாம் சொல்லக்கூடிய அம்ஸம் ஒன்றுமில்லை. ஆஸ்திக ஸிரோமணிகள் எல்லாரும் இதை வாங்கிப் படித்து ஆநந்திப்பார்கள் என்று நம்புகிறோம். மதராஸ், சிந்தாத்ரிப்பேட்டை, 34 - அக்ரஹாரம் வீதி, ஸத் ஸம்ப்ரதாய வர்த்தநீ ஸபை கார்யதர்ஸிகளுக்கு எழுதி இந்தப் புஸ்தகத்தை வேண்டுமவர்கள் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

18461

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:.

பத்ராதிபரின் குறிப்புகள்.

ஸ்ரீ ஸிஷ்யஸபையின் இரண்டாவது மஹாஸங்கம்.

சென்ற மார்கழி மாஸம் 13 - 14 - 15 - தேதிகளில் தஞ்சாவூர் ஜில்லா நீடாமங்கலத்திலிருக்கும் ராஜா ஸத்ரமென்னும் விஸாலமான ஒரு ஸ்தலத்தில் ஸ்ரீ ஸிஷ்ய ஸபையின் இரண்டாவது மஹாஸங்கம் சேர்ந்தது. சிறந்த வித்வாங்களும் இதர ஆஸ்திக ஸிரோமணிகளுமாக அநேக ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் வந்திருந்தார்கள். விஸேஷித்த உபந்யாஸங்கள் நடந்தன. சென்ற வருஷத்திற்போலவே இந்த வருஷத்திலும் மஹா ஸங்கம் ஸர்வ விதத்திலும் பரமமான நிஷ்பத்தியை அடைந்தது என்றே சொல்லலாம். வந்திருந்தவர்களில் ஒருவருக்குக்கூட எவ்விதமான குறைவுமன்றி அத்யந்தம் த்ருப்தியைக் கொடுக்கக் கூடிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தும், ததீயாராதநாதிகளை அத்புததமமாக நடத்திவைத்தும், ஸந்நிவேஸாதிகளை ரமணீயங்களாக வ்யவஸ்தை செய்தும், முதல் மஹாஸங்கத்திற்போலவே இப்பொழுதும் ஸ்ரீ. உ. வே. க்ருஷ்ணமாசார்யரும் ஸ்ரீ. டி. கோதண்டராம ஐயங்காருமே எல்லாருடைய க்ருதஜ்ஞதைக்கும் ஏகபாத்ரமாக ஆனார்கள். இவர்களுடைய நன்முயற்சி இல்லாவிடில் இந்த மஹாஸங்கம் நடந்து இருக்காது; நடந்து இருந்த போதிலும் இந்த மாதிரியான பூர்த்தி துர்லபமாகவே இருந்திருக்கும்.

இந்த மஹாஸங்கத்தில் நடைபெற்ற சில விஷயங்களைப் பற்றி விசாரிப்போம். மஹாஸங்கத்துக்கு விஸேஷித்த சிறப்பை ஸம்பாதித்துக்கொடுத்த அம்ஸங்களில் முதன்மையாகச் சொல்லக்கடவது அதன் அக்ராஸநாதிபதியின் வாய்ப்பே. வயஸ்ஸிலும், ஜ்ஞாநத்திலும், குணங்களிலும் ஸ்ரீ. உ.வே. ரங்காசார்யர் ஸ்வாமியைக் காட்டிலும் சிறந்தவர் இந்த ப்ராந்தத்தில் ஒருவரும் இல்லை. அவருக்கு ஸபை விஷயங்களில் ஶ்ரத்தையையும், அதன் அபிவ்ருத்தியில் உத்ஸாஹத்தையும் உண்டுபண்ணி அவருடைய

ஹார்த்தமான அநுக்ரஹத்திற்கு ஸபையைப் பாத்ரமாக ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிஹ்மன் செய்தது பெருத்த ஒரு ஶுப ஸூசகம். உபந்யாஸம் நடந்த காலங்களிலும் ஸப்யர்கள் ஒன்று சேர்ந்து முக்கியமான சிலவிஷயங்களைப்பற்றிப் பர்யாலோசனைகளைச் செய்த காலங்களிலும் அந்த ஸ்வாமி ஸந்நிஹிதராக எழுந்தருளியிருந்ததே அங்கு வந்திருந்தவர்கள் எல்லாருக்கும் ஓர் பெரிய பலத்தைக் கொடுத்தது. ஆர்ஜவத்தில் ப்ரவ்ருத்தியும் விஷயங்களில் கௌரவபுத்தியை முன்னிட்ட ஶ்ரத்தையும் அவருடைய ஸாமீப்யத்தாலேயே எல்லாருக்கும் உண்டாயிற்று என்று சொல்லலாம். இவ்விதமாக மஹத்தான உபகாரத்தைச் செய்யும் அந்த ஸ்வாமி இன்னும் பஹுகாலம் எழுந்தருளியிருந்து எல்லாரையும் ஸந்மார்க்க ப்ரவர்த்தநத்தால் அநுக்ரஹிக்க வேணுமென்று பகவானை நாம் ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

மகாஸங்கமும், ஸ்ரீ ஸ்வாமியும்.

ஸங்கம் சேர்வதற்கு முன்னமேயே ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரிடம் விஜ்ஞாபநம் செய்து ஸங்கத்தை உபக்ரமிப்பது தான் தங்களுடைய தர்மமென்று எண்ணி ஸபாத்யக்ஷரும் இன்னும் சிலருமாக ஆலோசித்துத் தகுந்த மநுஷ்யர்களை ஸ்ரீ ஸ்வாமி ஸந்நிதிக்கு அனுப்பினதாகவும், ஸ்ரீ ஸ்வாமியும் வந்தவர்களை நிராகரிக்காமல் ஸங்கத்தின் ஸாதுத்வாங்கீகாரத்தை த்யோதிப்பிக்கக்கூடிய பதிலைச் சொன்னதாகவும் தெரியவருகிறது. ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் அபிப்ராயம் எவ்விதமாக இருந்தாலுப், தங்களுடைய தர்மத்தை அநுஷ்டிக்க வேணுமென்று இந்த ஸபையார் இந்த மாதிரி நடந்துகொண்டது மிகவும் ஶ்லாகநீயமே. 'சென்ற வருஷத்தில் ஸ்வாமி நம்முடைய ப்ரயத்நங்களை அவ்வளவாக அநுமோதிக்க வில்லையே!' என்கிற காரணத்தால் அப்படி விஜ்ஞாபநம் செய்து கொள்ள வேண்டியது அநாவஶ்யம் என்று சிலர் நினைக்கலாம். அப்படி நினைப்பது ஸரியன்று. நமக்கு ஆசார்யராகவும் மடத்தின் நிர்வாஹகராகவும் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரிடம் விஜ்ஞாபநம் செய்யாமல் மடத்தின் அபிவ்ருத்தி ஸம்பாதகங்களான இவ்வித ப்ரவ்ருத்திகளில் நாம் முயலுவது ந்யாய்யமன்று.

அவர் நம்முடைய முயற்சியை அநாதரித்தாலும், நம்மை அஹித கோஷ்டியிற் சேர்த்தாலும், நம்முடைய விஜ்ஞாபநங்களைக் கொஞ்சங்கூடக் கவனிக்காமலிருந்தாலும் நம்முடைய ப்ரயத்நம் ஸாதுவென்கிற புத்தி நமக்கு இருக்கும் வரையில், நாம் செய்யவேண்டிய ஸகல கார்யங்களையும் அவரிடத்தில் ஶேஷத்வாநுஸந்தாந புரஸ்ஸரமாகவே செய்துவருவதுதான் ஶிஷ்யர்களான நமக்கு லக்ஷணம். நாம் செய்வது அவருக்குத் தாத்காலிகமாகக் கொஞ்சம் ஆயாஸத்தை ஜநிப்பித்தாலும் நிஷ்பத்தியில் அநுகூலமாக இருப்பதால் ஒருவிதமான தோஷத்தையும் ஆவஹிக்காது.

ப்ரக்ருதமான இந்த மஹாஸங்கத்தில் ஸ்ரீ ஸ்வாமியினுடைய ஆதரவு நமக்கு அதிகமாக கிடைக்கவில்லை என்பது உண்மையே. ஸங்கம் ஆரம்பிக்கும் முன்னமேயே அவரிடம் ஸவிநயமாக விஜ்ஞாபநம் செய்தும், அவர் நாம் ஏதோ மஹத்தான அகார்யத்தில் ப்ரவ்ருத்திக்கிறதாகவே திருவுள்ளம் பற்றியிருக்கிறார். மடத்தின் ப்ரதிநிதியாக ஒருவரை அனுப்புவதாகத் திருவாய் மலர்ந்தருளினவர் அந்த மாதிரி அநுஷ்டிக்கவில்லை. மஹாஸங்கம் முடிந்த பிறகு, ஸங்கத்தின் தீர்மானங்களை விஜ்ஞாபநம் செய்துகொள்ளப்போனவர்களிடத்திலும் நமக்கு த்ருப்தியை ஜநிப்பிக்கும்படி ஸ்வாமி கடாக்ஷிக்கவில்லை; அவஸர ப்ரதீக்ஷகர்களாக இரண்டு திநம் அவர்கள் காத்திருந்தும், ஸங்கத்தைப்பற்றி விஜ்ஞாபநம் செய்துகொள்ள அவகாஶமே கிடைக்காமல் போய்விட்டது. ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிஹ்மனுடைய கைங்கர்யத்திற்கு ஸம்பந்தமில்லாத வ்யாபாரங்களில் வ்யாப்ருதர்போலவும், அதற்கு விருத்தமான சிந்தைகளால் உபருத்தர்போலவும் ஸதா கிந்நராக எழுந்தருளியிருந்தாரே ஒழிய, 'நம்முடைய ஆராத்ய தேவதா கடாக்ஷத்தை எதிர் பார்த்து இவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள்; இவர்களுடைய விஜ்ஞாபநத்துக்குச் செவிகொடுக்கவேணும்' என்கிற எண்ணம் அவருடைய மநஸ்ஸில் தோன்றினதாகவே ஏற்படவில்லை. எவ்விதமான ஔதாஸீந்யத்தை ஸ்வாமி வஹித்தாலும் அவருடைய திருவடிகளைப் பிடித்துக்கொண்ட இந்த ஶிஷ்யர்கள் அவைகளை விட்டு அகல்வதாக எண்ணம் கொண்டவர்களல்லர்; எவ்விதத்தாலாவது தங்களுடைய உத்தேசங்களை ஸாதித்துக்கொள்வதாக

த்ருடமாக நம்பியிருக்கிறார்கள். ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹனுடைய கடாக்ஷ பலத்தால் அந்த நம்பிக்கை நிறைவேறவேணும். "ஷிஷா ணமெஷொஉ்ுஸயந வநவஹ்நி வுூஶஉந ஹூஉ்லுக்ஷ்வக்ஷூ வுூஹி தஉய—ஹண—ஷ ஸ—ஷஶெஉ: - நவக்ஷ—ணா ரா திக்ஷ தஜ வடெ ராவூ—தஸடாஹூடாக்ஷஂயொ ர—ஂயெ உ—ஶித ஶிஹ வ—ஂஸூஂவவஉநஃ" என்று ஸ்ரீ பட்டருடன் நாமும், ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹனை உத்தேஶித்து நமது விரோதியான பாபத்தை இப்போதே நிரஸிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திப்போம்.

ஸ்ரீ வேதாந்த தீபிகை.

14-ம் தேதி காலையில் நடந்த அங்கத்தினர்களுடைய கூட்டத்தில் அநேக விஷயங்களைப்பற்றிப் பர்யாலோசித்த பிறகு கடைசியில் இந்த வேதாந்த தீபிகை என்னும் பத்ரிகையைப் பற்றியும் ஒரு அம்ஶம் ஆலோசிக்கப்பட்டது. அங்கு நடந்த ஆலோசனையிலிருந்து, இந்தப் பத்ரிகையை ஒரு உபயுக்த பதார்த்தமாகவே பெரியோர்கள் அங்கீகரித்திருக்கிறார்களென்று தெரிந்துகொள்ள மிகுந்த ஸந்தோஷம் அடைந்தோம். க்ருபையாலும் ப்ரீதி விஶேஷத்தாலும் மஹான்கள் இதை ஒரு பொருளாக எண்ணினதே நமக்கு க்ருதார்த்ததையை உண்டுபண்ணுகிறது. ஸபாத்யக்ஷர் இந்தப்பத்ரிகை விஷயமான சென்ற வருஷத்தின் ஸ்திதியைப் பற்றிக் கொஞ்சம் பேசி, இதன் அபிவ்ருத்தி கிஞ்சித் த்ரவ்ய ஸஹாயத்தைப் பொறுத்திருக்கிறது என்று எடுத்துச்சொல்ல, அங்கு எழுந்தருளியிருந்தவர்களில் அநேகர் தாங்கள் அப்படிப்பட்ட ஸஹாயத்தை யதாஶக்தி செய்வதாக அவ்விடத்திலேயே மிகுந்த ப்ரீதியுடன் ஒப்புக்கொண்டார்கள். அப்படி ஒப்புக்கொண்ட மஹான்களுடைய பெயர் இந்த ஸஞ்சிகையில் மற்றொரு இடத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. ப்ரதிஜ்ஞையை நிறைவேற்றிப் பத்ரிகைக்கு அபேக்ஷிதமான தார்ட்யத்தை அவர்கள் சீக்கிரத்தில் உண்டுபண்ணவேணுமென்று மிகுந்த நன்றியறிவுடன் ப்ரார்த்திக்கிறோம். ஸங்கத்தில் நடந்த உபந்யாஸங்களைப்பற்றியும், அங்கத்தினர்களாற் செய்யப்பட்ட தீர்மானங்களைப்பற்றியும், இந்த ஸஞ்சிகையில் அவகாஶமில்லாததால் அடுத்த ஸஞ்சிகையில் விசாரிப்போம்.

[ஸ்ரீவேதாந்த தீபிகையின் தை மாஸத்து ஸஞ்சிகையினுடைய அநுபந்தம்.]

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:.

ஸ்ரீமதே பராங்குஶ யதீந்த்ர மஹா தேஶிகாய நம:.

விஹிதப்ரதிஷித்தஸமஸ்தஹார்யம்
ப்ரியமந்த்ரு பரஸ்ய யஸ்ய பக்ஷ: ।
கருணாநிதிநா மமைகரக்ஷ்யம்
ந்ருஹரிம் தம் கமலாஸகம் ப்ரபத்யே ॥
ஸிஞ்சந்தி யஸ்ய கருணாகலயா ப்ரயத்நா:
ஸீதந்தி தத்ர ஹதா விஷயாஸ்தவைவ ।
தஸ்மை விசித்ரரசநாவதராய பும்ஸே
க்ருதார்த்தாநி நம: பரிஷதோ நிதராம் ஸுசிந்தா: ॥

ஸ்ரீ அஹோபிலமடமும், அதன் ஶிஷ்யர்களின் கர்த்தவ்யங்களும் *

இந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸமாஜத்துக்கு விஜ்ஞாபநம்.

சென்றவருஷம் மார்கழிமாஸத்தில், தஞ்சாவூர் வெண்ணாற்றங்கரையில் இதுபோன்ற மஹாஸங்க ஆரம்பத்தில் சிலவிஷயங்களை விஜ்ஞாபநம் செய்தேன். இந்த வருஷத்திலும் அதேமாதிரியாகச் சிலவிஜ்ஞாபநங்கள் செய்ய ஸ்ரீ அஹோபிலமடம் ஶிஷ்ய

---

* இது, நாளது வருஷம் மார்கழிமீ 13உ யில் நடந்த ஸ்ரீ அஹோபில மடத்துச் சிஷ்ய ஸபையின் இரண்டாவது மஹா ஸங்கத்தில் ஸபாத்யக்ஷர் ஸ்ரீ. டி. ராஜகோபாலாசார்யரால் செய்யப்பட்ட உபந்யாஸம்.

ஸபையின் கார்ய நிர்வாஹகர்கள் என்னை நியமித்திருப்பதால், அதை அநுஸரித்து நான் விஜ்ஞாபநம் செய்வதைச் செவிகொடுத்து என்னை அநுக்ரஹிக்கும்படி எல்லாரையும் ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

ராஜபக்தி.

இந்த வருஷம் இந்தப் பரதகண்டத்துக்கு இதம் ப்ரதமமான ஒரு பெரியபாக்யம் நேர்ந்தது; அதாவது - நம்முடைய சக்ரவர்த்தியும், அவர் பார்யையும், சீமையில் க்ரமமான பட்டாபிஷேகத்தை யடைந்தும் அதில் த்ருப்தி யடையாமல் இந்தத் தேசத்தில் யுதிஷ்டிரர் முதலான மஹநீய சக்ரவர்த்திகள் ஆண்டு பட்டாபிஷேகமஹோத்ஸவம் கண்டு மகிழ்ந்த ஹஸ்திநாபுரமென்னும் டில்லிநகரில் தங்களுக்கும் பட்டாபிஷேகம் ஆகவேண்டுமென்றும், அதன் மூலமாய் இந்தத் தேசத்தில் ஸகல ப்ரஜைகளும் ஆநந்தமடையவேண்டுமென்றும் எண்ணங்கொண்டு அந்த மநோரதத்தைச் சென்ற டிசம்பர்மீ 12உ-யில் பூர்த்தி செய்தார்கள். அந்தக் காலத்தில் அங்குச்சேர்ந்த மஹாஸபையும் அதன் வ்ருத்தாந்தங்களும் பாக்கியசாலிகளான சிலருக்கு நேத்ர கோசரமாயும், இதரர்களான நமக்கெல்லாம் பத்ரிகா மூலமாய் ச்ரோத்ரகோசரமாயுமிருக்கிறபடியால், அதை நான் விஸ்தரிக்க வேண்டுவதில்லை. டில்லியில் பட்டாபிஷேக காலத்தில் நமது சக்ரவர்த்தி கருணையுடன் செய்வித்த உத்கோஷணமும், அதைத் தொடர்ந்துசெய்த வரப்ப்ரதானங்களும், இப்பொழுதைக்கு 6 - வருஷங்களுக்குமுன் யுவராஜராக இவர்வந்திருந்தகாலத்தில் இந்தத்தேசத்து ப்ரஜைகளிடத்தில் ஜாதிபேதம் வர்ணபேத மில்லாமல் ஸமமாய்த் தமக்கு உண்டாகும் ப்ரீதியும் கருணையும் அளவற்றனவென்று சொன்ன ஸுபாஷிதமும், இந்தத் தேசத்தில் ஒருவருக்கும் மறக்க இடமில்லை. இப்படிப் பரமோதாரர்களாகவும் ஜநரம்ஜகர்களாகவும் இருக்கும் நமது ராஜாவும் ராஜ்ஞியும் சிரகாலம் ப்ரஜாபாலநம் செய்யவேணு மென்று நாமெல்லோரும் பகவானை ப்ரார்த்திக்க வேணும். மாந்தாதா முதலான பூர்விகராஜர்களும் நம் சக்ரவர்த்தியைப்போல அவ்வளவு விஸ்தாரமான பூமியில் ஏகசக்ராதிபத்யம் செய்தார்க ளென்று சொல்ல முடியாது. அதர்மிஷ்டர்களும் க்ரூரர்களு மான பல க்ஷத்ரராஜர்களால் நிரந்தரம் பீடிக்கப்பட்ட இந்தப் பரதகண்டம் இப்போது ஏறக்குறைய 150 - வருஷ

மாய் அடைந்திருக்கும் உபஶாந்திக்கும் க்ஷேமத்துக்கும்-நமக்குத் தைவ ஸங்கல்பிதமாக அமைந்திருக்கும் ராஜவம்ஶத்தின் தர்ம சிந்தையும் கருணையும் ஸமதர்ஶித்வமுமே முக்கியமான காரணங் கள். இந்தக் குணங்கள் பூர்ணமாயிருக்கும் நம் சக்ரவர்த்தியிடத் திலும், அவர்களால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் ராஜபுருஷர்களிடத்தி லும், நமக்கு அஸ்கலிதமான பக்தி யிருக்கவேணு மென்று இந்த வைதிகஸதஸ்ஸுக்குச் சொல்லவேண்டியதில்லை.

“ பரோக்ஷா தேவதா: ஸர்வா ராஜா ப்ரத்யக்ஷதேவதா ।
ராஜா மாதா பிதா சைவ ராஜா குலதேவதாம் குலம் ।
ராஜா ஸத்யம் ச யஜ்ஞஶ்ச ராஜா ஹிதகரோ ந்ருணாம் ।
ராஜப்ரஸாதோ மஹாராஜ யஶோ லோகஸ்ய ரக்ஷ்யதே ॥

இந்த்ராநிலயமார்க்காணாமக்நேஶ்ச வருணஸ்ய ச ।
சந்த்ரவித்தேஶயோஶ்சைவ மாத்ரா நிர்ஹ்ருத்ய ஶாஶ்வதீ: ।
ரக்ஷார்த்தமஸ்ய ஸர்வஸ்ய ராஜாநமஸ்ருஜத் ப்ரபு: ।
மஹதீ தேவதா ஹ்யேஷா நரரூபேண திஷ்டதி ॥ ”

என்று நம் ஶாஸ்த்ரங்கள் உத்கோஷிப்பதால், நமக்கு ராஜபக்தி ஆஜந்மஸித்தமென்றும், வர்ணபேதத்தாலாவது ஜாதிபேதத்தாலா வது ப்ராஹ்மணர்களுக்கு ராஜாக்களிடத்தில் அநாதரமும் அவி ஶ்வாஸமும் உண்டாகுமென்று சொல்லுகிறவர்கள் அத்யந்தம் அநாதரணீயரென்றும் நாம் நிஶ்சயமாய்ச் சொல்லலாம்.

“ யஸ்ய ப்ரஸாதே பத்மாஸ்தே விஜயஶ்ச பராக்ரமே ।
ம்ருத்யுஶ்ச வஸதி க்ரோதே ஸர்வதேஜோமயோ ஹி ஸ: ॥

யஸ்து தம் த்வேஷ்டி ஸம்மோஹாத் ஸ விநஶ்யத்யஸம்ஶயம் ।
தஸ்ய ஹ்யாஶு விநாஶாய ராஜா ப்ரகுருதே மந: ॥ ”

என்று மநுவும்,

“ ராஜ்ஞோऽநிஷ்டப்ரவக்தாரம் தஸ்யைவாக்ரோஶகாரிணம் ।
தந்நூநம் வதஹேதாரம் ஜிஹ்வாம்சித்வா ப்ரவாஸயேத் ॥ ”

என்று யாஜ்ஞவல்க்யயோகியும் ஸ்மரித்திருப்பதால், நம் ஶாஸ்த்ரங்களைக் கற்றறிந்தவர்கள், ராஜத்ரோஹத்தையும் ராஜாபராதத்தையும் ஸ்வப்நத்திலும் செய்யார்கள். ஆகையால், ராஜபக்தி-ஶாஸ்த்ர ஸம்மதமாயும், ஹிதகரமாயும், பரமோபகாரிகளான ராஜாக்களிடத்தில் க்ருதஜ்ஞதாவிஷ்கரணரூபமான ப்ரத்யுபகாரமாயும் உள்ளது. விஶேஷித்து, மருகாந்தாரத்தில் தாஹத்தினாலும் ஶ்ரமத்தினாலும் திகைத்த ஒரு வழிப்போக்கனுக்கு மதுரமான பாநீயம் கிடைத்தாற்போல, பேரால் மாத்திரம் ராஜாக்களாய் ப்ரக்ருதிரஞ்ஜநமே தெரியாத துஷ்ட பூபாலர்களால் வருத்தமடைந்திருந்த பாரதீயர்களான நமக்கு, ராஜதந்த்ரத்தில் ப்ரவீணர்களும் பரமஸாத்விகர்களுமான மந்த்ரிகளையுடைய நம் சக்ரவர்த்தியிடத்தில் பூர்ணகௌரவம் இருக்கவேண்டியது அவஶ்யம். “ராஜா நம் தெய்வதம் …” என்கிறபடி தைவத்தினிடத்திலும் ஆசார்யனிடத்திலும்போல உசிதவிஷயங்களில் ராஜாவினிடத்திலும் நமக்குப் பூஜ்யதாபுத்தி ஶாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சில துர்ப்புத்திகளால் ஏற்படும் ராஜத்ரோஹத்தையும் அவர்களுக்கு விதிக்கப்படும் அநுகுணமான தண்டத்தையும் ஆலோசித்து, ஶிஷ்டாசாரப்ராப்தமான தைவநமஸ்காரம்போல ராஜபக்தியை விவரிப்பதும் ஸமயோசிதமென்று அதை முன்னிட்டு இதர வக்தவ்யங்களை உபந்யஸிக்க ப்ரயத்நப்பட்டேன்.

ஸ்ரீ அஹோபிலமடம் சிஷ்யஸபை.

இன்றையதினம் “ஸ்ரீ அஹோபிலமடம் ஶிஷ்யர்கள் ஸபை” என்கிற பெயரால் ஏற்பட்டிருக்கும் ஸங்கத்துக்கு இரண்டாவது வருஷ பூர்த்தி உண்டாயிருப்பதனுல், அதன் நிமித்தமாக இங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்வாமிகளுக்கு முதலில் இந்த ஸபையின் உத்தேசங்களைப்பற்றிக் கொஞ்சம் விவரிக்கிறேன். இந்த ஸபை ஏற்பட்டு 2 - வருஷகாலமாகியும் நமது ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களான சிலருக்கு இந்த ஸபை ஆவஶ்யக மென்பதும், இது க்ரமமாய் ஆதரிக்கப் பெற்று வ்ருத்திக்கு வந்தால் பலவிதமாய் அபேக்ஷித விஷயங்களில் அநுகூல முண்டாகு மென்பதும் நன்ருய் புலப்படவில்லை. நம் ஸபையின் உத்தேஶங்களை அவர்கள் கவனித்து, ஸபை ஸம்பந்தமான உபந்யாஸங்களையும் ப்ருவ்ருத்திகளையும் பராமர்ஶிப்பார்களானுல், இந்த ஸபையின் நன்மைகளை எல்லோரும்

ஒப்புக்கொள்வது ச்ரமப்படாது. இந்த ஸபைக்குச் சென்னபட்டணம், கூடலூர், தஞ்சாவூர், மதுரை, திருநெல்வேலி, நெல்லூர், மைஸூர் முதலான இடங்களில் பிரிவுகள் ஏற்பட்டு, அந்தந்தப் பிரிவுகளின் அங்கத்தினர்கள், கார்யதர்ஸிகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டு ஸங்கங்கள் கூடி உபந்யாஸம் முதலானவைகளைச் செய்து வருகிறார்கள். ஒவ்வொரு பிரிவிலும் இன்னும் பலபெயர்கள் சேர்ந்து அடிக்கடி பெரிய ஸங்கங்கள் கூடி படத்தின் அபிவ்ருத்திக்கும் ஸம்ப்ரதாயவ்ருத்திக்கும் உரிய கார்யங்களை விசேஷ உத்ஸாஹத்துடன் செய்துவந்தால் நிரம்பவும் ப்ரவஸித்திக்கு இடமாகும். ஸபா அங்கத்தார்களுக்கு வருஷச் சந்தா ரூ. 1 – ஆகக் குறைத்து ஏற்படுத்தி யிருப்பதும், எல்லாரும் அந்வயிக்க வேணுமென்கிற உத்தேசத்தால்தான்.

வேதாந்ததீபிகை.

இந்த ஸபையின் கார்யங்களில் 'வேதாந்த தீபிகை' என்கிற பத்ரிகையை ப்ரசுரஞ் செய்துவருவதை நிரம்பவும் முக்கியமான கார்யமாக எண்ணிவருகிறோம். ஸ்ரீமான் எஸ். வாஸுதேவாசார்யர் பி. எ., எல். டி. பத்ராதிபராயிருந்து அதை நடத்திவரும் மாதிரியும், காலவிளம்ப மில்லாமலும் பிழைக ளில்லாமலும் மாதந்தோறும் அதை வெளிப்படுத்திவரும் க்ரமங்களும் எல்லாருக்கும் ஹ்ருதயங்கமமா யிருக்கின்றபடியால், அந்தவிஷயத்தில் எல்லாரும் அவருக்கு க்ருதஜ்ஞர்களா யிருப்பார்களென்று நம்புகிறேன். விசேஷமாய் ஸம்ப்ரதாய பரிசய மில்லாதவர்களுக்கும் உபயோகப்பட வேண்டியதற்காக இந்தப் பத்ரிகை ஏற்படுத்தப்பட்டு வருஷச் சந்தா ரூ. 2-க்குத் தபால்சார்ஜு உள்படக் கொடுக்கப்படுகிறது. இதை வைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்கள் விசேஷமாய் ஆதரித்தால், பஹுபெயர்களுக்கு ஜ்ஞாந ஜநகமான இந்தப் பத்ரிகை இன்னும் நன்றாக நடத்தப்படும். நமது பண்டிதர்கள் இந்தப் பத்ரிகைக்கு விஷய ப்ரதாநம் செய்வார்களானல், அது பெரிய உபகாரமாகவும், இதை வாசிக்கும் பல பாகவதர்கள்விஷயத்தில் அநுகூலமான கைங்கர்யமாகவும் இருக்கும். இங்க்லீஷ் பாஷையிலும், தமிழ் தெலுங்கு பாஷைகளிலும் எவ்வளவோ மாஸிக பத்ரிகைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. நமது பத்ரிகைபோல ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு என்று ஏற்பட்டு லளிதமான தமிழில் ஸம்ப்ரதாய

விரோதமில்லாமல் ஸூக்ஷ்மமான அர்த்தங்களை எடுத்துக்காட்ட வேறொரு பத்ரிகையும் இல்லை. இப்படிப்பட்ட பத்ரிகைக்கு விஷய ப்ரதானம் பண்ண எவ்வளவோ யோக்யர்களிருந்தும் இதில் அவர்கள் ச்ரத்தையைக் காட்டாம லிருப்பது துக்ககரமா யிருக்கின்றது. மந்த்ரோபதேசங்களும் ரஹஸ்யோபதேசங்களும் ஆசார்ய முகமா யிருந்தாலும் விஷய சோதநத்துக்குச் சர்ச்சை அவச்யமாகையால், "போதயந்த: பரஸ்பரம்" என்றும், "ஸத்கோஷ்ட்யாம் விஶ்ருதி ஸஹாஸ: ஸத்ஸம்ப்ராப்யா த்விஜாம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, ஸர்வாதிகாரமான ப்ரபத்தி முதலியவைகளுக்கு அநுகூலமான ஜ்ஞாந ஸம்பாதநத்தை உத்தேசித்து அவரவர்கள் ஸௌகர்யமான காலங்களில் விஷயங்களை எளிதாய்த் தெரிந்து கொள்வதற்கு இப்படிப்பட்ட பத்ரிகை நிரம்பவும் அநுகூலமாயிருக்கும். உத்தமாதிகாரிகளும் மத்யமாதிகாரிகளும் க்ருபை செய்து விஷயங்களை லளிதமாய் எழுதிப் பத்ரிகைக்கு அனுப்பினால் இதரர்களுக்குப் பெரிய உபகாரமாகும். பத்ரிகையின் சந்தாதாரர்கள் வ்ருத்தியாகும்பக்ஷத்தில், விஷய ப்ரதாநம் செய்யும் வித்வான்களுக்கு உசிதமான ப்ரயோஜநமும் க்ரமச: ஏற்படுத்தப்படும். ச்ரத்தாளுக்களான ஒவ்வொருவரும் இந்த விஷயத்தில் கொஞ்சம் ச்ரமம் வஹிக்கவேணு மென்று நிரம்பவும் ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

ஐகமத்யம் ஆவச்யகம்.

இந்தத் தேசத்தில் தெற்கு ஜில்லாக்களிலும், வடக்கு ஜில்லாக்களிலும், மைசூர் ஹைதராபாத் காசி முதலான தூரதேசங்களிலும் மடத்தில் அந்வயமுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் ஸச்சூத்ரர்களும் ஏறக்குறைய 15000-பெயர் இருக்கலாம். இவர்களெல்லாரும் தேசபேதம், வர்ணபேதம், குலபேதம், சாகாபேதம் முதலான பலபேதங்களால் பிந்நாபிப்ராயங்களுள்ளவர்களானாலும், ஒருவிஷயத்தில் நிஸ்ஸந்தேஹமாய் ஸமாநமான எண்ணத்தைக் கொண்டவர்களாகச் சொல்லவேணும்; அதாவது - ஸ்ரீ அஹோபிலமடத்தின் கார்யங்கள் சரிவர நிர்வஹிக்கப்பட வேண்டு மென்பதும், அதன்மூலமாய்த் தங்களுக்குப் பஞ்சஸம்ஸ்காரம் ஜ்ஞாநோபதேசம் முதலான ஆமுஷ்மிக ஸாதநங்கள் ஸுலபமாகக் கிடைக்கவேணுமென்பதும் தான். இந்த அபிஸந்

திக்கு அவர்கள் ஆஸ்திகதையே காரணமேயொழிய த்ரவியத்திலும் கீர்த்தியிலும் கௌரவத்திலும் ஆசையால் மடத்தின் வ்ருத்தியை அபேக்ஷிக்கிருர்களென்று சொல்வது ஸாத்யமில்லை. இந்த அபிஸந்தி சரிவர நிறைவேறுவதற்கு, அவர்கள் ப்ரயத்நமும் ஐகமத்யமும் அவஶ்யம் இருக்கவேணும். ஸாமாந்யமான ஸாத்யத்தை விரும்புகிற பலபெயர்கள் ஒரு ஸமாஜமாய்ச் சேர்ந்து ஒருவரோடொருவர் கலந்து ஆலோசனைகளைச்செய்து "സമവായേ ബലം നൃണാം" என்கிற ந்யாயத்தை அநுஸரிப்பது, லோகத்தில் அநுபவஸித்தமா யிருக்கிறது. இந்த ஔசித்யத்தை நினைத்துத்தான் இந்த ஸபை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆனல், ஸமவாயங்களிலும் பிந்நாபிப்ராயங்களும் மாத்ஸர்யங்களும் ஏற்படக் கூடாதோ வென்றுல், அப்படிக் கெல்லாம் நேரிடாமல், இந்த ஸபையிற் சேர்ந்தவர்களுடைய ஆஸ்திக்ய புத்தியும் ஸத்குணங்களுமே அவர்களைக் காப்பாற்றவேணும். மேலும், "മഹാജനോ യേന ഗതഃ സ പന്ഥാഃ" என்கிறபடியே இப்படிப்பட்ட ஸமவாயங்களில் பெரும்பாலாருடைய அபிப்ராயத்தையே இதரர்கள் அநுவர்த்திப்பதும் வழக்கமாயிருக்கிறது. அப்படி அபிப்ராயபேதங்கள் ஏற்படும் விஷயங்கள் காதாசித்கமாயும், ஏகாபிப்ராயமாய்ச் செய்யக்கூடிய கார்யங்கள் பஹுவாயும் அநேகம் இருக்கும். ஆகையால், நமக்கு ஐகமத்யம் நேரிடாதோ வென்கிற பயத்தால் ஸபையில் மந்தோத்ஸாஹர்களாய் நாம் இருக்கவேண்டியதில்லை. மடத்தின் அபிவ்ருத்தியில் தாத்பர்ய மிருந்தால் இந்த ஸபையிற் சேர்ந்து அதன் கார்யங்களின் யுக்தாயுக்தங்களைத் தங்கள் ஶக்தியாற் சீர்திருத்திப் பொது அபிஸந்தியை நிறைவேற்றுவதே விவேகிகளுக்கு உசிதம். இதுவரையில் இந்த ஸபையில் ப்ரவ்ருத்தித்தவர்களின் செய்கைகள் தோஷாஸ்பதங்களாகத் தோன்றவில்லை. ஏதாவது அம்ஶத்தில் ஸ்கலந மிருந்தாலும் அது க்ஷமிக்கக் கூடியதே யொழிய அதுகாரணமாய் உத்வேகப்படுவதும் ந்யாய்யமன்று. பொதுவான கார்யங்களில் நாம் செய்யக்கூடியது என்னவென்று விரக்தர்களாய் ஒதுங்கி யிருப்பது நம் தேஶத்தவர்களுக்கு இதுவரையில் ஸஹஜமாய் இருந்தது வாஸ்தவம்தான். ஆனல், இந்த அபக்யாதி பலவிஷயங்களில் கொஞ்சம்கொஞ்சமாக மறைந்து வருவதுபோல, நம் மடத்தின் விஷயங்களிலும் அது சீக்ரத்தில் நீங்கவேணு மென்று நாம் எல்லோரும் உத்யோகப்பட

வேண்டும். “ ந ஹி ஜ்ஞாநவதாம் ஸர்வஸந்தேஹ: ஶாஸ்த்ரசோதநாக்ருதி ” என்கிற ந்யாயம் அநிவார்யமான தேஶோபப்லவாதிகளில் உபயோகிக்க வேணுமே யொழிய இந்த மாதிரியான ப்ரயத்ந ஸாத்யமான அம்ஶங்களில் உபயோகிக்கக் கூடாது. இந்த மடத்து விஷயங்களில் தைவாநுகூல்யத்தையும், ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் க்ருபையையும் முன்னிட்டு நம்முடைய ஏகமுகமான ப்ரயத்நங்களினால் பலிக்கக்கூடிய பாகங்கள் அநேக மிருக்கின்றன. இவைகளைக் கொஞ்சம் விஶேஷித்துக் கவனிப்போம்: ஶிஷ்யர்களான நமக்கு ஆத்மோஜ்ஜீவநோபாயங்களில் ஶ்ரத்தை யிருந்தால் ஆசார்யன் இருக்கும் இடத்தைத் தேடிப்போய் ஜ்ஞாநாபேக்ஷையைத் தெரிவிப்பது ஸ்வதர்மம். அப்படி நாம் செய்யுங் காலத்தில், ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் அநாதரவாகவாவது, நம்மிடத்தில் ஏதோ சிலகாரணங்களினால் அப்ரீதராகவாவது, ஜ்ஞாநோபதேஶாதிகளுக்கு அஶக்தராகவாவது இருந்தால், அது நம்முடைய உத்ஸாஹத்துக்கு நிரம்பவும் ஶைதில்யத்தைக் கொடுக்கும். ஆனால், ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருக்குத் திருமேனி அஶக்தியா யிருந்தாலும் க்ருபை உண்டாயிருந்தால், மேற்சொன்ன இந்தக் குறைவுகள் ஏற்படக் கொஞ்சமேனும் ந்யாயமில்லை. ஸம்யக் உபஸந்நர்களான ஶிஷ்யர்களிடத்தில் ஆசார்யர்கள் அநாதரம் பண்ணுவது அவர்களுக்கு ஸ்வரூப விருத்தம். தௌம்யாதிகளைப்போல விஶேஷ ஶிஷ்ய பரீக்ஷை பண்ணுவதும் இந்த யுகத்தில் ந்யாய்யமன்று.

ராஜஸந்யாஸத்தின் ஸ்வரூபம்.

மேலும், ஸாதாரண ஸந்யாஸிகளைப்போ லில்லாமல், இந்த ஆஸ்தாநத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் ஸந்யாஸிகள் ஶிஷ்யாநுகூல்யத்தையே எப்பொழுதும் செய்யவேண்டியவர்கள். அதை உத்தேசித்தே அவர்களுக்குச் சில நூதந தர்மங்கள், ஶாஸ்த்ர ஸித்தங்களா யில்லாமலிருந்தும், அநுஷ்டாந ஸித்தங்களாயும் ஔசித்ய ஸித்தங்களாயும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. யதிதர்மங்களில்

“ ஏக ஏவ சரேந்நித்யம் ந வித்யாத் அஸஹாயக: ”

என்று பரிசாரக பரிச்சதங்களும்,

“ ஏகராத்ரம் வஸேத் க்ராமே நகரே பஞ்சராத்ரகம் ”

என்றும்,

" ஊஷ்ள ஶாலாந விஹாரஃ வ்யாக்ரு தீநாம்ஸ்ய தாதூநாம் "

என்றும் ஓரே இடத்தில் சிரகாலவாஸமும்,

" த்ரவ்யம் க்ஷேத்ரம் க்ருஹம் க்ஷேத்ரஹாஜநாஸநம் ।
கள்வீநாவ்யாதநம் வாஸஃ ஷட்யதீநி வர்ஜயேத் ॥ "

என்று இதர பரிக்ரஹங்களும்,

" தூஸநம் வாதரோவஸ்த்ர ஸம்வயாஃ ஶிஷ்யஸம்க்ரஹஃ ।
திவாஸ்வாபஶ்ச யாநம்ச யதீநாம் பதநாநி ஷட் ॥ "

என்று தநஸஞ்சய ஶிஷ்ய ஸங்க்ரஹ யாநாதிகளும் ஸ்ம்ருதிகளில் நிஷேதிக்கப்பட்டிருக்கையிலும், ஶிஷ்யர்களுடைய ஆநுகூல்யத்தை உத்தேஶித்தே, சத்ர சாமராதி பரிச்சதங்களும் யாநாதிகளும் ஶிஷ்யார்ப்பண பரிக்ரஹங்களும் த்ரவ்ய பூமி பரிபாலந க்ருத்யங்களும் ராஜயதிகளுக்கு ஶிஷ்ட ஸம்மதங்களாய் வழங்கிவருகின்றன.

மடத்தின் ஏற்பாடுகள் இருக்கவேண்டிய விதம்.

இந்த அம்ஶங்கள் தவிர மற்ற விஷயங்களில் யதிஸாமாந்ய தர்மங்கள் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர்களுக்கும் ஸமாநம். ஶிஷ்யார்ப்பிதங்களான த்ரவ்யங்களை ஶிஷ்யார்த்தம் உபயோகிப்பதும், யதாஶக்தி ஸஞ்சாரங்கள் செய்து ஶிஷ்யர்களை அநுக்ரஹிப்பதும், தங்களால் அஸாத்யமான த்ரவ்ய பூமி பரிபாலநாதி லௌகிக வ்யவஹாரங்களில் அநுகூலர்களாகவும் ஸமர்த்தர்களாகவு முள்ள கார்யஸ்தர்களை நியமித்து நடத்துவதும் உசிதம். இந்த அம்ஶங்களை ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் கவனிக்காதவரையில், த்ரவ்ய நாஶமும் தர்மலோபமும் லோகாபவாதமும் ஸித்திக்கும். கணக்குகள் வைப்பதில் ஸாமர்த்யமும் தேர்ச்சியு முள்ள ஒரு ஸ்ரீகார்யக்காரரை நியமித்து அவர்மூலமாய்க் கணக்கு முதலியவைகளை ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் பராமர்ஶித்துவந்தால், வரும்படிகள் க்ரமமாய் வசூல் செய்யப்படுகின்றனவா வென்கிற விஷயமும், வ்யயங்கள் உசிதமாய் ஏற்படுகின்றனவா வென்பதும், ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருக்கும் ஶிஷ்ய வர்க்கத்துக்கும் நன்ருய்த் தெரிவதுடன், ராஜாதிகாரிகளான ந்யாயாதி

காரிகள் முன்னிலையில் ஏதாவது ஸமயங்களில் கணக்குகள் அனுப்பப்பட்டால் 'க்ரமமாய் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன' என்று அவர்கள் ப்லாகிக்கவும் ஹேதுவாகும். முன்பு ஸ்ரீ பிள்ளைபாக்கம் அழகியசிங்கர்காலத்திலும், பிறகு ஸ்ரீ திருக்குடந்தை அழகியசிங்கர் காலத்திலும் நிரம்பவும் தர்ம்யமான ஒரு வழக்கம் மடத்தில் ஏற்பட்டிருந்தது; அதாவது - ஒவ்வொருநாளும் காலையில் ஶிஷ்யர்கள் சேர்ந்திருக்குங் காலத்தில் முதல்நாள் கணக்குக்கள் பூர்த்தியாகப் படிக்கப்பட்டு ஸ்ரீ அழகியசிங்கராலும் மற்றவர்களாலும் கேட்கப்பட்டுவந்தன. இந்த வழக்கம் பிந்தி நின்றுவிட்டதாகத் தெரியவருகிறது. அதை ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் மறுபடியும் அநுஷ்டாநத்துக்குக் கொண்டுவந்தால், மடத்துக்கு ஹிதகரமாயும் ஶிஷ்யர்களுக்கு ப்ரீதிகரமாயும் இருக்கும். ருஜு புத்திகளாயும் விரக்தர்களாயும் உள்ள அழகியசிங்கர்களுக்கு இப்படிச் செய்வதில் யாதொரு அஸௌகர்யமு மில்லை. முன்காலத்தில் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர்கள் விஶேஷமாய் ஸஞ்சாரங்கள் செய்து ஶிஷ்யப்ரீதிகரமான ஸம்பாஷணுதி ப்ரவ்ருத்திகளினுல் விஶேஷ த்ரவ்யங்களைச் சேர்த்து மடத்தின் தினச்செலவுகளை நடத்திவந்தார்கள். அஶக்தியால் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் ஸஞ்சாரங்கள் செய்யக்கூடாத நிலைமையில் எழுந்தருளியிருக்குங் காலங்களில் ஶிஷ்யர்கள் விஶேஷமாய் வந்து ஸேவித்து உசிதமான ஸமர்ப்பணங்களைச் செய்தால் அப்போதைக்கப்போது வ்யயங்கள் மூலதநங்களைக் குறைக்காமல் வரும்படிகளிலிருந்து ஆகிவரும். அப்படி அவர்கள் செய்வதற்கு, ஸந்நிதியில் தகுந்த அதிகாரிகளைக் கொண்டு க்ரந்த சதுஷ்டய காலக்ஷேபாதிகளும் அடிக்கடி வித்வத் கோஷ்டிகளும் நடத்திவரப்பட வேண்டும். ஶிஷ்யார்ப்பணங்கள் சரிவர விநியோகிக்கப்படும் என்கிற நம்பிக்கைக்குக் கொஞ்சமேனும் ஶைதில்யம் வரக்கூடாது.

கட்டடங்களின் ஜீர்ணோத்தாரணம்.

மேலும், பல இடங்களிலு மிருக்கும் மடத்தின் கட்டடங்கள், ஜீர்ணமாய்ப் புதிப்பித்தலை அபேக்ஷிக்கின்றன. இப்போது ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் ராஜமன்னுர்ஸந்நிதி மடத்தைப் புதிப்பித்ததும், மேலைக் கோட்டையில் ஸ்ரீ ஆதிவண்ஶடகோப யதீந்த்ர மஹாதேஶிகன் ப்ருந்தாவநத்தைப் புதுப்பிக்க த்ரவ்ய ஸஹாயம் நியமித்திருப்பதும், நமக்கு நிரம்பவும் ஆஹ்லாதத்தைக்கொடுக்கின்றன. மேற்சொ

ன்ன ப்ருந்தாவந விஷயமாய் மைசூரில் ப்ரௌடர்களான ஶிஷ்யர்களும் ஸ்ரீ ஶிஷ்யஸபையும் செய்துவந்த ப்ரயத்நம் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் க்ருபையால் ஸபலமான விஷயத்தில், இந்த ஸபையார் மிகவும் க்ருதஜ்ஞர்களா யிருக்கிறார்கள். ப்ருந்தாவநக் கட்டட வேலை சீக்ரத்தில் முடிந்து, யதாக்ரமம் அங்கே செல்வப்பிள்ளை உத்ஸவங்களைக் கண்டருளி, இந்தமாதிரி ஸதஸ் ஒன்று அவ்விடத்திற்சேர்ந்து நாமெல்லோரும் க்ருதார்த்தர்களாகவேணு மென்று ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹனை ஸதா ப்ரார்த்திக்கவேணும். இந்தமாதிரி வேலைசெய்து பராமர்ஶிக்க வேண்டிய கட்டடங்கள் பஹு வாய்ப் பலவிடங்களிலும் இருக்கின்றன வென்பது ஸுப்ரஸித்தம். அவைகளின் ஸ்திதியை ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் தகுந்தவர்களைக் கொண்டு அறிந்து, அவர்கள் விஜ்ஞாபநம் பண்ணும் மார்க்கங்களைச் செவிகொடுத்து அநுஸரித்து யதாஶக்தி கட்டடங்களைப் புதுப்பிக்கச் செய்வது உசிதம். ஸ்ரீ அஹோபிலத்திலேயே ஸந்நிதிகள் சிதிலமா யிருப்பதும், பூமிகளில் சில அந்யாக்ராந்தமா யிருப்பதும், வரும்படிகள் சரிவர வசூல் செய்யப்படாம லிருப்பதும் சென்ற மாஸத்திய வேதாந்ததீபிகைபத்ரிகையில் பத்ராதிபர் விவரித்திருந்ததை எல்லாரும் அறிந்திருக்கலாம். அப்படி நமது ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு மூலபூதமான ஸ்தலத்தின் துரவஸ்தை, விஶ்வாஸிகளான ஶிஷ்யர்களில் யாருக்குத்தான் விஶேஷமான துக்கத்தை உண்டு பண்ணவில்லை? கட்டடவேலைகள் த்ரவ்ய ஸாத்யமான போதிலும், ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருக்கு அதில் அபிநிவேஶ மிருந்தால், அங்கங்கே ஏற்பட்டிருக்கும் பூமி வரும்படிகளை அங்கங்கே உசிதமாய் உபயோகப்படுத்தி ஶிஷ்யர்களால் அபிமாநமாய்ச் செய்யப்படும் உபகாரங்களையும் சேர்த்துக்கொண்டு, அந்த வேலைகளை நாளடைவில் செய்து முடிக்கலாம். இது விஷயத்தில் ஶிஷ்யர்களின் ப்ரயத்நம் விஶேஷமாய் வேணும். பலவிடங்களிலிருக்கும் பூமிகள் கட்டடங்களின் விஷயங்களைப்பற்றி அந்தந்த இடங்களில் ப்ரபுக்களாக இருக்கும் ஶிஷ்யர்கள் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் ஸந்நிதியில் பத்ரிகை மூலமாயும் நேரிலும் அடிக்கடி விஜ்ஞாபநம் செய்யவேணும். இந்த ஸபையின் பத்ரிகையாகிய வேதாந்ததீபிகைக்கும் இது ஸம்பந்தமான விஷயங்களை எழுதி அனுப்பினால், அவைகளும் பத்ரிகையில் பிரசுரஞ் செய்யப்பெற்று ஸ்ரீஅழகிய சிங்கர் திருவுள்ளத்தில் படும்படி அடிக்கடி ப்ரார்த்திக்கப்படும்.

மடத்தின் அபிவிருத்திக்கு ஏற்ற மற்றைக்காரியங்கள்.

ஶிஷ்யர்கள் விஶேஷமாய்க் கூடியிருக்கும் ஒவ்வொரு முக்கிய மான நகரத்திலும், க்ராமத்திலும், மடத்துக்குச் சொந்தமான க்ருஹம், கட்டடங்கள், பூமி இவைகள் இருக்கின்றன. அப்படிப் பட்ட ஒவ்வொரு இடத்திலும் ந்ருஸிம்ஹன் விக்ரஹமும் ஆசார் யாதிகள் விக்ரஹமும் ஆராதநத்துக்கு எழுந்தருளப்பண்ணித் தகுந்த ஆராதகர்களைக்கொண்டு உத்ஸவங்கள் செய்துவந்தால் ஶிஷ்யர்களுக்குப் பக்தி வ்ருத்தியும் உத்ஸாஹமும் அதிகமாகும். அந்த இடங்களில் சிலவேளைகளில் தகுந்த வித்வாங்களைக்கொண்டு ஸதஸ்ஸுகள் சேர்ப்பதும் உபந்யாஸங்கள் செய்விப்பதும் ஸ்ரீ அழ கிய சிங்கர் மடத்தின் ஏற்பாடாகத் திருவுள்ளம்பற்றி நடத்திவந் தால், நமது ஸித்தாந்தங்களுக்கு விஶேஷமான ப்ராசுர்யம் உண் டாகும். இப்படிப்பட்ட மடத்தின் அபிவ்ருத்திக்கு அநுகூலமான கார்யங்களை நாமெல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து நிர்ணயித்து நம் முடைய அபிப்ராயங்களை ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் ஸந்நிதியில் விஜ்ஞா பநம் செய்யவேண்டியது அவஶ்யம். நாம் சொல்லும் விஷயங்கள் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் திருவுள்ளத்தில் ஸ்வயமாய்ப் பட்டிருந்தாலும், அதிக த்ரவ்ய வ்யயம் உண்டாகும் என்பது முதலான காரணங் களினால் அவ் விஷயத்தில் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் உதாஸீநமா யிருக்க ஸம்பவிக்கலாம். இந்தக் கார்யங்களில் பஹுவான ஶிஷ்யஸமூ ஹத்துக்கு அபிநிவேஶ மிருக்கிறதென்பது ஏற்பட்டால், அப் பொழுது ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் அவர்கள்மநோரதத்தை ஸபலமாக் கத் திருவுள்ளம் பற்றலாம். ஆகையால், மடத்தின் கார்யங்களில் எவ்வளவு ந்யூநாதிரேகங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றனவோ அவ்வள வையும் ஸங்கோச மில்லாமல் ஸந்நிதியில் தெரிவிப்பது ஶிஷ்யர்க ளின் முக்கிய கடமையென்றும், அப்படி நாம் ஹிதபுத்தியாற் செய் யும் விண்ணப்பங்களை அழகியசிங்கர் அநாதரம் செய்தாலும் அந்யதாவாய் எண்ணினாலும் அதனால் நமக்கு யாதொரு கௌரவ ஹாநியும் அபசாரமும் கிடையாது என்றும் அடியேனுக்குத் தோன்றுகிறது. "யத்நே க்ருதே யதி ந ஸித்த்யதி கோऽத்ர தோஷ:" என்கிற ந்யாயம் நமக்கும் உண்டு. மேலும், ஸ்வ ப்ரயோஜநம் ஒன்றையும் உத்தேஶிக்காமல் பொதுவான கார் யத்தை நாம் ஒன்று சேர்ந்து ஆலோசித்து அதுவிஷயமாக நாம் செய்யும் விண்ணப்பங்களை மடத்துக்கு விரோதிகளான சிலர்

அநுசிதங்களென்று சொல்லி ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் திருவுள்ளத்தை மயங்கும்படி செய்தாலும், அந்த மயக்கம் நீடித்திரா தென்றும், ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிஹ்மன் மடத்தின் அபிவ்ருத்தியை ஸங்கல்பிப்ப தென்றும் நாம் நிச்சயமாய் நம்பவேணும்.

சில ஆக்ஷேபங்கள்.

ஆனால், சிலர், நாம் இந்த விஷயங்களைப்பற்றி ஸபைசேருவதும், ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரால் செய்யப்படும் வ்யாபாரங்களிலும் உதாஸீநமாய் இருக்கும் விஷயங்களிலும் யுக்தாயுக்த விசாரம் பண்ணுவதும், அது விஷயமாய்ப் பத்ரிகை முதலானவைகளை ஏற்படுத்தித் தோஷாவிஷ்கரணங்கள்செய்து ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் திருவுள்ளத்தைக் கலக்குவதும் அநுசிதமென்றும், அபசாரமென்றும் சொல்லுகிறார்கள். மேலும், ஆசார்யன் எதை விதித்தாலும் நிராக்ஷேபமாய் அப்யுபகமம் செய்வதும், ஏதாவது மடத்தின் கார்யங்களில் ஹாநிகள் ஏற்பட்டால் அது விஷயத்தில் மௌநமாயிருந்து தனக்கு ப்ரதிபத்தி குறைந்தால் விலகி விடுவதும் ஶிஷ்யதர்மமே யொழிய, கர்த்தவ்யங்களை எடுத்துச்சொல்லி நிர்ப்பந்திப்பது ஶிஷ்யர்களுக்கு அநுசிதமென்றும் சொல்லுகிறார்கள். அன்றியும், ப்ராசீநமாய் மடத்தில் அந்வய மிருந்தாலும் அநுஸ்யூதமாய் இராமல் நடுவில் மடத்தில் அந்வயம் தவறிப்போனவர்கள் ஸாக்ஷாத்தாக இப்போதிருக்கும் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரிடத்தில் ஸம்ஸ்காரம் மந்த்ரோபதேஶம் க்ரந்தோபதேஶம் முதலானவைகளில் ஒன்று மில்லாமலிருந்தும் தாங்கள் மடத்துஶிஷ்யர்கள் என்றும், மடத்தின் ஹிதங்களைச் சொல்லப் பாத்யப்பட்டவர்க ளென்றும் சொல்லிக்கொள்வது அந்யாயமென்றும் சொல்லுகிறார்கள். எப்படி யிருந்தாலும், முன்புள்ள ஸ்ரீ அழகியசிங்கர்கள்காலத்தில் ஏற்படாத புதிதான ஒரு மார்க்கத்தை இப்போது அவலம்பித்து, ஸபையின் ஆரம்பத்துக்குமுன் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் ஹஸ்தமுத்ரா பூர்வகமான அநுமதியைப் பெறாமல் ஸபைகளை நடத்துவதும், அவைகளின் நிர்ணயங்களை அங்கீகரிக்கும்படி ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரைப் பலபெயர் கூடிக்கேட்பதும் அத்யந்தாநுசிதமென்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

ஆக்ஷேப ஸமாதாநம்.

இந்த ஆக்ஷேபங்களின் ஸ்வரூபங்களை விசாரித்துப் பார்த்தால், அவைகள் யுக்தமான ஆக்ஷேபங்க ளல்லவென்றும், ஸூலப

மாய் ஸமாதேயங்க வென்றும் நன்ருய் விளங்கும். ஶாஸ்த்ர விஹிதங்களான ஆசார்ய ஶிஷ்ய பாவங்களை நான் ஒருவிதத்தாலும் நிராகரிக்க வில்லை. ஆனுல், வஸ்துஸ்திதியில் இந்தக்காலத்தில் பூர்வகாலீநமான ஶிஷ்ய தர்மங்களை எதிர்பார்க்க முடியாதென்று முன்பே விஜ்ஞாபநம் செய்தேன். ஜ்ஞாநக்குறைவினுலும் ஶக்திக்குறைவினுலும் இந்தக் காலங்களில் ஶிஷ்யர்கள் முன்போலப் பரீக்ஷைகளுக்கு உட்படுவது ஶ்ரமமாகும். ஆமுஷ்மிக கார்யங்களில் காலபலத்தினுல் ஶ்ரத்தை நிரம்பவும் குறைந்திருக்கும் ஸ்திதியில், க்ருஹஸ்தர்களாகவும் ஸந்யாஸிகளாகவு மிருக்கின்ற ஆசார்யர்கள் கொஞ்சமேனும் ஜ்ஞாந ஸம்பாதநத்தில் ஶ்ரத்தையைக் காட்டும் ஶிஷ்யர்களைத் தவிரவிடாது கருணையுடன் கைப்பற்றி அவர்களுக்கு ஸாதரமாய் உபதேஶித்து அவர்கள் ஶ்ரத்தையையும் ஜ்ஞாநத்தையும் வ்ருத்தி செய்யவேணு மென்பது காலாநுகுணமான தர்மமாகத் தோன்றுகிறது. அப்படிக்கன்றி, ஶிஷ்யர்களுக்குக் குணபூர்த்தி யில்லை யென்று அவர்களை இப்பொழுது இருக்கும் ஆசார்யர்கள் உபேக்ஷித்தால், இது அத்யந்தம் ஸம்ப்ரதாய லோபத்துக்கே ஹேதுவாகும். விஶேஷித்து மடத்தில் பூர்விகர்களான அழகியசிங்கர்கள்காலத்தில் அந்வயித்த அநேக ஸ்ரீவைஷ்ணவ குடும்பங்கள், சிலவருஷங்களாய் ஆஸ்தாநத்தில் ஸ்வாமிகள் எழுந்தருளி யிராத காரணத்தாலும், சில காலங்களில் எழுந்தருளி யிருந்த அழகிய சிங்கர்கள் ஸஞ்சாராதிகளில்லாம லிருந்ததனுலும், இன்னும் பல காரணங்களினுலும், ஸாக்ஷாத் அந்வயத்தை எந்த விதத்திலாவது ஒருஸ்வாமியிடத்திலும் செய்யாமலிருக்க ஸம்பவித்திருக்கிறது. இதனுல், அவர்களை மடத்து ஶிஷ்யர்களல்ல ரென்று சொல்ல முடியாது. ஏனென்ருல், அவர்களுக்கு அந்தந்த க்ராமங்களில் ஸந்நிதி ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்கள் என்கிற வ்யவஹாரம் குறையாமலே இருந்து வருகிறது. மடத்திலிருந்து ஸ்ரீமுகங்களும், அவர்களை ஶிஷ்யவர்க்கத்தில் சேர்த்து இப்போதும் அனுப்பப்பட்டு வருகின்றன. அவரவர்கள் க்ருஹங்களில் விவாஹாதி காலங்களில் ஸ்ரீ ஆதிவண்ஶடகோப யதீந்த்ர மஹாதேஶிகன் ஸம்பாவனையையும், அவர்கள் தாங்களாவது தங்கள்பெரியவர்களாவது அந்வயித்த அழகிய சிங்கர்களை உத்தேஶித்த ஸம்பாவனையையும் செய்து வருகிருர்கள். மடத்து ஶிஷ்யர்கள் என்கிறதற்கு ப்ரதி நியதமான அநுஷ்டா

ஙங்களையும் அநுஷ்டித்து வருகிறார்கள். இந்தக்காரணங்களினால், அவர்களை மடத்துஶிஷ்யர்களென்றே சொல்லவேணும். மேலும், இந்த அஹோபிலமட ஶிஷ்யஸபை என்னும் ஸங்கத்தில் சேர்ந்தவர்கள் ஆரம்பித்தது முதல் இது வரையிலும் இப்பொழுது ஆஸ்தாநத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கும் ஸ்ரீஅழகியசிங்கர் விஷயத்தில் பூர்ணமான பக்தியும் விஶ்வாஸமு முள்ளவர்களென்று நிஶ்சயமாய்ச் சொல்லலாம். இந்த அழகிய சிங்கர் ஆஸ்தாநத்துக்கு எழுந்தருளினது விஶேஷமாய் ஶிஷ்யர்களுக்குப் பிந்தித்தான் தெரியுமானாலும், திருக்குடந்தை அழகிய சிங்கர் நியமநத்தையும், இந்த அழகிய சிங்கருடைய பூர்வாஶ்ரமத்தின் ஜ்ஞாநாநுஷ்டாந வைபவங்களையும் அறிந்து, ஸபையாரெல்லாரும் இந்த அழகிய சிங்கரிடத்தில் விஶேஷ ப்ரதிபத்தி யுள்ளவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். இதை நேரில் பலதடவைகளில் விஜ்ஞாபநம் செய்திருப்பதுடன், "வேதாந்ததீபிகை" என்னும் பத்ரிகையிலும் பல ஸஞ்சிகைகளில் வ்யக்தமாய்த் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதனால், இவர்கள் ஹிதபுத்தியுள்ள ஶிஷ்யர்கள் என்றும், இவர்களது விஜ்ஞாபநங்கள் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரால் ஆதரணீயங்களென்றும் ஏற்படுகிறது. இப்படி இவர்கள் செய்யும் விஜ்ஞாபநங்கள் ஸ்வார்த்தமாயில்லாமலும், ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் விஷயத்தில் தோஷாவிஷ்கரணஞ் செய்யவேணு மென்கிற எண்ணத்தினால் ஏற்பட்டனவல்லாமலுமாயிருப்பதனால், இந்த விஜ்ஞாபநங்கள் அவஶ்யம் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரால் கவனிக்கப்படவேணும். விஜ்ஞாபநங்கள் செய்யும் ஶிஷ்யர்கள் சிலபெயர்களா யிருந்தாலும் பஹுதூரங்களான ஸ்தலங்களில் இருக்கும் எல்லா ஶிஷ்யர்களுக்கும் அபிமாந பாத்ரமான மடத்தின் அபிவ்ருத்தியைக் குறித்துச் செய்யப்படுவதால், அவைகளை எல்லாரும் சேர்ந்து செய்ததாகவே ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் திருவுள்ளத்தில் எண்ண வேணும். எல்லா ஶிஷ்யர்களும் ஏககாலத்தில் சேர்வதும், ஸ்வகர்த்தவ்யங்களைத் தெரிந்துகொண்டு ஸாக்ஷாத்தாய் விஜ்ஞாபநம் செய்வதும் ஶ்ரம மாகையால், பத்ரிகை முதலானவைகள் ஏற்படுத்துகிறதும் ஸமாஜங்கள் சேர்வதுமான உபாயங்களை, இதரவிஷயங்களில் லோகத்தில் நடந்துவருவதுபோலவே, மடத்து விஷயத்திலும் நடத்தி வருவது ஶ்லாகைக்கு ஆஸ்பதமே யொழிய நிந்த்யமாக மாட்டாது. ஶிஷ்யபதத்தமாய் ஶிஷ்யார்த்தமும் ஸம்ப்ரதாய வ்ருத்யர்த்தமுமாய் உபயோகிக்கப்

படவேண்டிய த்ரவ்யங்கள் பஹுவாயிருந்தும், அவைகள் ஸத்விநியோகப்படவேண்டிய விஷயத்தில் ஶிஷ்யர்கள் எடுத்துக்கொள்ளும் ஶ்ரமத்தை அநுமோதித்து ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் அவர்களுடன் கலந்து ஏற்பாடுகள் செய்யாதவனாயில், இந்தச் சொத்துகள் இன்னும் பரிபாலநஹீநமாய் நஷ்டமடைந்து மடத்துக்குக் குறைவும் ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு மாலிந்யமும் அதிகரிக்கும். இந்தத் துரவஸ்தை மேன்மேல் வ்ருத்தியாகாமலிருக்க வேணுமென்றே ஹிதருசிகளான ஶிஷ்யர்கள் சேர்ந்து இந்த ஸபையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்தத் தத்வத்தை நன்றாக அறிந்து ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரும் இதர ஶிஷ்யர்களும் இந்த ஸபையை ஆதரித்து அநுக்ரஹிக்கும் படிக்கும், மடத்தின் வ்ருத்தி வரவர ஸ்திரீக்ருதமாகும் படிக்கும், நாமெல்லோரும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிஹ்மனை ப்ரார்த்திக்க வேணும்.

ராமாநுஜ ஸித்தாந்தத்தைப் பரவச்செய்தல்.

இந்த ஸ்ரீமத் அஹோபிலமடத்தின் அபிவ்ருத்தியில் நமக்கு விஶேஷமாய் ஆஸ்தை யிருந்தாலும், ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயம் நம்மிடத்தில் குறைவுபடாமல் பரவி ஸ்ரீமத் ராமாநுஜ ஸித்தாந்தம் இந்தத்தேஶத்தில் விஶேஷமாய் விஸ்தரித்து வ்ருத்தியடைய வேண்டு மென்பதும், நமக்கு முக்கியமான கோரிக்கைதான். நாம் மடத்து ஶிஷ்யர்கள் என்கிற விஶேஷதர்மத்தைக் காட்டிலும் பகவத்ராமாநுஜ ஸம்ப்ரதாயிகள் என்கிற ஸாமாந்யதர்மத்தை நன்றாகப் பாவித்துப் பரமோபகாரிகளான பகவாந் ராமாநுஜன், வேதாந்த தேஶிகன் முதலான ஆசார்யர்கள் அருளிச்செய்திருக்கும் க்ரந்தங்களை நிரந்தரமாய் ஸேவிக்க வேண்டும். மேலும், உபாதி விஶேஷங்களினால் ஏற்பட்டிருக்கும் பேதங்களைப் பெரிதாய் எண்ணாமல் ஸயூத்யர்களிடத்தில் ஸௌஹார்த்தத்தையும் நிர்மாத்ஸர்யத்தையும் அவலம்பித்து அவர்களுடன் கலந்து பொதுவான ஹிதப்ரவ்ருத்திகளில் யதாஶக்தி அந்வயிக்க வேண்டியதும் நிரம்பவும் ஆவஶ்யகமாயிருக்கிறது. ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேஶிகன், "ராஜகுமாரோபலாளநம் போலே பாகவத கைங்கர்யம் பகவானுக்கு அபிமதமாயிருக்கையால் ஶேஷபூதனான இவன் செய்யும் கிஞ்சித்காரங்களில் பாகவத கைங்கர்யம் ப்ரதாநமாயிற்று" என்று புருஷார்த்தகாஷ்டாதிகாரத்தில் அநுக்ரஹித்திருக்கிறார். இந்தப்

பாகவதத்வஶேஷம் ஸ்வாபாவிக மென்றும், முக்ததசையிலும் அநுவ்ருத்திக்கிறதென்றும் அருளிச்செய்திருக்கிறார். இப்படி நம் ஆசார்யர் அநுக்ரஹித்தது ஸஹ்ருதய மென்பது,

“𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌵𑌲𑌮𑍍𑌬𑌕𑌾𑌃 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌵𑌲𑌮𑍍𑌬𑌕𑌾𑌃 ।
𑌵𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌹𑌰𑌿𑌦𑌾𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌲𑌮𑍍𑌬𑌕𑌾𑌃 ॥”

என்கிற ஶ்லோகத்தை அநுக்ரஹித்த அவஸரத்தில் அவர் சித்தவ்ருத்தியை நாம் ஆலோசித்துப் பார்த்தால் நிஸ்ஸம்ஶயமாய் விளங்கும். ஸ்த்ரீ ஶூத்ரர்கள் விஷயத்திலும் பாகவதத்வமுண்டாகில் மாந்யத்வம் உண்டென்பதை “இவர்களை ஸஜாதீயரோடு ஒக்க நினைத்து அவஜ்ஞை பண்ணினபோது நரகமாம்” என்று ஸாதித்து, “𑍈𑌵𑌷𑍍𑌣𑌵𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌦𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍁𑌨𑌿𑌸𑌂𑌦𑌤𑌂” என்று ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேஶிகன் நிஷ்கர்ஷித்தார். இதர ஸித்தாந்திகளான அத்வைதிகள் த்வைதிகள் விஷயத்திலும், ஸமாநங்யாயத்தால் நம்முடைய வருத்தி த்வேஷ ரஹிதமாயும் ஸௌஹார்த்தத்தோடு கூடினதாயும் இருக்கவேணும். எல்லா ஸித்தாந்திகளும் வைதிக மார்க்கத்தை அவலம்பித்து ஐஹிக ஸுகங்களை ஹேயங்களாய் எண்ணி ஸ்வர்க்காதி பலங்களையும் அஸாரங்களாய் ஒப்புக்கொண்டு நித்யமான மோக்ஷத்தை விரும்புகிறார்கள். நமது ஆசார்யர்கள் செய்திருக்கும் நிர்ணயங்களில் நமக்குப் பூர்ணமான ப்ரதிபத்தி உண்டாயிருந்தும், அபிப்ராய பேதங்கள் ஏற்படுவது மநுஷ்யதர்ம மென்பதையும், தந்நிமித்தமாய் நாம் இதரமதஸ்தர்களை இழிவாக நினைப்பது அநுசிதமென்பதையும் ஜ்ஞாபகத்தில் வைக்கவேணும்.

வைதிகஸம்ப்ரதாயாபிவ்ருத்தி.

இந்த ஹிந்துமதம் என்று வ்யவஹரிக்கப்படும் பொதுவான வைதிக ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு இப்பொழுது நிரம்பவும் மாலிந்யம் ஏற்பட்டிருக்கிறதுஎன்பது எல்லாரும் ஒப்புக்கொண்ட விஷயம். இதற்குக்காரண மென்னவென்று விசாரித்தால், இரண்டு காரணங்கள் ப்ரதாநங்களாய்த் தோற்றுகின்றன; முதலாவது - வைதிகஶாஸ்த்ரங்களை அப்யஸிக்கக் கொஞ்சமேனும் ஸாவகாஶ மில்லாமல் லௌகிக வ்யாபாரங்களில் காலத்தைச் செலவழிக்கும் பாஷாந்த

ரத்தில் தேர்ச்சியும் வ்யாபகதையுமுள்ள அநேகர், இந்த ஸம்ப்ரதாயம் ப்ராசீநமான காலங்களின் ஸ்திதியை அநுஸரித்து ஏற்பட்டதேயொழிய இப்போது அதன் விதிகள் அநுஷ்டாநத்துக்கு அர்ஹங்களல்லவென்று நினைக்கிறார்கள். இரண்டாவது - இந்த வைதிக ஶாஸ்த்ரங்களை நிக்ஷேபமாய் வைத்து ரக்ஷிக்கும் பண்டிதர்களும் இதரர்களும் வித்யாநுகுணமாய் ராஜாக்களாலும் ப்ரபுக்களாலும் ஸம்மாநிக்கப்படாமல் வ்ருத்திலோபங்களை அடைந்து தங்கள் ஶாஸ்த்ர ப்ரவர்த்தநத்தில் நிருத்ஸாஹர்களாயிருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு அம்ஶங்களின் தத்வத்தையும் நாம் நன்றாக விசாரிப்போம். நமது ஶாஸ்த்ரங்களிற் சில, யுகதர்மங்களையும் தேஶதர்மங்களையும் வர்ணதர்மங்களையும் பிரித்து உபதேஶிக்கின்றன. சில மந்வாதி ஸ்ம்ருதிகள் அவைகளை வ்யக்தமாய்ப் பிரிக்காமல் உபதேஶிக்கின்றன. ஆகிலும், அவைகளில் காலாநுகுணமாய் உபாதேயாநுபாதேயாம்ஶங்களை ப்ராசீந நிபந்தநக்காரர்கள் பிரித்து வ்யவஸ்தை செய்திருக்கிறார்கள். இப்படி வ்யவஸ்தை செய்வதனால்தான் ஒன்றுக்கும் அப்ராமாண்யம் சொல்லாமல் நிர்வஹித்து வருகிறார்கள். இதனால், நம் ஶாஸ்த்ரங்களில் அநேக அம்ஶங்கள் ஶிஷ்டர்கள் ஸம்மதித்தே இந்தக்காலத்தில் அநுஷ்டாநத்துக்கு வராமல் மாறிவிட்டன. இதற்கு உதாஹரணங்களான விதவை, அவிதவை விஷயங்களில் நியோகமும், ப்ராஹ்மணர்களின் மாம்ஸ போஜநமும், அஸவர்ண விவாஹமும், தத்தோத்தரர்களைப் புத்ரராய்ப் பரிக்ரஹிப்பதும், ப்ராஹ்மணாதிகளுக்கு ஶூத்ரர்கள் பாகம் செய்வதும், ப்ராஹ்மாஸுர விவாஹங்களைத்தவிர மற்றைய விவாஹங்களை அநுஷ்டிப்பதும், தாயவிஷயங்களில் விஷமவிபாகங்களும், ஸ்த்ரீகளுக்கு நிரிந்த்ரியர்கள் என்று தநாதிகார மில்லாமலிருந்ததும் முதலான பல விஷயங்கள் இப்போது மாறி யிருப்பதால், நமது பூர்விகர்களான ருஷிகளும் ஆசார்யர்களும் காலாநுகுணமாய் விதிகள் மாறுவதை ஒப்புக்கொண்டவர்களென்றே தெரியவருகிறது. ஆகையால், நமது ஶாஸ்த்ரங்கள் நிஶ்சலங்களான விலங்குகள் போலப் பூட்டப்பட்டிருக்கின்றன வென்றும், அவைகளை நிஶ்ஶேஷமாய் உடைத்தெறிவதே நாம் செய்யவேண்டிய க்ருத்யமென்றும் எண்ணுகிறவர்கள் நிரம்பவும் ஸாஹஸிகர்கள் என்றும், காலதர்மத்தினால் தர்மங்கள் மாறுவது நம் தேஶத்தில் வழக்கமென்னும் ஸூக்ஷ்மத்தை அறியாதவர்கள் என்றும் நாம் சொல்லலாம். நம் ஶாஸ்த்ர

த்தில் ஶிஷ்டாசாரத்தை வேத துல்யமான ப்ரமாணமாய் எடுத்த தன் தாத்பர்யமும், அல்பஜ்ஞர்களான சிலர் தங்கள் அபிஸந்தியால் தர்மங்களை மாற்றிவிடுவது அநுசிதமென்றும், ஹாநிகர மில்லாமல் பஹுஜநாநுகூலமான மாறுதல்கள் ஶிஷ்ட ஸம்மதமேயாகும் என்றும் நினைத்துத்தான். நமக்கு இதரதேஶங்களில் விபரீத ஆசாரங்கள் கேவலம் அநுஷ்டிக்கப்படுகின்றனவென்கிற ஒரு விஷயத்தை மாத்ரம் அவலம்பித்து ஆபாததஃ அநர்த்தாவஹமாய்த் தோன்றும் நம் ஆசாரங்களை உடனே மாற்றவேண்டுமென்று ஆக்ரஹம் வைப்பவர்கள் 'இதரதேஶங்களின் ஆசாரங்கள் அத்யந்தம் ஸுகஹேதுக்களா வென்றும், அப்படிக் கில்லாமல் அங்கே பாதகங்களேற்பட்டிருந்தால் இப்போதில்லாத தோஷங்களை இந்தத் தேஶத்துக்கும் கொண்டுவருவது நமக்கு லாபகரமா என்றும் ஆலோசிக்கவேணும். காந்தர்வ விவாஹம் ஸர்வஶ்லாக்ய மென்று இதரதேஶங்களில் ப்ரஸித்தி இருந்தும் அதன் அநுஷ்டாநக்ரமத்தில் எவ்வளவோ பேதங்கள் அங்கங்கே ஏற்பட்டிருக்கின்றன. சில தேஶங்களில் வராந்வேஷணத்தில் வதூவரர்களுக்குப் பந்துக்களினால் ஒரு நிர்ப்பந்தமும் ஏற்படக்கூடாதென்றும், நிரம்பவும் அயுக்தமான ஸம்பந்தங்கள் செய்கிறதாயிருந்தாலும் ப்ராப்த யௌவநர்களாய் வ்யவஹாரதஶையை அடைந்த பாலிகா பாலர்கள் யதேச்சமாய்ச் செய்யும்படி அநுமதிப்பதே மாதாபிதாக்களுக்குத் தர்மமென்றும் எண்ணுகிறார்கள். சிலர், புத்ரபுத்ரிகளின் ஆத்யந்திகமான ஸுகத்தைப் பெரிதாய்எண்ணி வதூவரர்களை யதேச்சமாய் விவாஹத்துக்குமுன் நெருங்காமலும், பித்ருக்களால் அநுமதிக்கப் பட்டபிறகுதான் ஸல்லாபாதிகளே ஏற்படவேண்டுமென்றும் நிர்ப்பந்திக்கிறார்கள். ஶீக்ரமாய் இந்த்ரிய வ்ருத்தி ஏற்பட்டுக் காமவிகாரங்கள் பால்யத்திலேயே ப்ரபலிக்கக்கூடிய உஷ்ணபூமிகளில் நிர்ப்பந்தங்கள் அதிகமாயும், விவாஹகாலம் 14, 15 - வயதுகளிலேயே ஏற்பட்டு வருவதாயும் தெரிகிறது. 20 - வயதுக்கு மேலாகியும் கந்யகைகளுக்கு மந்மத வ்யாபாரங்களில் ப்ரவ்ருத்தி யுண்டாகாத ஶீதள தேஶங்களில் விளம்பித்து விவாஹங்கள் நடக்கின்றன. ஆகிலும், அந்தத் தேஶங்களிலும் 30 - வயதுக்கு மேலாகியும் அநுரூபனையில்லாமலிருந்தாலும் புருஷனென்பதால் பஹுமாந்யனான ஒருவன் லபிக்காமல், ஸ்த்ரீகள் பரிதபித்து நஷ்டஸுகர்களாய் வ்யர்த்த ஜந்மாக்களாய்த் தங்களை நினைத்துத் துக்கிப்பவர்கள் பல லக்ஷங்கள்

MAHAMAHOPADHYAYA DR. U. V. S. IYER LIBRARY, BESANT NAGAR, MADRAS-90.

இருக்கிறார்கள். இரண்டொரு தேஶங்களின் ஸ்த்ரீபாஹுள்யத்தாலே ஸங்கம் ஸங்கமாய் ஸ்த்ரீகளை ஒருவரே விவாஹம் செய்வது ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேலும், பொதுவாய் இதர தேஶங்களில் விவாஹம் அநித்யமாய்ப் பத்நீ பர்த்தாக்களானவர்கள் சில ஸமயங்களில் 'டிவோர்ஸ்' என்று சொல்லப்படும் ஸம்பந்த விமோசநத்தை யடைந்து பரஸ்பர நிர்ப்பந்த மில்லாமல் புநர்ப்பூக்களாய் ப்ரத்யேக மிதரர்களை விவாஹம் செய்கிறார்கள். இதிலும் பிந்நதேஶங்களில் பிந்நக்ரமங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. சிலர், ஒரு விவாஹமானால் அது ஆப்ரயாணம் அநுவர்த்திக்க வேண்டிய பந்தமென்றும், அதை விடுவிக்க வ்யவஹாரம் ஸம்மதித்தாலும் மதம் ஸம்மதிக்காதென்றும் ஊர்ஜிதமா யிருக்கிறார்கள். சிலர், அநிவார்யமாய் ஸ்த்ரீகளுக்குத் துஶ்சரணாதிகள் நேர்ந்தால் விவாஹபந்தம் விமோசிக்க வேண்டியதுதா னென்றும், ஆனால் ஸாதாரணமாய் அது ஹேயமான கார்யமென்றும், அப்படிப் பிரிந்தவர்கள் லோகநிந்த்யர்களென்றும், அபாங்தேயர்கள் என்றும் எண்ணி அநுஷ்டிக்கிறார்கள். சிலர், விவாஹ ஸம்பந்தம் என்பது ஒருவித ஸம்ஸ்காரமும் அல்லவென்றும், அது பரஸ்பராப்யுபகமம் அல்லது 'காண்ட்ராக்ட்டு' என்றும், யதேஷ்டம் ஸங்கேதித்த காலங்களில் பரித்யாஜ்யமென்றும், அப்படிச் செய்வதனால் தோஷங்களில்லையென்றும் சட்டம் செய்துகொண் டிருக்கிறார்கள். இன்னும் சில ஸ்வைரஶிரோமணிகள், லோக ஸங்கேதத்தினால் ஏற்படும் பர்த்ருபார்யா பாவங்கள் நிர்நிபந்தநமென்றும், எங்கே ருசிக்கிறதோ அங்கு மிதுநீ கரணமே அநிந்த்யமான விவேகிகளின் ப்ரவ்ருத்தியென்றும் ஸாதிக்கிறார்கள். இப்படி வெகுதூரம் பரஸ்பர பிந்நமான ஆசாரங்களில் எதை ஸுகரம் என்றும், பரிக்ராஹ்யமென்றும் நாம் எண்ணுகிறது? நமக்குப் பரிசிதர்களாயும் நம்மால் ஸம்பாவ்யர்களாயு முள்ள ஆங்கிலர்கள் அநுஷ்டாநம் ப்ராயேண மத்யஸ்தமாயும் ஸுகரமாயு மிருந்தாலும், நமது தேஶத்தில் அந்த ஆசாரங்களை அநுஷ்டித்தால் ஏகாந்தமாய் ஸுகமுண்டாகும் என்று சொல்ல முடியாது. மேலும், நமது ஶாஸ்த்ரங்கள் ஒன்றிலும் ஶ்ரத்தையும் கௌரவ புத்தியும் இல்லாமல், அவைகளிலும் ப்ராஹ்மணர்க ளிடத்திலும் ப்ரத்வேஷத்தையே கொண்டாடும் சிலர், நமக்கு அநுஷ்டாந விஷயங்களிற் சொல்லும் சீர்திருத்தங்கள் நமக்கு எப்படி அநுகூலங்களாகத் தோன்றும்? அவை

களை நாம் அநுசிதங்களாய் எண்ணினுல் அப்படிச் செய்வது பிடிவாதத்தினுல் ஏற்பட்டதென்றும், அதற்கு அநுகுணமாய்ச் சட்டங்களை ராஜா மாற்றவேண்டுமென்றும், அப்படிச் செய்ய ஸம்மதிக்காதவர்கள் ராஜப்ரீதி யில்லாதவர்கள் என்றும் ஸாதிப்பது புத்திவ்யாமோஹத்துக்குக் காரணமேயன்றி விவேகிக்ருத்யமல்ல. இப்படிச் சொல்லுகிறவர்கள் தங்கள் அபிப்ராயங்களைத் தங்கள் ஸஜாதீயர்களுக்குப் போதித்துத் தாங்கள் ஶ்லாக்யமென்று அபிமானிக்கும் திருத்தங்களை அநுஷ்டாந பர்யந்தமாய்ச் செய்வதே உசிதம். மேலும், மதவிஷயங்களிலும் ஆசார விஷயங்களிலும் தாங்கள் ப்ரவேசிக்கிறதில்லை யென்கிற நமது ராஜாக்களின் கொள்கையை மாற்றுவது அஶக்யமாய் முடியும். விஶேஷ காரணங்களைக் கொண்டு ஏதோ சில விஷயங்களில் அவர்கள் ப்ரவேஶித்திருப்பதால் எல்லா விஷயங்களிலும் அவர்கள் விதிகளைச் செய்யலாமென்று நாம் ஒப்புக்கொண்டாலும், அதிகாரிகள் அதை ஒருகாலும் அங்கீகரிக்க மாட்டார்கள். ஆகையால், நம் ஆசாரங்களில் அவஶ்யமான சீர்திருத்தங்கள் நம்மில் பஹுஜந ஸம்மதமாயும் நம் ஶாஸ்த்ரங்களுக்கு அத்யந்த விருத்தங்க ளில்லாதவைகளாயும் நம்மாலேயே க்ரமஶ: ஏற்படுத்தக்கூடியவைகளாயு மிருக்க வேணும். இப்படிப்பட்ட சீர்திருத்தங்களை அநுஷ்டாநத்துக்குக் கொண்டுவருவதில், ஆமுஷ்மிக க்ஷேமத்தையே ப்ரபலமாய் எண்ணும் நமது மதத்துக்கு மூலதநமான கொள்கையைக் கைவிடக்கூடாது. நம்முடைய ஶாஸ்த்ர விதிகளில் அநேகம் த்ருஷ்ட பலமாயும், அநேகம் அத்ருஷ்ட பலமாயும், சில உபயபலமாயு மிருக்கின்றன.

“அத்யந்தமலிந: காயோ நவச்சித்ரஸமந்வித: ।
ஸ்ரவத்யேவ திவாராத்ரம் ப்ராத:ஸ்நாநம் விஶோதநம் ।
ப்ராத:ஸ்நாநம் ப்ரஶம்ஸந்தி த்ருஷ்டாத்ருஷ்டகரம் ஹி தத் ॥”

என்று தக்ஷஸ்ம்ருதியில் ஸ்நாநத்தின் த்ருஷ்டபலத்தையும்,

“நிஶாயாம் ஜாயதே வாயு: வாயோரக்நி: ப்ரஜாயதே ।
க்ஷுந்நாராவஶ்யஜாயந்தே ததோ உத்ஸேசநாத்யதே த்ருவம் ॥”

என்று அத்ரிஸ்ம்ருதியில் ப்ராணாயாமத்தின் த்ருஷ்டபலத்தை யும் ஸ்ம்ருதிகள் சொல்லுகின்றன. இன்னும் அநேகஸ்ம்ருதிவா க்யங்களால் ப்ராயஶ்சித்தாதிகளில் த்ருஷ்டாத்ருஷ்ட பலங்களை ஊஹிக்கலாம். இவைகளை அறிந்து அவஶ்யமான மாறுதல்களை நாம் செய்வது ஶாஸ்த்ர ஸம்மதமேயாகும். இது விஷயத்தில் விஶேஷமாய்ச் சொல்ல இப்போது ப்ரக்ருதமில்லை.

பண்டிதர்களின் பெருமை.

நமது ஶாஸ்த்ரங்களை இதம்பரமாய் அப்யஸித்து அவைகளை மநஸ்ஸில் தரித்து இதரர்களுக்கு உபதேஶிக்கும் நமது தேஶத் திய பண்டிதர்களிடத்தில் இந்தக்காலத்தில் விஶேஷமாய் ப்ரீதி குறைந்துவருவதும் நமது வைதிக ஸம்ப்ரதாயத்தின் ஹாநிக்கு ஒரு காரணமென்று சொன்னேன். ஒவ்வொரு ஶாஸ்த்ரத்தையும் அநேக வர்ஷங்கள் பரிஶ்ரமப்பட்டு அப்யஸித்து க்ரந்தாபேக்ஷையில்லா மல் விஷயஸ்பூர்த்தியுடன் உபதேஶிக்க ஶக்தியுள்ள நமது வித்வாங் களைப்போல ஒருதேஶத்திலும் பண்டிதர்களில்லை யென்று நிஸ்சய மாய்ச் சொல்லலாம். இப்போது இருக்கும் எல்லாக் கோஶங்களும் இல்லாமல் லுப்தமாய்ப் போனாலும் நமது பண்டிதர்களின் மநநதார ணங்களைக்கொண்டு ப்ராயேண வேதங்களையும் வேதாங்கங்களையும் இதரஶாஸ்த்ரங்களையும் நமது தேஶத்தில் புதுப்பிக்கலாம். இப்படி ப்பட்ட உத்தமோபகாரிகளைப் பாஷாந்தரஜ்ஞாந முள்ளவர்களைப் போலப் பூகோள ககோளாதி ஆதுநிக வ்ருத்தாந்தங்களை யதாவத் தாய் அறியாதவர்களென்று குறைவாய் நினைப்பது நிரம்பவும் அநு சிதம். ஶப்த ஶாஸ்த்ரத்திலும் ஜ்யோதிர்வித்யையிலும் வைத்யத்தி லும் நமது தேஶத்தில் அடைந்திருக்கிற ப்ராவீண்யம் மிகவும் அதிஶயமுள்ள தென்று அந்தந்த விஷயங்களை அறிந்த பாஶ்சா த்ய வித்வாங்கள் விஶேஷமாய் மெச்சிக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆத் யாத்மிக வித்யையான வேதாந்தத்திலும் நமது ஆசார்யர்களின் நிஷ்கர்ஷங்கள் இதர தேஶங்களில் பஹுஶ்லாக்யங்களாய் வ்யவ ஹரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இப்படி இவ்வளவு க்யாதிக்குப் ஹேதுவான நமது வித்யாப்ரவர்த்தந ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு நிக்ஷேப பூதர்களான வித்வாங்களுக்கு விஶேஷமான கௌரவம் ஏற்பட வேண்டியது அவஶ்யமாயிருக்க, அவஶ்யமாய் எண்ணப்படும் சீர் திருத்தங்களுக்கு அவர்களே ப்ரதிபந்திகளா யிருக்கிறார்களென்

றும், அவர்களை அபேக்ஷிக்காமல் சீர்திருத்தங்கள் ஸாத்யதமங்கள் என்றும் எண்ணுவது சரியல்ல. ஆப்தர்களான நமது வைதிகர்களை நாம் நிராகரித்தால், அவர்களைப் பூஜ்யர்களாய்ப் பாவிக்கும் ஸாதாரண ஜநங்களுக்கு யுக்தமாய்த் தோன்றும் சீர்திருத்தங்களும் விருத்தமாய்க் காணப்படும். ஆகையால், எந்த எந்தச் சீர்திருத்தங்கள் அவச்யமாகத்தோன்றினாலும், இந்தத் தேசத்து ப்ராசீந வித்யாநிஷ்டர்களான பண்டிதர்களின் உதவியைக்கொண்டே க்ரமமாய்ச் செய்துவரப்பட்டால்தான் அவைகள் ஸபலமாகுமென்று நிச்சயமாய்ச் சொல்லலாம்.

உபஸம்ஹாரம்.

இப்படி மடத்தின் விஷயமாயும், பொதுவாய் நமது ஸம்ப்ரதாயத்தின் விஷயமாயும், பல விஷயங்களை, வித்வாங்கள் நிறைந்த இந்த ஸதஸ்ஸில் அஜ்ஞாத ஜ்ஞாபநம் செய்வதுபோல நினைத்து உபந்யஸித்துத் தேவரீர்கள் காலத்தை உபயோகித்ததற்கு அடியேன் அபராதத்தை க்ஷமிக்கவேணும். என்னுடைய வாக்யங்களை ப்ரீதியுடன் இதுவரையில் செவிகொடுத்து அநுக்ரஹித்ததற்காகவும் நான் நிரம்பவும் க்ருதஜ்ஞனாயிருக்கிறேன்.

ஊடம் ஸ்ரீ ந்ருஹரிஸிம் ததீயகருணாஜாக்ரத்தயாயாம் ஸ்ரீமதீம்
ஸ்ரீவாத்ஸ்யாந்வயஹ்ருத்கதிம் விஶ்வஜித்வாதிவ்ரதாஸ்ய ஸம்ஶ்ரயது ।
யஸ்யாம் விஶ்வஜநாதநாதபதவீம் ப்ரிஷணத்வந்த்வநீயம் வைராக்யோத்தர
ப்ரத்யுஷாவிவாரணாஸத க்ஷேமஸம்ஸ்தாம் [illegible] ஸ்ரீரங்கே நம: ॥

ஸுபமஸ்து.

18461
DR. U. V. S. IYER LIBRARY,
BESANT NAGAR :: MADRAS-90.
18461